

Döden är Livets största överraskning

Pia Hellertz

(2019)

Pia Hellertz har tidigare bland annat skrivit

Provocerande pedagogik – Högskolan i Örebro, magisteruppsats, Skriftserie 1979 B:1

Är det nästakärlek, eller ...? En utvärdering av en Möt Dig Själv-kurs hos Bengt Stern med värderingsförsök av Bo Edvardsson, Högskolan i Örebro, Projekt: Analys av handläggning inom socialtjänsten, rapport 37, 1985

Tänk om...! Om kunskapsutveckling ur ett ett-livs- och ett fler-livs-perspektiv, paper inom doktorandkursen Vetenskap och världsbild år 1989 under ledning av professor Joachim Israel och docent Erland Lagerroth.

Kvinnors kunskapssyn och lärandeprocesser? Doktorsavhandling vid Örebro universitetet år 1999.

Personlig Utveckling genom Mental Träning tillsammans med Lars-Eric Uneståhl, år 2002, Veje International AB.

”Världslärare” eller ”Falsk profet” – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi, år 2002, Världsbild förlag.

Färdighetsbaserat lärande enligt Alvernomodellen, år 2004, Veje International AB.

Paradigmskifte på gång? år 2012, Skandinaviska Ledarhögskolan, Örebro

Den Mentala Träningens Historia, år 2015, baserad på intervjuer av fil.dr. Lars-Eric Uneståhl, Skandinaviska Ledarhögskolan i Örebro

Att leka Gud – Om klimatdebatten, geoengineering och en ny världsordning, (2015) DeSaMek Publishing AB

© Pia Hellertz, 2019

www.piahellertz.com

Vulkan förlag

Tryckort: Riga 2019

ISBN 978-91-88949-88-2

Innehållsförteckning

Kapitel

nr.

Sid. nr.

	Förord	1
	Inledning	7
1	De vet inte att de är ”döda”	13
2	Nära-döden-upplevelser	22
3	Utomkroppsliga upplevelser	35
4	Reinkarnation	39
5	Forskning om mediala personer	73
6	Instrumentell transkommunikation	86
7	Remote viewing – fjärrskådning	94
8	Om Livet på andra sidan	102
9	Kristna myter	115
10	Skeptikers 7 strategier	121
11	Plattland	127
12	Transhumanism	132
13	Karmalagen – Guds pedagogik	144
14	Vem eller vad är Gud?	156
15	Vid resans mål	173
	Litteraturlista	181

Mitt varmaste TACK!

Jag vill framförallt nämna och tacka två personer som kommit att betyda väldigt mycket för mig i mitt liv, som har blivit min karta, mina vägvisare och mina kompasser.

Framförallt vill jag tacka **MARTINUS** (1890–1981) för att Du ägnade en livstid åt att förmedla den andliga vetenskapen till mänskligheten. Du gav mig den teoretiska karta som hjälpt mig att se, förklara och förstå livet. Med hjälp av Din världsbild har jag kunnat orientera mig, förstå och försökt förklara det som händer i livet.

Jag känner också mycket stor tacksamhet mot fil.dr. **LARS-ERIC UNESTÅHL**, som blev min lärare i psykologi för över 40 år sedan. Din forskning och undervisning spräckte min materialistiska världsbild, den världsbild som under några ungdomsår hade genomsyrats av en ateistisk, materialistisk världsbild. I den rymdes varken Gud eller någon andlig värld. Utan din omskakande undervisning hade jag sannolikt inte blivit mottaglig för Martinus' undervisning.

Sen vill jag naturligtvis också tacka min dotter **Anna** och min son **Magnus** för att ni ”valde” att födas hos mig. Ni blev också mycket viktiga lärare för mig.

Pia Hellertz

”Ibland vill människor inte höra sanningen eftersom de inte vill att deras illusioner förstörs.”

Nietzsche

Förord

Jag har länge velat skriva den här boken och har förberett mig på olika sätt några år, men dagarna och åren har gått. Så plötsligt inser jag att om jag väntar för länge kan det bli försent. Jag kunde ha dött... I skrivande stund är jag snart 78 år.

Min viktigaste drivkraft är att jag vet att väldigt många människor, kanske de flesta, är rädda för att dö, eftersom döden är okänd och därför kanske skrämmande för dem. Det finns en fobi som heter *Tanatofobi*, som innebär överdriven rädsla för döden.¹ Den kan även involvera rädslan för att bli begravd och rädslan för kremering. Jag vill därför försöka skriva en bok som minskar rädslan och kanske till och med ökar nyfikenheten om vad döden är och vad som kan hända efter döden.

Rubriken till boken har jag hämtat från *Martinus*' lilla bok *Genom dödens port*. Jag kommer att berätta mer om honom senare. Han skriver bland annat: *”’Döden’ är en sömn som varar något längre än den vanliga sömnen!”*

Utan att ännu veta allt börjar jag nu äntligen skriva denna bok. Jag kommer ju inte att veta mer förrän jag själv lämnat min fysiska kropp och den fysiska världen. Men då kan jag ju inte skriva boken.

Det jag vet idag beror på att jag läst mycket om ämnet

¹ *Fear of Death Phobia – Thanatophobia.*

och, som *Isaac Newton* uttryckte det, står på många ”jättars axlar” och under skrivandets gång kommer jag att berätta vilka ”jättar” som inspirerat mig, så att du som blir intresserad och nyfiken kan gå till källan och forska själv. I slutet av boken finns en lista över en del av de böcker och artiklar jag läst. Jag ger även referenser i fotnoter.

*”Om jag ser längre än andra
beror det på att jag står på jättars axlar”.*

Isaac Newton

Ett råd: Läs bara det som känns intressant just nu! Hoppa över det andra! Man brukar säga att det bara går att *”leda hästen till vattnet, men dricka måste den göra själv”*. Men för att hästen ska vilja dricka måste den vara *törstig*. Detta gäller även för oss människor.

Föreställningar

Jag vet att väldigt många människor har en massa föreställningar om vad som väntar efter den s.k. ”döden”. En del av dessa föreställningar är skapade av företrädare för religioner som förmedlat myter om ”det eviga straffet”, ”helvetet”, ”skärselden” och liknande. Andra är rädda för att det är det totala slutet och att det här livet var allt som var och att man inte ”insåg” att *”alla dessa dagar var livet”* och att det nu är för sent.

En präst berättade att den värsta uppgiften han hade som präst var när han satt vid dödsbäddar där de döende ångrade sig. Men de ångrade inte vad de hade gjort, utan vad de *inte* gjort. Och nu hade de försatt chansen.

Bronnie Ware arbetade under många år som sjuksköterska inom den palliativa vården, d.v.s. vård vid livets slutskede. Hon tillbringade mycket tid med sina patienter de sista

veckorna av deras liv och berättar i en artikel att patienterna kämpade med många olika känslor av fruktan, ilska, ånger, förnekande, men att alla till slut accepterade sitt öde och kom till en fas av frid innan de lämnade den fysiska världen. När hon frågade dem om det var något de hade velat göra annorlunda i sitt liv så kom fem olika teman upp, om och om igen.²

1. ”Jag önskar att jag hade haft modet att leva ett liv sant mot mig själv, inte det liv som andra förväntade sig av mig”. – Det var det vanligaste temat som kom upp.
2. ”Jag önskar att jag inte hade arbetat så mycket”. – Detta var vanligast hos männen. De hade missat sina barns uppväxt och relationen till sina partners.
3. ”Jag önskar jag hade haft modet att uttrycka mina känslor”. – Många hade förtryckt sina känslor för husfridens skull. För flera hade det lett till sjukdomar på grund av bitterhet och kvävd ilska.
4. ”Jag önskar att jag hade behållit kontakten med mina vänner”. – Man hade varit för upptagna med annat.
5. ”Jag önskar att jag tillåtit mig själv att vara lyckligare”. Många insåg inte förrän det var för sent att lycka är ett val, skriver Bronnie Ware.

Tänkvärda punkter för oss alla!

En av mina favoritfilmer heter *Bucket List*. Två äldre män, som drabbats av cancer hamnar i samma rum på sjukhuset. *Edward Cole* som spelas av *Jack Nicholson* är VD för sjukhuset. Han är framgångsrik och förmögen. *Carter Chambers* som spelas av *Morgan Freeman*, arbetar på en bilverkstad. De blir goda vänner. Carter får idén att de båda ska leva livet istället för att tänka på sjukdomen. De gör upp en ”Bucket list”, d.v.s. en lista över vad de vill hinna göra innan de dör.

² Ware, Bronnie (2012) *Nurse Reveals the Top Five Regrets People Make on their Deathbed* – Wake Up World – 1 febr.

Carter övertalar Edward att följa med på en känslfull, äventyrlig och spännande resa. Den har säkert inspirerat många till att göra upp sina egna "Bucket lists". Jag hittar ingen bra svensk översättning. "Livslista" såg jag någonstans.

Det kan låta som om jag är trött på livet när jag säger att jag längtar efter att få dö, men jag tycker att livet är enormt spännande, lärorikt och utvecklande så det handlar verkligen inte om det. Det handlar snarare om att jag är så enormt nyfiken på vad som väntar sen. Det är lite samma känsla man kan få när man ska ge sig ut på ett spännande äventyr mot okänt mål – och det är ju exakt det som "döendet" och "döden" handlar om. En resa till en annan värld, en annan tillvaro, en annan dimension. Det enda jag är orolig för är om jag ska behöva lida och ha smärta på slutet, men vår sjukvård lär ju vara duktig på att lindra kroppslig smärta. Mitt syfte med boken är en önskan om att få lindra *andlig* och *psykisk* smärta, sorg, rädsla, oro och ångest.

Att dö av sorg

Psykologen *Agneta Grimsby* berättar att det finns forskning som visar att dödligheten bland människor som sörjer är lika stor som för dem som har cancer.³ Hon har själv forskat om hur anhöriga reagerar när deras närstående dör. De tappar ofta livslusten. Även yngre får stora problem när en partner dör. De kan ha barn, skulder och annat som de blir ensamma med. Agneta Grimsby menar att självmord är vanligare bland yngre än bland äldre i den situationen.

Hon har följt ett antal personer som blivit änkor och änkemän i sin roll som psykolog på *Sahlgrenska universitetssjukhuset* i Göteborg. Hon fann att 82 procent av nyblivna änkor och änkemän upplevde att den döde var närvarande på olika sätt. Antalet sjönk ett år senare till 52 procent. Det är

³ *Psykolog: Sorg är lika dödligt som cancer* – Expressen 1 mars 2009.

viktigt att få prata om detta, menar Grimsby. Många tror att dom håller på att bli tokiga eller att andra tycker att de blivit det när de berättar om sina upplevelser. *”Man får välja vem man berättar för, det måste vara en som känner en, en som vet att man inte är svagsint”*, säger en av änkorna i en artikel.⁴ Fenomenet behöver bli allmänt känt som ett verkligt och normalt fenomen.

De änkor som Agneta Grimsby berättar om har en del märkliga och fascinerande historier. I ett fall hällde en närstående upp ett glas vin till änkan och sa åt henne att dricka så hon skulle *”somna en stund”*. Men - *”Någon tar tag i glaset, i foten och välter det rakt över hela mig. Jag tänker att det här glaset vill Jonte (hennes bortgångne man) ha. Det kändes bra”*, säger hon. En annan änka upplevde att någon låg bakom ryggen på henne på kvällen, så som hennes man brukade göra. Det kändes inte helt bra berättade hon. Annars var de fenomen änkor upplevde i huvudsak positiva och tröstande.

Agneta Grimsby hittade ett intressant samband, att ju ledsnare man var desto fler förnimmelser fick man. Det låter för mig som om de närstående som är ”döda” vill stödja och trösta.

Nu är det dags att ge oss ut på den spännande resan, åtminstone i teorin.

*”Om man inte vågar känna på dörren
så kan man bli inlåst i ett olåst rum”.*

Bertil Martinsson, författare

⁴ Information och citat hämtad från en artikel i Aftonbladet, *Våra döda män hälsar på*, 13 nov. 2000.

Inte rak högermarginal

Innan vi reser vidare vill jag förklara varför jag inte använder rak högermarginal. Det har varit en norm att göra rak högermarginal i böcker, tidningar och tryckta foldrar. Numera finns det dock en högre medvetenhet om att rak högermarginal försvårar läsningen för många, i synnerhet för dem som har vissa lässvårigheter. Eftersom orden är olika långa så måste man justera raderna för att kunna skapa en rak högermarginal. Ibland dras orden och mellanrummen ut, ibland pressas de ihop, och därmed blir ordbilderna något förvrängda. Dessutom blir avstavningarna fler.

Viktigast är dock att man får svårare att glida med ögat från en läst rad till början av nästa rad och att veta var man är, när alla rader ser likadana ut. Många med lässvårigheter måste ha linjal för att markera vilken rad de befinner sig på.⁵ Jag har därför valt att inte ha rak högermarginal.

Ett par vänner med synsvårigheter har vädjat till mig att skriva med stor text i boken, så då gör jag det. Jag vet att det underlättar även för oss som inte har svårigheter att se, men vars ögon ändå börjar bli trötta av ålder.

*”Att skriva en bok var ett äventyr.
Till att börja med var det en leksak och ett nöje,
sedan blev det en älskare,
så en härskare och till sist en tyrann”.*

Winston Churchill ⁶

⁵ Lundgren, Torbjörn (2002) *Framtidens läromedel – för personer med läs- och skrivsvårigheter/dyslexi*, Hjälpmedelsinstitutet.

⁶ Fast jag har bytt ut hans ord ”älskarinna” mot en ”älskare” 😊.

*”Alla sanningar går igenom tre stadier.
Först blir de förlöjligade.
Sedan blir de våldsamt motarbetade.
Slutligen blir de accepterade som alldeles självklara.”*

Schopenhauer (1788–1860)

Inledning

När jag för 40 år sedan, år 1978, kom i kontakt med den danske vishetsläraren *Martinus*' världsbild, som bland annat omfattar *reinkarnationen*, d.v.s. att vi föds om och om igen, så blev jag trött, mycket trött. Jag minns att jag tänkte: *”Ska det aldrig ta slut?”* Egentligen var reaktionen konstig för jag var ju ung. Jag var bara 37 år och visserligen heltidsarbetande, ensamstående tvåbarnsmamma, men ändå...? Jag minns inte längre hur länge jag var trött, dagar, veckor... Men en dag slog det mig: *”Om detta stämmer så har jag ju redan levt i evighet och jag är inte tröttare än så här!”* Då försvann plötsligt all trötthet och istället såg jag de fantastiska och spännande möjligheterna och blev fascinerad och jag började studera ämnet.

Jaget – Själen – Medvetandets centrum

En första förutsättning för reinkarnationen, d.v.s. att vi överlever döden, är ju att det fanns något i oss som är evigt, som kan lämna oss när vi dör och som föds om och om och om igen. Olika källor använder lite olika begrepp, *”Jaget”*, *”Själen”* och *”Medvetandets centrum”*. Eftersom *Martinus* använder begreppet *”Jaget”* så gör jag det också. Men vad är egentligen *”Jaget”*?

Det visade sig att det fanns många forskningsfält att studera och att det gjorts en hel del forskning, även om den inledningsvis inte betraktades som sann vetenskap utan som ”*pseudovetenskap*”. Det var inte så lätt att *mäta* och *väga* vare sig ”Jaget” eller medvetandets processer, vilket är de forskningsmetoder som det *naturvetenskapliga paradigmet* vilar på.⁷ Även om det gjorts försök att väga.

Läkaren *Duncan MacDougall* från Massachusetts försökte i början av 1900-talet i ett av de mest kända metafysiska experimenten undersöka om det fanns en själ. Med hjälp av totalt sex kroppar från personer som dog av tuberkulos och som fick ligga på en speciell våg under döendet, försökte han väga själen. Efter att ha slutfört det lilla men mätbara experimentet kom MacDougall fram till att människans själ vägde omkring 21 gram. Hans resultat har ifrågasatts av skeptiker som menade att kropparna inte visat någon viktförlust och dessutom kunde viktnedgången bero på avsöndring av vätska.⁸

Paravetenskap

Om det inte går att ta på, titta på, mäta och väga så finns det inte enligt det naturvetenskapliga paradigmet. De forskningsmetoder som användes och de forskningsresultat man fann inom det ”paravetenskapliga” området fick därför svårt att få gehör i etablissemangets vetenskapliga tidskrifter. Det kallades ”*pseudovetenskapligt*” av det kritiska etablissemanget. ”*Pseudo*” kommer från grekiska och betyder ”oäkta”, ”falsk”. Se exempelvis begreppet ”*pseudonym*” som används

⁷ Jag har skrivit en bok om paradigmskiften över tid, *Paradigmskifte på gång?* (2012) Där redogör jag för de olika paradigmen som rått under över 2,000 år.

⁸ *Life After Death: Scientists Know Where Your Soul Goes Once You Die* – RiseEarth.com.

när någon utger sig för att ha ett annat namn än sitt rätta. Den forskning som bedrevs fördes istället in under den vetenskapsgren som kom att kallas *parapsykologi*. ”Para” kommer från grekiskans ”vid sidan”. Termen parapsykologi myntades år 1889 av psykologen *Max Dessoir*.⁹

Men med åren har även etablissemangets forskare kommit att öppna sig allt mer mot dessa parapsykologiska områden. Exempelvis har forskningen inom kvantfysiken öppnat dörrar, något som läkaren *Jan Pilotti* tar upp i sin artikel *Medvetandets återkomst i vetenskaplig forskning - men vad är och var finns medvetandet?* (2018) där han diskuterar *Per Snapruds* nyutkomna bok *Medvetandets återkomst – Om hjärnan, kroppen och universum* (2018). Kvantfysiken ligger dock utanför mitt kompetensområde.

Forskningsområden

De forskningsområden jag kommit att intressera mig för är forskningen om *reinkarnationen*, om *nära-döden-upplevelser*, om *utomkroppsliga upplevelser*, forskning om *mediala personer*, om *instrumentell transkommunikation*, *remote viewing* (*fjärrskådning*), *transhumanism* med mera. Det är dessa teman jag kommer att beröra i den här boken.

Filosofiprofessorn *Stephen Braude* har i sin bok *Immortal Remains: The Evidence for Life after Death* (2003)¹⁰ studerat överlevnadshypotesen mycket ingående med hjälp av vetenskapliga analysmetoder. Han har gjort en systematisk genomgång av den vetenskapliga litteratur som fanns då inom områden som reinkarnation, nära-döden-upplevelser, utomkroppsliga upplevelser, forskning om mediers kontakter med de döda och närliggande parapsykologiska fenomen. En slutsats han drar är att det finns två förklaringsmodeller för

⁹ Uppgiften kommer från Vetapedia – Parapsykologi.

¹⁰ *Immortal Remains = odödligheten kvarstår*

överlevnadshypotesen. Antingen är det ”*super-PSI*” eller så handlar det faktiskt om överlevnad efter döden. Förkortningen PSI syftar på den okända process som orsakar paranormala fenomen. *PSI* är enligt *Paranormal.se* den första bokstaven i grekiskans *psyke*. Bokstaven valdes för att ge ett förutsättningslöst och tolkningsfritt namn på det okända fenomen som parapsykologerna studerade. Att förstå PSI är nyckeln till en förklaringsmodell, en vetenskaplig teori, för fenomenens uppkomst.

Stephen Braude är kritisk mot en del av den parapsykologiska forskningen metoder, bland annat mot en del av det som reinkarnationsforskningens pionjär *Ian Stevenson* gjorde, men han menar samtidigt att *Stevenson* har gjort en fantastisk pionjärinsats. När det gäller forskningen om mediers kontakter med de ”döda” säger *Braude* bland annat att det är viktigt att undersöka mediernas kontaktvägar, d.v.s. hur medierna får kontakt och information. Det håller jag verkligen med om och jag kommer att återkomma till det.

En annan mycket intressant källa är den australiensiske advokaten *Victor Zammit* och hans hustru *Wendy Zammit*. De har skrivit boken *A Lawyer Presents the Evidence for The Afterlife* (2013). Det var en av de mest omfattande och ingående redovisningar jag kom i kontakt med på senare tid. Den tar upp alla tänkbara parapsykologiska områden mycket ingående med en imponerande referenslista till forskare och författare som undersökt de teman han redovisar.

Under år 2018 kom en minst lika omfattande forsknings-sammanställning av psykologen *Göran B. Johannesson* i boken *Barns minnen från tidigare liv – Forskning i livets gränsland*. Han har verkligen täckt upp allt inom området och hans 24-sidors referenslista är en skattkista för den forskande sökaren.

De flesta av dessa områden kommer jag att beröra i denna

bok. Samtidigt försöker jag undvika alltför tunga akademiska begrepp och tankegångar utan göra det på ett sätt så det blir lättläst och lättförståeligt.

Kriterier som styrde mitt sökande...

Eftersom jag under hösten 1978 kom i kontakt med *Martinus kosmologi* och direkt ”kände” att den svarade på mina viktigaste frågor började jag kritiskt granska den och jämförde med andra andliga världsbilder. Jag ville ju inte bli ”fast” i ännu en världsbild som skulle visa sig vara bristfällig eller leda mitt tänkande fel. Efter några års studier och diskussioner utvecklade jag att ett antal kriterier som jag använde som utgångspunkter för mina kritiska analyser vilket ledde till att jag även intellektuellt inte bara känslomässigt valde Martinus kosmologi som min världsbild.

Begreppet *kosmos* betyder enligt Wikipedia "*ordningen i världen*", "*den ordnade världen*". *Kosmologi* betyder således läran om ordningen i världen. De kriterier jag utvecklade blev:

- 1) Det eviga levande och upplevande *Jaget*, vilket blev det viktigaste kriteriet. Den huvudsakliga hjälpen att utveckla detta kriterium fick jag av *Max Käck* både i samtal och i hans bok *Varat och medvetandet – En introduktion till metafysiken i Martinus Kosmologi* (1993).
- 2) Existensen av den totalt kärleksfulla, allvisa och allsmågtiga *Guden* i vilken vi alla "*lever, rör oss och är till*". Om man sen väljer att kalla detta medvetande för Gud eller nåt annat spelar mindre roll. Efter en ganska lång inledningsperiod när jag kände stort motstånd mot begreppet Gud, så har jag nu lättare att använda det, men är klar över att det inte handlar om en gråhårig, gråskäggig herre som sitter på sin tron i himlen, utan är ett totalt allomfattande medvetande i vilket vi alla lever. Som fisken i vattnet ungefär.

- 3) *Reinkarnationen* är en utvecklingsstege, en evig utvecklingsprocess.
- 4) *Slumpen* kan inte existera. Allt måste vara *möjligt att förstå*. Det måste finnas andliga naturlagar. Guds vägar måste vara uttrannsakliga. Vi måste kunna studera, undersöka och förstå livets mysterier.
- 5) Livet måste ha en *högre mening* och den måste vara möjlig att förstå.
- 6) *Bibeln och Kristus* hade en viktig funktion – det gäller bara att förstå vilken.
- 7) Den totala *jämställdheten* mellan allt levande. Alla har samma värde, men samtidigt måste vi vara medvetna om att alla står på olika utvecklingssteg i tillvaron. Ett barn är inte mindre värt än en åldring.

De världsbilder och trossystem som inte stämde med dessa sju punkter valde jag bort efter att ha granskat dem.

*”Att våga är att förlora fotfästet för en liten stund,
att inte våga är att förlora sig själv”.*

Kierkegaard

”Precis när larven trodde att livet var över blev den en fjäril”.

Okänd

1

De vet inte att de är ”döda”

Den australiensiske pensionerade advokaten *Viktor Zammit* har gjort till sin mission att bland annat i sin *Fredagsrapport* varje vecka sen omkring 20 år förmedla forskning och information om att vi överlever döden, att vi kan ha kontakt med de ”döda”, om mediala personers (mediers) förmågor, om reinkarnationen, om remote viewing (fjärrskådning) och mycket mera.¹¹ Han skriver bland annat i en rapport att flera källor, bland annat medier och personer som upplevt utomkroppsliga upplevelser, berättar att det lever miljontals ”döda” i den andliga världen, som inte vet att de är ”döda” och att de dessutom förnekar mycket kraftigt att de är döda när medier får kontakt med dem. Jag vill ta ett intressant exempel.

Trodde att hon var en bluff

Edward C. Randall (1860–1935) som var en framstående rättegångsadvokat i New York och som blev intresserad av spiritualismen berättar i sin bok *The French Revelation* (1995) (”revelation” betyder uppenbarelse eller avslöjande) om hur han hade tänkt avslöja mediet *Emily S. French* (1830–1912), som påstods vara ett av Amerikas främsta oberoende röst-

¹¹ Man kan prenumerera gratis på hans Fredagsrapport på victorzammit.com.

medier. Edward Randall var övertygad om att hon var en bluff. Han ställde många forskande och kritiska frågor till henne och han redovisar allt i sin bok. Men efter många experiment och tester tvingades han inse att Emily French var äkta. Hon använde inte trance när hon arbetade.

Randall startade en '*Rescue Circle*', en s.k. räddningscirkel med syfte att hjälpa "jordbundna" andar att gå vidare. Detta gjorde han under omkring 20 år. Till sin hjälp hade han Emily French. Seanserna genomfördes i totalt mörker.

Rösterna manifesterades direkt ur luften och verkade vara helt oberoende av Emily French. Randall kunde kommunicera med dem. Även andra gruppdeltagare kunde kommunicera med dessa röster. Han anställde en stenograf, som skrev ner samtalen med de "döda". Detta var innan dagens inspelnings-teknik fanns tillgänglig. Allt redovisas i hans bok.

Är jag död?

Bland annat berättar Edward Randall om en man de fick kontakt med och som bestämt förnekade att han var död. Randall och French diskuterade hur de skulle kunna hjälpa mannen och de fick uppleva ett starkt "uppvaknande" hos honom.¹² Berättelsen gjorde ett starkt intryck på mig. Jag har översatt samtalet och vill gärna förmedla det här:

"Anderösten som vägrar acceptera att han är död kallas i fortsättningen för *Spirit*.

Spirit: Vad nu då sir, att finna mig i denna obekanta situation så kommer jag inte att vara tillmötesgående.

Randall: Under många år har jag varit engagerad i psykisk forskning med detta psykiska medium, Mrs French, som sitter mitt emot mig, och vi försöker att få en praktisk lösning på den stora fysiska förändring som kallas döden.

¹² Jag har hämtat samtalet från en av Victor Zammit's *Fredagsrapporter*.

Spirit: Vad har det med mig att göra? Jag är inte död och inte heller är jag intresserad av ämnet.

Randall: Vänta ett ögonblick! Du kommer kanske att bli intresserad när jag berättar att jag har upptäckt något i den miljö individen befinner sig i efter det att han har upphört att vara en fysisk invånare på planeten Jorden.

Spirit: Du har helt fel i dina uttalanden. Det finns ingen överlevnad - ingen kontinuitet i livet. Döden är slutet!

Randall: Är du säker?

Spirit: Absolut!

Randall: Anta att jag här och nu kunde försöka övertyga dig om att den så kallade döden bara är en fysisk förändring, en separation av livskraften från det yttre höljet av kött, det ämne med vilket vi är beklädda under vår resa på detta jordiska plan – anta att jag här och nu kunde visa dig att individen även har en andlig kropp som under hela sitt jordeliv består av materia med form, personliga särdrag och uttryck, och att upplösningen helt enkelt blir en invånare på nästa plan av medvetande, med en andlig kropp och som är identiskt samma människa?

Spirit: Det finns inte något sådant som ett liv efter döden ... Jag kan inte acceptera ett ord av det du säger om livet efter döden. Det finns inget annat liv. Det kan inte finnas något. En människa dör som en hund ... Menar ni två att ni vill berätta för mig att ni talar med döda människor?

Randall: Jag sa inte det. Jag sa att jag har talat med dem som har gjort den förändring som kallas döden. Det finns i själva verket ingen död, det finns inga döda.

Spirit: Prata förnuft! ... Vi har alla sett döda människor, vi har sett deras kroppar begravda och du menar att det inte finns någon död?

Randall: ... Vad minns du om din sista sjukdom?

Spirit: Mitt minne verkar lite luddigt ... Jag minns att jag låg på sängen, att läkaren väntar, min fru och mina barn grät ... Läkaren sa "Han passerar nu" och gav mig en puff; det finns

några som ville se mig död - men jag lurade dem - för jag är inte död. Om jag hade dött, hur skulle jag kunna vara här? Det finns inga döda människor som fortfarande lever, och om det fanns, så vill jag inte se dem. Jag har tillräckligt med problem med att leva utan att besvära mig med de döda.

Med hjälp av samarbetet i det andliga räddningsteamet började människor, som Spirit visste hade dött under hans tid, att närma sig honom.

Spirit: Herregud! Människor, människor, människor! ... Och alla tittar på mig, alla med kroppar som min egen. Vilken konstig hallucination är det här? Var är jag? Vad är jag?

Randall: Du är inte längre en invånare i den fysiska världen utan lever faktiskt i livet efter detta. Finns det ingen du känner bland de människor du ser, som enligt din vetenskap räknas bland de så kallade döda?

Spirit: Inte en enda ...! Men vänta ... Där kommer John - min gamla partner. Varför han ... av alla, men ...? Han är ju död! Jag hjälpte till att begrava honom. Jag var hans testaments-exekutor. Ta bort honom och kvinnan och pojken! Jag vill inte se dem ska du veta. De är döda, alla är döda. De kommer att arresteras mig. Hur kan de, när de är alla döda? Tala om för mig! Tala om för mig ... fort!

Randall: Vad gjorde du för fel?

Spirit: Fel? Vem har sagt att jag gjorde dem något fel. Jag var trogen det förtroende jag hade.

Som svar sa den andre anden: "Nej, du var inte trogen. Du stal pengar som anförtrotts dig för min fru och mina barn, och lämnade de två att lida nöd. Det har aldrig funnits och kan aldrig finnas någon hemlighet i världen. När du tog ifrån mina älskade vad jag lämnat för deras stöd, och lät dem dö av nöd, såg jag och alla dina vänner i andevärlden vad du gjorde ..."

Spirit svarar: "Ingen hemlighet i världen? Mitt brott är känt? De döda är levande? Har jag lämnat min fysiska kropp för att upptäcka att jag fortfarande lever, när jag ville finna glömska?"

Ska jag tvingas träffa alla dem jag har kränkt? Jag kan inte möta framtiden! Mörkret samlar sig! Jag faller! Gud hjälpe mig!

(Rösten tvekade, kämpade för att kunna fortsätta tala, men försvann. ... Han talade inte igen.)

Jag vill citera *Jesus* från Matt 10:26-31:

”Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.”

Soldaten som fick hjälp av min mor

Min mor *Caisa* fick diagnosen schizofreni när jag och mina bröder var barn. Hon hörde röster och såg saker som vi andra inte hörde och såg. Enligt släktingar var hon ”mycket känslig” redan som ung. På den tiden visste inte psykiatrin särskilt mycket om den andliga världen, om medialitet, om människors extraordinära förmågor med mera.

Mor omhändertogs och sattes på mentalsjukhus och vi barn placerades på barnhem och fosterhem. Jag trodde i alla år att hon var mentalsjuk, eller ”tokig” som min fostermor sa, tills jag kom i kontakt med den danske vishetsläraren *Martinus*’ världsbild och hans teorier om reinkarnationen och om medialitet. På en kurs om *Martinus*’ kosmologi fick jag hjälp att förstå att många mediala människor stämplas som psykiskt sjuka och schizofrena av den psykiatriska vården och medicineras och till och med utsätts för elchockbehandling och bältesläggning på grund av psykvårdens okunskap. Istället

för professionella samtal om patienternas andliga upplevelser och tankar.

Jag började ana att min mor kanske var medial istället för psykiskt sjuk. Ett av flera indicier var när hon berättade att hon, när hon var i affären en gång på 70-talet för att handla, såg en soldat från andra världskriget som inte visste att han var död, ”så det talade jag om för honom”, berättade hon långt senare. Det skulle ha låtit konstigt om jag inte då hade haft kännedom om Martinus’ världsbild.

Jag har också läst att mediala seanser kunde ha som syfte att hjälpa människor att inse att de dels är döda och dels hjälpa dem att komma vidare i den andliga världen.

En annan erfarenhet jag fick

På 90-talet drev vi en verksamhet i Örebro som vi kallade *Wäxthuset i Örebro*, ett växthus för personlig och andlig utveckling. Det var en del av *Wäxthusrörelsen i Sverige* som hade sitt centrum på *Wäxthuset* på Vaddö och som också fokuserade på undervisning och personlig och andlig utveckling.¹³ Vi hade kurser och föreläsningar. Vid ett tillfälle kom det fram två kvinnor som menade sig ha psykiska förmågor. De hade sett ”en kvinna klädd i vitt” som rörde sig i lokalerna och de föreslog att vi skulle försöka ”få bort henne” eftersom känsliga deltagare kunde bli störda av det. Jag fick rådet att kontakta en medial kvinna i Örebro för att få råd. Det här var ett helt nytt och främmande område för mig, men jag gjorde som de sa och besökte ett medium.

Mediet rådde mig att vi skulle sätta oss i ring, hålla varandra i händerna och försöka sända ett meddelande till ”den vita kvinnan” att hon skulle söka sig till ljuset i den andliga världen och berätta att det fanns kärleksfulla varelser

¹³ Idag är *Wäxthuset* på Vaddö ett HVB-hem för män och kvinnor med missbruksproblematik.

där som ville ta emot henne. Jag tyckte det kändes lite löjligt och ”flummigt” så det blev inte av.

En natt kort därefter drömde jag att jag kom ut från kursvåningen och får se en kvinna i vita fotsida kläder komma gående uppför trappen. Jag minns att jag började skaka i drömmen och blev rädd och osäker, men jag klämde ur mig att: ”*Du är död, du ska inte vara här. Sök dig till ljuset! Där finns det kärleksfulla väsen som väntar på dig!*” Jag minns fortfarande obehagskänslorna. Men vid en sammankomst efter det frågade jag de två kvinnorna om ”kvinnan i vitt” fortfarande fanns kvar, men nu hade de inte sett henne sen vi talades vid. Mycket ska man vara med om...!

Twin Tower 9/11

När attacken mot tvillingtornen skedde den 11 september 2001 frågade jag en vän som var expert på Martinus’ världsbild hur han trodde att alla som dog vid attacken upplevde den. ”*De fortsätter att gå till jobbet i tvillingtornen*”, svarade han. I den andliga världen skapar vi den tillvaro vi föreställer oss i våra tankar. Vet vi inte att vi dött så fortsätter livet som om inget hänt. I deras värld står tvillingtornen fortfarande kvar. Tills något sker som förändrar deras tankevärld.

Skärselden

Eftersom tillvaron efter döden skapas av de ”dödas” egen tankevärld så kan de även tillfälligt hamna i en mycket obehaglig värld, i en ”*skärseldstillvaro*”. Detta berättar Martinus om i sin artikel *I livets förgård eller dödsriket*, där han berättar mycket konkret om dessa människor som ”*för tillfället är döda*” men inte förstår det, och vilka konsekvenser detta kan få för olika typer av människor, beroende på tros-system, religioner, behov, intressen med mera.¹⁴

¹⁴ Martinus (2018) *I livets förgård eller dödsriket*, KOSMOS nr 6, s. 163–166. Artikeln är en återgivning av ett manuskript som Martinus

I artikeln berättar Martinus om materiens fyra tillståndsformer som upprepas på det andliga planet. Det är ”*den andliga materien i sin mest fasta form, därefter kommer den andliga materiens flytande, luftformiga och strålförmiga materia*”. Det är således samma tillståndsformer som förekommer på det fysiska planet. Martinus menar att förutsättningen för manifestation är just de *kontraster* som dessa fyra olika tillståndsformer innebär. Det är dessa kontraster som utgör vårt medvetande, vår mentalitet eller vårt psyke och därmed vår tankevärld, menar han.

De människor som på det fysiska planet är skeptiska materialister och som lever för sin materialistiska verksamhet, sitt begär efter att tjäna pengar och få makt och som inte vet att vi överlever döden, kan få problem efter döden. De förstår inte att de för tillfället är döda. De söker sig till de verksamheter de ägnade sig åt i det fysiska livet, men de upptäcker att de inte längre har något inflytande på det fysiska planet. Martinus skriver:

”Affärsmannen ser att hans affärsrörelse kanske blir såld och övergår till andra människor. Han protesterar, han blir arg, skickar hot och förbannelser mot exekutören, mot familjen eller arvingarna, men han är alltjämt maktlös. Ingen hör hans protester, ingen kan hjälpa honom, för han registrerar inte att han är död. Han tror i vissa stillsamma ögonblick att han drömmer. Men till sist upptäcker han att han fortsätter att drömma, och att det han bryr sig om eller kämpar för att behålla, helt har glidit honom ur händerna”.

”*Förtvivlan och melankoli avlöser raseriet och vreden*”. Det är detta som kallas ”skärselden”, menar Martinus. Till sist

skrev som förberedelse till ett föredrag på Martinus Institut, söndagen den 11 december 1950.

kommer dock ”ropet om hjälp, om befrielse, om sömn och vila. Och då öppnar ljuset sig för honom och skyddsänglarna befriar honom från de förstelnade områdena i hans medvetande... ”.

*"En dag efter 'döden' är du samma person
som du var en dag före den,
förutom att du kommer att ha kasserat din fysiska kropp".*

Silver Birch
- en andlig guide

*”Det vi fruktar mest är inte att vara otillräckliga.
Vår djupaste rädsla är att vi har omätliga krafter.*

Nelson Mandela

2

Nära-döden-upplevelser

En *nära-döden-upplevelse*, NDU, kännetecknas av att personen upplever sig vistas utanför sin kropp och kan se ner på den uppifrån taket, en *utomkroppslig upplevelse*, UKU. Göran B Johannesson berättar i sin bok *Barns minnen från tidigare liv – Forskning i livets gränsland* (2018) att forskare i en analys av hundratals nära-döden-upplevelser fann att 48% haft en UKU.

På 80- och början av 90-talet reste psykologen *Kersti Wistrand* runt i Sverige och intervjuade ett antal personer som haft en NDU. I en artikel på *Humanism & Kunskap* berättar hon mycket starka berättelser om fyra av de fall hon mötte. Hon beskriver fenomenet som *”högekänslighet”* hos de döende.¹⁵ En av de kvinnor hon intervjuar, Ulla, berättar följande:

¹⁵ Wistrand, Kersti (2018) *Högekänslighet i dödens närhet* – Humanism & Kunskap, 16 mars.

”Flera gånger var jag medvetlös och höll på att dö. Vid ett tillfälle hörde jag hur läkaren ringde upp min make och mina barn, den ena efter den andra på deras arbeten och utbildningsplatser, och bad dem komma eftersom jag var döende. Det fanns ingen telefon i mitt rum så samtalen måste ha ägt rum i angränsande rum, men jag hörde allt, klart och tydligt”.

Kersti Wistrands berättelser är starka och tankeväckande. Ulla hade till och med kunna se in i barnens och makens tankevärld där de stod vid hennes dödsbädd. Hon överlevde och kunde berätta.

En hjärnkirurg dör och berättar

Hjärnkirurgen *Eben Alexander* väckte stor uppståndelse när han upplevde en *nära-döden-upplevelse* och sen gick ut och berättade offentligt om det, bland annat i *Oprah Winfreys* TV-show. Dessutom skrev han boken *Till himlen och tillbaka – En neurokirurgs nära-döden-upplevelse* (2014). Hans profession som neurokirurg gjorde att han under sin nära-döden-upplevelse kunde observera och konstatera och sen beskriva sina upplevelser ingående. Det är en underbar berättelse som sannolikt har fått många skeptiker att fundera ett steg längre.

För drygt 10 år sedan, den 10 november 2008, drabbades han av en ovanlig sjukdom, *bakteriell hjärnhinneinflammation*, och blev liggande i koma under sju dagar. Hjärnan slutade fungera. Det blev inledningen till en fascinerande och för honom och många av hans läsare en ögonöppnande och tankeväckande läsning.

Det mest intressanta är ju att Eben Alexander själv var skeptiker före upplevelsen. Han var övertygad om att hjärnan bara var som en maskin och när hjärnan slutade fungera så kunde man inte längre vara vid medvetande. *”Åtminstone är detta vad jag skulle ha sagt innan min egen hjärna krascha-*

de”, skriver han. I inledningen skriver han: ”När jag väl insett sanningen bakom min resa förstod jag att jag måste berätta om den. ... nu när jag har fått privilegiet att förstå att livet inte slutar med kroppens död, har jag kommit att se det som min plikt och kallelse att berätta om vad jag såg bortom kroppen och bortom denna planet”.

Vad är en nära-döden-upplevelse?

Läkaren *Jan Pilotti* beskriver i sin artikel *Nära-döden-upplevelser och medvetandet – Tolkat i en möjlig utvidgning av Einsteins speciella relativitetsteori till sex dimensioner* (1987) att nära-döden-upplevelser, NDU, dels kan vara en *utomkroppslig upplevelse*, UKU, som innebär att man ser det som sker omkring sig trots att man inte är vaket medveten och dels en *transcendent upplevelse*, TU, vilket innebär att man kan se ”vacker natur, möter släktingar som tidigare dött och ser ett ljus eller en ljusgestalt”. Dessutom kan NDU innebära en kombination av UKU och TU.

Jan Pilotti var tidigt ute med att redovisa forskning omkring NDU och utomkroppsliga upplevelser, UKU. I boken *Medvetandet och döden – En antologi om nära-döden-fenomen och utomkroppsliga upplevelser* som publicerades redan år 1982 tillsammans med psykologen *Kersti Wistrand* redovisas den omfattande forskning som fanns då. Eftersom det är en antologi bidrar ett stort antal författare med bidrag till boken. Det är både läkare, teologer, religionshistoriker, med flera som bidrar med sina perspektiv.

Jan Pilottis teorier är mycket intressanta men svåra att helt förstå för mig som inte har naturvetenskaplig skolning. Jag vill hänvisa intresserade läsare till hans hemsida, *drpilotti.info*.

Forskning om upplevelser i dödens närhet

NDU blev mer allmänt kända genom den bok som den amerikanske psykiatrikern *Raymond Moody* publicerade år

1975, *Life after Life – The investigation of a phenomenon – survival of bodily death*, som i svensk översättning kom att heta *I dödens gränsland*. Moody samlade in ett femtiotal rapporter från människor som varit kliniskt döda men som återvänt till livet och kunnat berätta om sina upplevelser. Han fann att dessa berättelser hade många gemensamma nämnare, vare sig de han intervjuat kallat sig ateister eller kristna. Intervjupersonerna gav dock olika förklaringar och använde olika begrepp beroende på vilken grundtro de hade. I boken förmedlar han några av dessa starka berättelser. Dels möter de sina avlidna släktingar och vänner, men flera berättar också om att de möter en okänd ljusgestalt som ställer tänkvärda frågor och förmedlar ljus och harmoni.

Raymond Moody fortsatte att publicera böcker om de upplevelser människor hade i samband med närheten till döden, bland annat boken *Ljuset ur tunneln – Nya rön om nära-döden-upplevelsen* (1988). Här myntar han begreppet ”slagfälts-NDUer”. När människor befinner sig i exempelvis en stridssituation och utsätts för någon form av attack men inte blir skadad, kan denne ändå uppleva att man lämnar sin kropp och ”reser” någon annanstans. Moody konstaterar dock att det är stora skillnader mellan NDU och ”slagfälts-NDUer”.

Moody menar att det är viktigt att skilja på de olika fenomenen och vara medveten om att det kan hända alla människor, soldater eller andra, som hamnar i skrämmande situationer, eftersom dessa upplever dem ganska ofta.

Tack vare Moody har många andra läkare vågat beskriva vad de upplevt hos sina patienter. En mycket omfattande kartläggning av den forskning som genomförts av nära-döden-upplevelser har gjorts av professorn i kardiologi, dr *Michael B Sabom* i hans bok *Vi upplevde döden* (1982). Han har jämfört patienternas berättelser med journaler och ögonvittnesskildringar och han visar att patienterna i detalj såg vad som verk-

ligen inträffande i sjukrummet under den tid de medicinsk var att betrakta som döda.

Melvin Morse, som var barnläkare i Seattle, har undersökt barns upplevelser av döden och funnit att deras upplevelser liknar de vuxnas, trots att de ännu inte blivit kulturellt påverkade, vilket han redovisade i sin bok *Förvandlad av Ljuset – Nära-dödenupplevelsens genomgripande verkan* (1992).

Även *Göran B. Johannesson* berättar i sin bok *Barns minnen från tidigare liv* (2018) om nära-döden-upplevelser bland annat hos barn. Han berättar att det genomförts ett par studier där man frågat patienter som haft hjärtstillestånd hur de trodde att återupplivandet gick till. De av patienterna som haft utomkroppsliga upplevelser i samband med NDU kunde redogöra ganska detaljerat över processen, medan de som inte haft det hade flera fel i sina redogörelser.

Elisabeth Kübler-Ross och *Kenneth Ring* är andra läkare som forskat omkring patienternas erfarenheter i samband med dödsögonblicket. I Sverige är det framför allt narkosläkaren *Göran Grip*, som inspirerat till diskussion omkring upplevelser nära döden.

Makarna *Peter* och *Elizabeth Fenwick* har i sin bok *Att Möta Döden med Tillit och Hopp – Forskning i Medvetandets Gränsländ* (2013) redovisat sin forskning. Fenwick har valt att använda begreppet ”*faktiska dödsupplevelser*”, FDU istället för NDU eftersom han fann att det fanns vissa skillnader i upplevelserna, vilka han redovisar i boken. Författarna beskriver olika upplevelser i livets slutskede, som *dödsbäddsvisioner*, *dödsbäddsupplevelser* och *dödsbäddssammanträffanden*, d.v.s. händelser som inträffar tiden före, under och efter döden. Dödsbäddssammanträffanden kallas de fenomen där närstående kan uppleva en vision av den döende. Det kan ske i sömn och dröm, eller man kan uppleva en stark närvaro av den döende. Man kan till och

med få se denne.

En intressant uppgift som Peter Fenwick berättar om är det han kallar ”*terminal klarhet*”. Det innebär att patienter som trots svåra sjukdomar, som tumörer, demens, stroke med mera får en period av återvunna kognitiva funktioner. De kan känna igen familjemedlemmar, nämna dem vid namn och tacka dem och sedan dö.

Dessa upplevelser har i stort sett ignorerats av läkare och vårdpersonal, trots att de är välkända bland sjuksköterskor och anhöriga, men dessa har inte vågat berätta och samtala om det av rädsla för reaktionerna hos kollegor och omgivning. Ett syfte med boken är enligt Peter Fenwick att lyfta upp dessa upplevelser och göra dem mer allmänt kända och accepterade så att involverade kan tala om dem och dessutom använda dem professionellt. Sjuksköterskor och vårdbiträden som ser dessa reaktioner och upplevelser hos de döende vet då att det är dags att meddela anhöriga om att slutet närmar sig.

Makarna Fenwicks forskning bygger på omkring 1,000 fall där sjukvårdspersonal och anhöriga fått berätta om vad de upplevt.

En advokat berättar

Makarna *Victor* och *Wendy Zammit* har i sin bok *A Lawyer Presents the Evidence for the Afterlife* (2013) gjort en mycket ingående redovisning av den forskning som gjorts omkring NDU, analyserat den och dragit ett antal slutsatser. Som den välstrukturerade advokat Victor Zammit är har författarna redovisat sina slutsatser under 14 punkter med referenser till de olika forskare de studerat (Zammit & Zammit, s. 22–28)¹⁶:

¹⁶ Av utrymmesskäl anger jag inte dessa referenser här utan hänvisar till Zammits bok.

1. De som upplevt NDU har klara och välstrukturerade minnen av det de upplevt och deras medvetande och vakenhet var mera skärpt än vanligt, medan de patienter som inte upplevde NDU inte hade några minnen utan var snarare förvirrade.
2. Nära-döden-upplevelserna är väldigt lika varandra oberoende av kultur och tid, medan exempelvis hallucinationer är individuella och olika. NDU har också effekten att rädslan för döden totalt försvann.
3. Människor ser och hör saker medan de är medvetslösa, som de omöjligt skulle kunna se ens om de var vid normalt medvetande. De flesta kan beskriva detaljer om vad som hände under operationen. De kunde tala om vilka som var närvarande i rummet. Zammit ger många intressanta detaljer på vad patienter kunde se när de var medvetslösa.
4. Människor som återvände från sin NDU kunde förmedla fakta som de inte hade en aning om före upplevelsen. Dr *Eben Alexander*, som jag berättat om tidigare, var adopterad och visste inget om sin biologiska familj. Under sin NDU mötte han en vacker flicka som han inte kände igen. Efter sin NDU fick se ett foto på sin biologiska syster, som han inte vetat att han hade. Hon hade dött tidigt och Alexander såg att det var henne han mötte under sin NDU.
5. Människor berättade att de mötte släktingar som de inte visste var döda. I samtliga fall var berättelserna korrekta. Zammit tar flera exempel.
6. Vissa människor kommer tillbaka med exakt kunskap

om framtiden. Exempelvis ser några de barn de kommer att få i framtiden. Andra berättar visioner om vad som kommer att hända i samhället och i världen. En man skrev i förväg om USA:s förlust i Vietnam, om valet av en president med initialerna R.R. (Ronald Reagan), katastrofen i Tjernobyl med mera.

7. Några har återvänt med avancerade kunskaper som överensstämde med kvantfysiken. Nästa alla som överlevde berättar att de gick in i en dimension där tiden inte existerade och många kunde gå både framåt och bakåt i tiden. En man, *Olaf Swenson*, menar att det var på grund av sina upplevelser och de kunskaper han fick under NDU som han kunde utveckla över 100 patent när det gällde subatomär fysik. Zammit berättar om andra, som genom den kunskap de fått under NDU, utvecklade patent.

8. Vissa människor blir mirakulöst botade från svåra sjukdomar eller skador under sin NDU. Zammit berättar flera intressanta exempel. En kvinna blev botad från en svår cancer. En man blev alkoholiserad efter en bilolycka där hela hans familj omkom. Efter en NDU då han fick träffa sin familj och fick veta att de hade det bra, hade han inte längre behov av alkohol eller droger.

9. Blinda kan se under NDU. Dr *Kenneth Ring* och *Sharon Cooper* berättar i sin bok *Mindsight* (2008) att de intervjuat 31 personer som helt eller delvis var blinda och som kunde se under sina NDU. Även den kände läkaren *Elisabeth Kübler-Ross* (2005)¹⁷ intervjuade blinda patienter som berättade att de kunde se medan de var "döda" och utanför kroppen.

¹⁷ Kübler-Ross, Elisabeth (2005) *Is there Life After Death?*

10. Gruppupplevelse. En grupp brandmän som överraskades av svår rök upplevde att de alla lämnade sina kroppar. De kunde kommunicera med varandra under upplevelsen och de kunde se sina livlösa kroppar liggande på marken under sig. Alla överlevde och de kunde efteråt prata om sina upplevelser och var eniga om att det de upplevt var sant.

11. Vissa människor har NDU utan att det är något fysiskt fel på dem. Forskare har funnit att exempelvis människor som mediterar, genomför djup avslappning, försätter sig i trance och liknande kan trigga igång upplevelser som liknar NDU.

Jag kan nämna här att Martinus varnar för denna typ av övningar eftersom människor kan hamna i dimensioner och få upplevelser som kan bli alltför skrämmande eller som de ännu inte är mogna för att förstå och hantera. Jag kommer att återkomma till detta i senare kapitel.¹⁸

12. Det finns människor som haft nära-döden-upplevelser även när de är totalt hjärndöda. Zammit menar att hallucinationer endast kan uppstå när hjärnan fungerar, vilket visas genom EEG. Trots hjärndöden så minns patienter vad de varit med om när de vaknat till liv igen. En ruskig berättelse handlade om mannen som låg död i ett frysrum i tre dagar. Han vaknade till liv igen när han skulle öppnas för obduktion. Medan han var ”död” såg han hur hans hustru valde gravplats och hur hon dessutom funderade på att gifta sig igen. Det är väl såna berättelser som gör att man kan utveckla en *tanatofobi* (se diskussion om detta i Förordet).

¹⁸ Jag vill rekommendera en sida med viktig information om detta – *Kundalini.se - Om riskerna med konstlade andliga övningar.*

13. Många människor ser sitt liv spelas upp men utifrån andras perspektiv. Flera forskare, bland annat *Kenneth Ring*, menar att människor inte ser sina liv utifrån sitt eget perspektiv. Det är inte som att titta på en videouppspelning. Istället ser de sig själva med omgivningens ögon och kan också känna omgivningens känslor och uppleva deras minnen.

14. Eftereffekterna av NDU är unika och varar länge. Omkring 80–90% av personer som intervjuats berättar liknande konsekvenser, exempelvis att de blivit övertygade om att det finns ett liv efter döden. De allra flesta blev också övertygade om reinkarnationen. De förlorade totalt rädslan för döden. Det skedde också en förändring när det gällde andlig världsbild. Istället för den organiserade religion man tidigare deltagit i har man nu utvecklat en personlig syn på andlighet. Man har ökat sin psykiska känslighet och blivit mer positivt inställd till sig själv och till andra. Man börjar i större utsträckning föredra ensamheten och många fick svårheter i sina relationer på grund av sin förändring. Victor Zammits lista på förändrad livsstil är lång och innefattar exempelvis hälsosammare kost, minskad alkoholanvändning, rökstopp, man slutade med mediciner, tittade mindre på TV, läste färre tidningar med mera.

Förändringar genom Mental träning

Zammits beskrivning av de förändringar som nära-döden-upplevelser kunde innebära blev en mycket intressant läsning för mig, som sedan drygt 40 år tillbaka haft förmånen att till och från få samarbeta med hypnosexperten och psykologen fil.dr. *Lars-Eric Uneståhl*. Jag gick hans hypnoskurs och treåriga psykoterapiutbildning på 70- och 80-talet och hjälpte honom också med diverse praktiska uppdrag genom att jag en tid blev vice ordförande i lokala avdelningen för *Västsvenska*

Föreningen för Klinisk & Experimentell Hypnos, när han var ordförande.

År 1987 startade han en distansutbildning på dåvarande *Högskolan i Örebro*, numera *Örebro universitet*. Inledningsvis hette kursen *Idrottspsykologi och Mental träning*, men den utvecklades snart till kursen *Personlig Utveckling genom Mental Träning* eftersom massor med kursdeltagare inte var idrottspersoner. Numera drivs utbildningen via *Skandinaviska Ledarhögskolan* i Örebro. Uneståhl har även utvecklat fortsättningskurser i mental träning på distans. Jag har varit examinator för kurserna i snart 25 år, vilket innebär att jag läst och kommenterat många hundra kursdeltagares reflektioner, upplevelser och erfarenheter av studierna och träningen.

Mental träning så som Lars-Eric utvecklat den från 50-talet från hans tid som doktorand och forskare på *Uppsala universitet*, bygger på hans hypnosforskning och innehåller dels *muskulär* och *mental avslappning*, dels *självbildsträning* och dels *målbildsträning* där kursdeltagarna får lära sig att programmera önskade livsmål i ett självhypnotiskt tillstånd.¹⁹ I kursen ingår även inspelade föreläsningar och en hel del litteratur som tillsammans hjälper kursdeltagarna att granska och reflektera över sina föreställningar, sina värderingar och sin livsstil.

Under de månader och år som kursdeltagarna studerar, läser, lyssnar och tränar sker liknande förändringar i attityder, värderingar och livsstil, som de som Victor Zammit räknar upp som resultat av nära-döden-upplevelser. Det är således bara att konstatera att man inte behöver ”dö” för att få uppleva dessa radikala attityd- och livsstilsförändringar.

¹⁹ För den intresserade har jag skrivit två böcker om detta. Dels boken *Personlig Utveckling genom Mental Träning* (2002) och dels *Den Mentala Träningens Historia* (2015). Skandinaviska Ledarhögskolan har en hemsida med information.

Göran Grips liv förändrades

Som barn hade läkaren och författaren *Göran Grip* två näradöden-upplevelser, som förändrat hans syn på livet. Den första var en hemsk upplevelse i fyraårsåldern då han höll på att kvävas i samband med en våldtäkt. Våldtäktsförsöket avbröts när mannen förstod att den lille pojken höll på att dö. Den andra NDU fick han i samband med en brockoperation.

År 1975 kom Raymond Moodys uppmärksammade bok om NDU-upplevelser ut i USA. Göran Grip läste den och kände igen vissa upplevelser från sin barndom. Han bad förlaget *Natur & Kultur* om att få översätta boken till svenska, vilket de accepterade. Han berättar att ju mer han översatte desto mer mindes han av sina egna upplevelser.

År 1994 skrev han sin bok *Allting finns*, som är en självbiografisk berättelse om sina NDU och även tidigare-livs-upplevelser och om sitt arbete som läkare. Han berättar att han hade lätt för att tala med sina patienter om döden och undrade ibland om han var känslokall, men förstod så småningom att de kunde ha att göra med barndomens NDU-upplevelser. Han var inte rädd för döden.

Göran Grip beskriver händelseförloppet vid en näradöden-upplevelse. Först inträder medvetlöshet och personen upplever sig själv som död. När man lämnat kroppen och betraktar den fysiska omgivningen utifrån visar forskningen att det upplevda stämmer med det som hände i verkligheten. Processen fortsätter genom en mörk tunnel till en annan värld, fylld av ljus, värme och kärlek. Alla människor upplever detsamma så här långt, enligt Göran Grip. I nästa steg möter man en ljusvarelse och den skiljer sig åt beroende på religions-tillhörighet. I det här skeendet återupplever personen hela sitt liv. Detta är en process som även andra författare förmedlat. Han har också skrivit om sin f.d. sambos tidigare-liv-upplevelse i *Dem jag älskade* (1997).

Göran Grip har sen dess kommit att betyda mycket för att sprida kunskaperna om nära-döden-upplevelser och reinkarnationen i Sverige genom att han översatt ett antal böcker till svenska.

*”Det finns ingenting så svårt att ta itu med
Ingenting så vanskligt att leda
Ingenting så osäkert i framgång
som att söka en ny tingens ordning.
Den som förändrar får nämligen som motståndare
alla dem som lyckats väl i de gamla spåren
och endast ljumma försvarare i
dem som kan tänkas fungera i det nya”.*

Machiavelli (1467–1527)

*”Det är bara en sak jag är säker på
och det är att det finns mycket lite
som man kan vara säker på”.*

Somerset Maugham

3

Utomkroppsliga upplevelser

Läkaren *Jan Pilotti* skriver i sin artikel om *Nära-döden-upplevelser och medvetandet* (1987) att utomkroppsliga upplevelser, UKU, inte bara förekommer vid nära-döden-upplevelser, NDU, utan har även rapporterats vid avslappning och till och med i situationer när kroppen är aktiv. Han refererar till läkaren *Nils-Olof Jacobsons* bok *Liv efter döden – Om parapsykologin, mystiken och döden* (1971) där författaren, förutom att han gör en överblick över parapsykologins utveckling och forskningsresultat och berättar om olika paranormala fenomen, ger många exempel på UKU vid olika medvetandetillstånd.

Victor Zammit tar i sin bok *A Lawyer Presents the Evidence for The Afterlife* (2013) även upp fenomenet med utomkroppsliga upplevelser. Dessa fenomen kallas också *astrala projektioner* eller *astrala resor*. Han berättar att en antropolog, *Erika Bourguignon*, gjorde en omfattande studie i 488 länder på 1970-talet och fann att detta fenomen fanns i 89 procent av alla kulturer och att man hade begrepp för det. De

vanligaste begreppen i väst var ”*den andliga kroppen*”, ”*astralkroppen*” eller den ”*eteriska kroppen*”. Missionärer som besökte Afrika och Amerika var förvånade över att de tidiga inhemska stammarna kunde ha så detaljerade kunskaper om allting som hände hundratals mil omkring dem. De hade förmåga att resa med sina andliga kroppar och undersöka omgivningarna.

Etnografen och professorn i religionshistoria Åke Hultkrantz berättar i sin artikel *Utomkroppsliga upplevelser bland Nordamerikas indianer* i antologin *Medvetandet och döden* (Wistrand & Pilotti, 1982) om att utomkroppsliga upplevelser bland indianerna framförallt sker under trance eller i djup dvala. Shamanerna kunde färdas till sjuka för att hela och läka. Professor Hultkrantz berättelser är mycket fascinerande och avslöjar djupa kunskaper om olika indianstammars trossystem, riter, världsbilder och erfarenheter. I slutet av artikeln gör han jämförelser mellan indianernas synsätt och kliniska erfarenheter.

I sin bok *Barns minnen från tidigare liv* (2018) berättar Göran B. Johannesson att en majoritet av de personer som berättat om sina utomkroppsliga upplevelser uppger sig ha en normal eller till och med förhöjd mental förmåga, ”*tvärtemot vad som kunde förväntas*”. De upplever en ”*ökad tankeklarhet och en mental snabbhet*”, beskriver Johannesson. En mycket intressant del i Johannessons berättelser är upplevelser av UKU bland olika folkstammar och naturfolk i världen.

Martinus berättar att de tidiga naturfolken hade – och i vissa fall fortfarande har – psykiska förmågor som är rester från tidigare utvecklingsspiraler där de varit *kosmiskt medvetna* och därmed hade haft full tillgång till sina psykiska kapaciteter, på samma sätt som vi alla kommer att få i en relativt avlägsen framtid, när vi efter många liv blir ”*kosmiskt medvetna*”. Jag återkommer till detta senare i boken.

Ett vanligt fenomen

Enligt Zammit är UKU vanligt förekommande och han räknar upp en hel del forskning som visar att exempelvis studenter ofta upplevde detta. Zammit refererar till bland annat forskning av *John Palmer* som fann att 25 procent av studenterna vid ett universitet och 14 procent av invånarna i Charlottesville, Virginia, menade sig ha haft UKU. Nu är ju studenter (och militärer) bland de vanligaste försöksobjekten för forskning eftersom de lätt finns till hands för forskare, men även forskare som intervjuat andra personer har funnit att väldigt många har haft utomkroppsliga upplevelser vid något tillfälle.

Zammit berättar att *William Buhlman* gjorde en ”online-undersökning” av mer än 16,000 deltagare från mer än 30 länder som menade sig ha haft utomkroppsliga upplevelser. 24% av dessa menade sig även ha haft möten med nära och kära som dött. Buhlman menar att han själv har haft UKU i över 40 år. I sin bok *The Secret of the Soul – Using Out-of-Body Experiences to Understand Our True Nature* (2001) berättar han om både positiva och negativa upplevelser av UKU, om barns UKU, om upplevelser som blev en konsekvens av trauma och strider och om möten med nära och kära i den andliga världen. Buhlman har haft kurser för människor som velat lära sig hur man får utomkroppsliga upplevelser.

Det finns nu ett stort antal sidor på nätet, böcker och videor som vill lära ut hur man gör för att få utomkroppsliga upplevelser. Zammit menar att *William Buhlmans* bok är den lättaste för nybörjare.

Personligen är jag skeptisk till denna form av övningar eftersom jag, med stöd av Martinus, menar att det finns risker att människor på sina ”astrala vandringar” kan få upplevelser och möta varelser som de ännu inte kan förstå och hantera. Den enda varning jag kommit i kontakt med och som jag kan

rekommendera är hemsidan *Kundalini.se – Om riskerna med konstlade andliga övningar*.

Makarna Zammit går igenom ett antal forskare och deras resultat, exempelvis den kände *Robert Monroe* som startade ett institut, *Monroe Institute* i USA, dit kursdeltagare kunde få komma och lära sig göra utomkroppsliga upplevelser. Institutet bedrev också utbildning på distans.

Jag hittade en synnerligen intressant artikel där författaren *Richard Sauder* (1998) berättar om sina experiment med UKU och sina märkliga telepatiska kontakter med Robert Monroe. Han fann att Monroe hade nära kontakter med den amerikanska säkerhetstjänsten, och det är väl inte förvånande. Finns det några som har motiv för att intressera sig för dessa fenomen så är det väl säkerhetstjänsten i olika länder.

Hjärnforskare vid *Karolinska Institutet* i Stockholm har skapat en ”*utanför-kroppen-illusion*” hos friska försökspersoner som placerades i en hjärnkamera som förflyttade deras ”jag” mellan olika platser. Hjärnkameran registrerade försökspersonernas hjärnaktivitet. Forskarna menar att känslan av att befinna sig inuti sin egen kropp inte är så självklar som man kan tro. Forskningen beskrivs i en artikel på Karolinska Institutets hemsida med rubriken *Utanför-kroppen-upplevelse sedd från en hjärnkamera*.

”Det tragiska med vanligt sunt förnuft är att det inte är så vanligt”

Albert Einstein

*”Om man bara hade haft ett liv,
hade man lika gärna kunnat vara utan det också!”*

Kalle E

4

Reinkarnationen

Barns upplevelser av tidigare liv

Att läsa och höra om barns minnen av tidigare liv är enormt fascinerande. Den mest kända berättelsen om barn som minns sitt tidigare liv är väl berättelsen om *Shanti Devi* i den indiska staden Delhi. Den svenske mångsidige författaren *Sture Lönnnerstrand* (1919–1999) besökte Shanti Devi och hennes familj i Indien och hade flera samtal med dem, vilket resulterade i boken *Shanti Devi – en berättelse om reinkarnation* (1994, ny utgåva 2007).

Som fyraåring började den tidigare tysta flickan Shanti Devi prata om sin man och om ett annat liv. Hon påstår sig vara en *”brahminhustru från Muttra”* och att hon egentligen inte bor hos sin nya familj. Hon påstår att hon är gift och att hon väntar barn och att hennes familj inte är hennes riktiga familj och att hemmet inte är hennes riktiga hem. Som fyraåring är hon kritisk till den dåliga kvaliteten på ett tyg som var tänkt som en sari till henne. Hon kräver också att få tillbaka sina smycken. *”Jag vill hem. Låt mig få komma hem!”* upprepar hon.

När pappan kommer hem från arbetat en dag berättar hustrun om det märkliga som barnet säger. *”Muttra”* säger han, *”det är ju Mathura. Folket i Mathura säger alltid Muttra*

om sin stad. Hur kan vår flicka veta det?”

Sture Lönnerstrands berättelse om Shanti Devis svårigheter att få omvärlden att tro på henne är fascinerande. Hon blir hånad i skolan eftersom hon säger att hon är gift. Till slut, när hon är nio år och ligger på en tempeltrappa och gråter böjer sig en okänd kvinna över henne och börjar tala med henne och lyssna på henne. ”*Det är den heliga modern Maitri Deviju*”, berättar fadern som då hittat flickan. Först då börjar han lyssna på hennes berättelser och börjar även ställa frågor om hennes tidigare liv. Han får veta att hon hette *Lugdi Devi* och var hon bodde.

Rektorn för skolan hon går på blir intresserad och efter samtal med Shanti Devi och hennes far skriver han ett brev till den man som hon påstod sig vara gift med. Efter en tid fick han svar, vilket ledde till möten och samtal som både är enormt rörande och omskakande.

Maken från det förra livet beslutar sig för att ta med sig sin nya hustru och den son Shanti Devi fick som Lugdi Devi. Men han tänker åka dit förklädd för att testa flickan. Hon känner naturligtvis igen honom och de scener som utspelar sig läser jag med tårar i ögonen.

Trots de övertygande uppgifterna som Shanti Devi gav sin man var han fortfarande misstänksam. Hon kunde ju ha fått veta allt av nån annan – trots att hon ännu inte fyllt 9 år. Så hon bestämde sig för att ge de verkligt övertygade bevisen. Hon berättade för honom att han tagit henne med våld eftersom hon var så sjuk att hon egentligen inte orkade eller ville ha sex med honom längre. Hon avslöjade också för honom att hon visste att han hade varit otrogen mot henne när hon var som sjukast. Nu böjar mannen gråta och be om förlåtelse. Nu var han övertygad att Shanti Devi faktiskt var hans hustru i sitt tidigare liv.

Berättelsen om Shanti Devi blir nu en nyhet i hela Indien.

Till och med *Mahatma Gandhi* engagerar sig. Han besöker Shanti Devis familj. Familjen har tidigare vägrat låta henne besöka Muttra, men Mahatma Gandhi menar att hon måste få göra resan. ”*Det är Guds vilja*” är hans argument.

Så hon får resa med sin far, advokater, journalister och en undersökningskommission. Syftet med besöket var att övertyga om att hon faktiskt varit Lugdi Devi. De besökte de två hus hon bott i. Där fick hon visa och berätta. De träffade släktingar som hon kände igen, namngav och berättade detaljer för, så även de blev övertygade om att hon varit Lugdi Devi. För att göra en lång och mycket fascinerande och rörande berättelse kort, så kan jag konstatera att även undersökningskommissionen blev övertygad.

Berättelsen om Shanti Devi är den mest kända, mest väldokumenterade och det mest omskrivna fall om reinkarnation som den moderna reinkarnationsforskningen känner till. Sture Lönnerstrands bok är verkligen läsvärd. Han har gjort ett fantastiskt arbete med att beskriva på ett sätt som gör att man som läsare nästan känner att man var där och såg och hörde.

Lönnerstrand besökte Shanti Devi och Indien några gånger, bland annat 30 år efter det som hände när Shanti Devi var 9 år, d.v.s. på 1960-talet. Shanti Devi var då berömd. Hon undervisar i filosofi, men hon är intresserad av alla religioner och menar att hon vill åt *sanningen*. ”*Det sanna som förenar alla religioner och som leder oss till Gud*”, förklarade hon för Lönnerstrand.

Det märkliga med denna berättelse är att Lugdi Devi föddes år 1902. Som 23-åring födde hon en son och dog bara ett par veckor senare i sviterna efter förlossningen. Ett år, två månader och sju dagar senare återföddes hon i Delhi och fick namnet Shanti Devi.

Enligt Martinus vistas vi i den andliga världen ungefär lika länge som vi levt i den fysiska världen eftersom vi behöver

vila. Men eftersom *hunger- och mättnadsprincipen* även råder i den andliga världen, så gissar jag att Lugdi Devi inte var mätt på dagar utan längtade efter att få fortsätta leva i fysisk kropp. Hon hade ju äntligen fått sitt efterlängtrade barn. Det var intressant att läsa om mötet mellan Shanti Devi och den son hon födde i sitt tidigare liv. Han måste ha varit i 10-årsåldern när han nu mötte den 9-årige Shanti, som således har varit hans mamma.

Ett tidigare liv som stridspilot

Leg. psykologen *Göran Johannesson* som skrivit boken *Barns minnen från tidigare liv – Forskning i livets gränsland* (2018) berättar detaljerat om *James Leiningers* upplevelser och berättelser.²⁰ James Leininger föddes år 1998 i Kalifornien. När han var i ettårsåldern var han mycket förtjust i stora lastbilar, men när han råkade få syn på ett flygplan så blev han passionerat intresserad av flygplan. Pappan tog med honom en dag till ett flygplansmuseum och James blev överförtjust och ville inte lämna de gamla stridsplanen. Pappan var tvungen att lova honom att de skulle åka till en riktig flygplats. James var inte 2 år ännu när han korrigerade sin mamma som påstod att det var en bomb under ett leksaksflygplan. Han menade att det var en ”drop tank”, vilket var en yttre bränsletank på undersidan. Han berättade också om och om igen att flygplan störtar brinnande och han kraschade sina leksaksflygplan med nosen före så att propellrarna gick sönder.

Dessutom ritade han massor med teckningar som föreställde kraschande flygplan. Föräldrarna trodde inte på reinkarnationen, tvärtom. Pappans kristna tro och mycket skeptiska syn på reinkarnationen gjorde att han länge vägrade tro att sonens uppgifter kunde handla om tidigare liv. Han var

²⁰ Göran Johannesson har också berättat om detta i ett par artiklar på hemsidan *Humanism & Kunskap* i januari 2019.

mycket negativ till tanken. Men ju fler uppgifter sonen kom med, desto svårare blev det för föräldrarna att inte undersöka. Pappan kollade sonens uppgifter om namn på hangarfartyg och flygplan och andra uppgifter på nätet. Uppgifterna stämde. Man fann att det funnits en *James Huston*, som förolyckats under andra världskriget, en uppgift som James berättade.

James berättade också om några andra namn och dessa personer hade faktiskt också funnits. En av dem levde fortfarande. James kunde till och med som 2 ½-åring på en karta peka ut var militärbasen var och var det flygplan som han var pilot på, sköts ner.²¹ När han var 3–4 år kunde han på en världskarta peka ut var hans kraschade flygplan fanns.

När James var 5 ½ år fick han tala med sin syster i sitt tidigare liv som James Huston, den då 84-årige *Anne Baron*. Hon var 24 år när brodern omkom. James fick träffa henne och han tyckte det var konstigt att hon var så gammal. Hon konstaterade att han visste detaljer om deras familj som bara en nära familjemedlem kunde känna till.

En intressant uppgift var att James, när han var i 3–5-årsåldern, alltid sov med tre actionfigurer som han brukade leka med. Han kallade dem *Billie*, *Leon* och *Walter*. James påstod att de mötte honom i himlen när han hade störtat. Det visade sig senare att det fanns tre män som var piloter i samma flygdivision som James Huston, som hette *Billie Peeler*, *Leon Conner* och *Walter Devlin*. De stupade alla innan Huston omkom.

En rolig uppgift var hans svar på frågan hur han kunde hitta sina föräldrar. Han svarade att det var på ”ett stort rosa hotell på Hawaii, på stranden där de åt middag en sen kväll”. Det visade sig att föräldrarna hade firat sin femte bröllopsdag på ett rosa hotell i Hawaii. Där hade de pratat om att de ville

²¹ *Reincarnation Proof: The James Leiniger Case* - Publicerades den 5 dec. 2017 på YouTube.

ha barn. En dryg månad senare blev James till.

När James var 8 år lekte han fortfarande med flygplan men hans minnen hade successivt bleknat. Som 17-åring blev han scout. I en intervju på Youtube år 2013 är han 15 år och svarar på frågor tillsammans med sina föräldrar.²²

Blev mördad – avslöjade mördaren

En sensationell berättelse om ett barns tidigare liv är om pojken som minns sitt tidigare liv då han blev mördad. Det är en 3-årig pojke på Golanhöjderna, regionen nära gränsen till Syrien och Israel, som berättade att han mördades med yxa i sitt tidigare liv. Han visade byäldsten var mördaren begravde hans kropp och ett människoskelett hittades där. Han visade de äldste även var mordvapnet kunde hittas och vid utgrävning hittar man verkligen yxan där. Han identifierade mördaren som erkände brottet.

Pojken berättade detta för Dr *Eli Lasch*, som är mest känd för att ha utvecklat sjukvården i Gaza som en del av den israeliska regeringens arbete på 1960-talet. Dr Lasch, som dog år 2009, berättade om dessa häpnadsväckande händelser för *Trutz Hardo*, en tysk terapeut, som inkluderade det i sin bok *Children Who Have Lived Before: Reincarnation Today* (2005).²³

Farfar föddes igen som sitt barnbarn

En annan märklig berättelse handlar om lille *Gus Taylor*, som mindes sitt tidigare liv som sin egen farfar.²⁴ Han berättar för sin pappa vid ett tillfälle när pappan bytte hans blöjor: ”Du vet

²² *Family Believes Son Is World War II Pilot Reincarnated James Leininger* - YouTube.

²³ Källa till uppgiften: Victor Zammit's Fredagsrapport den 15 januari 2016. Han i sin tur har fått informationen från Epoch Times.

²⁴ *This Boy Remembers His Past Life as His Own Grandfather* – Rise Earth.

*när jag var i din ålder brukade jag byta blöjor på dig!” När helst hans föräldrar pratade om farfadern så upprepade Gus att de talade om honom. Han kände också igen detaljer i farfaderns liv. Gus kunde känna igen sin farfar som barn på ett stort gruppfoto. Han identifierade också en bild av en bil som den första bilen hans farfar någonsin ägde. Men det som är det märkligaste var att Gus hävdade att farfaderns syster dog och blev vad han kallade en *fisk*. Vad som faktiskt hände var att hon blev mördad och hennes kropp dumpades i San Fransiscobukten! Hur skulle ett litet barn kunna veta det? Han fick inte veta det av någon i sin familj. Gus undervisade också sin mamma: ”Mamma, du ska veta att när vi dör kommer vi tillbaka! Jag brukade vara stor, och nu är jag ett barn igen!” Den här historien har förbluffat många.*

För mig finns det dock ett problem med berättelsen. Gus föddes redan året efter det att farfadern dog. Som jag tidigare berättat menar Martinus att vi vistas i den andliga världen ungefär lika länge vi levt i den fysiska världen, eftersom vi längtar efter vila. När vi är ”mätta” på fysiskt liv vill vi vila tills vi blir ”hungriga” på nya möjligheter till utveckling. Men eftersom så många barn beskriver att deras tidigare liv var så nära inpå, så måste det finnas undantag. Kan det vara så att vissa gamla som dör fortfarande är ”hungriga” på livet? Det låter inte otänkbart. Jag tänker exempelvis på exemplet Dalai Lama.

Dalai Lama

Göran B. Johannesson berättar i sin bok *Barns minnen från tidigare liv* ingående om hur man söker den nya *Dalai Lama*, när den äldre dött. Hur grupper av lamor och munkar reser runt för att söka efter den reinkarnerade Dalai Lama. De har med sig ägodelar som den döde Dalai Lama ägde och som de barn de träffar får titta på och reagera på. Efter mycket

sökande hittade de en 2 ½-årig pojke som både kände igen den lama som kom och de saker han hade med sig. Det är en fascinerande berättelse.

Två år senare installerades han som den fjortonde Dalai Lama, den lama vi har idag. Pojken föddes två år efter det att föregående Dalai Lama dog. Så även här har vi en tidig återfödelse. Den tidigare Dalai Lama var, om årtalen på Wikipedia stämmer, bara 57 år när han dog. Jag hittar ingen uppgift om varför han dog. Dagens Dalai Lama är i skrivande stund 83 år.

Jag hittade en video som berättar att det kinesiska kommunistpartiet har infört lagar och regler som ”*ska styra upp det här med reinkarnationen, trots att man officiellt är ateister och inte tror på det*”.²⁵ Det handlar om Dalai Lama, berättar *Chris Chappell* i en video från 2017. Man vill enligt Chappell få makt över den person som ska bli nästa Dalai Lama. Genom att välja dem som ska söka den nye laman, så kan man välja någon som man kan påverka och som blir solidarisk mot Kina och partiet.

Pojken från Mars

Den absolut märkligaste berättelsen jag hittat handlar om *Boriska*, det ryska barnet som minns sitt tidigare liv på planeten *Mars*. Jag vet – det låter helt osannolikt, men hans berättelse har tagits på allvar av seriösa undersökare. Det är ingen vanlig pojke, berättar artikelförfattaren *Arjun Walia*.²⁶ Hans mamma berättar att han började prata när han bara var fyra månader och uttalade fullständiga ord inte långt därefter. När han var åtta månader talade han med meningar och vid två

²⁵ Videon kan hittas på YouTube under rubriken *Kinesiska kommunistpartiets förbud mot reinkarnation – China Uncensored*

²⁶ Walia, Arjun (2016) *Boriska – The Extraordinary Boy From Russia Who Remembers His Past Life On Mars* – Rise Earth oktober 2016.

års ålder kunde han läsa. Han blev en lokal kändis eftersom han var så intelligent. När han var tre år kunde han namnge alla planeterna i solsystemet, hur många galaxer det fanns och mycket mer. Han visste så mycket om astronomi att det borde vara omöjligt för ett barn i hans ålder.

Boriska intervjuades av *Kerry Cassidy* på *Project Camelot*, en videokanal på YouTube. Det han berättar i intervjun är hårresande kunskaper för ett barn som bara skulle ha levt på Jorden. Han berättar att han var pilot på ett rymdskepp i sitt tidigare liv och reste mellan olika planeter och galaxer. Han beskriver den energi som användes av farkosterna. Olika raser krigade mot varandra på Mars och i rymden. NASA har förmedlat information som till en del bekräftar Boriskas berättelser.

Intervjun på YouTube kräver en del koncentration eftersom Boriska är 11 år och pratar ryska och han blir lite trött på intervjuaren ibland. En tolk finns med som talar engelska tydligt och dessutom textas svaren på engelska, vilket underlättade. Men även om man inte förstår allt, så är det helt otrolig information han förmedlar. Intervjun gjordes i oktober 2007 och publicerades i januari 2008. Boriska, vars fulla namn är *Boriska Kipriyanovich* föddes den 11 januari 1996 och bör således i skrivande stund vara 23 år. Enligt en Youtubekanal som drivs av *Edini Panini* har Boriska fötts till Jorden för att hjälpa mänskligheten att undvika den ohyggliga katastrof som hände på Mars. Flera källor, bl.a. Dr. *John Brandenburg* menar att det skedde en kärnvapenkatastrof på Mars som en konsekvens av ett rymdkrig för många miljoner år sedan. Katastrofen tillintetgjorde allt liv.²⁷

Dessutom har *Edini Panini* berättat att det finns många

²⁷ Brandenburg, J.E. (2014) *Evidence for a Large Anomalous Nuclear Explosions in Mars Past* - STAIF II.

”Marsbarn” på Jorden som fötts för samma mission.²⁸

Idag finns det många källor som beskriver barn som säger sig minnas tidigare liv. De finns i många länder och kulturer, även i USA och Europa. I flertalet fall rör det som om barn i 2–4-årsåldern som under tre-fyra års tid identifierar sig med en avliden person. När de börjar skolan tenderar deras minnen att blekna. Det nya livet tar allt större intresse.

Under ett par år har svensk TV sänt en serie program med titeln *Mitt barns tidigare liv*, där programmakarna och föräldrar till barnen följt upp barnens berättelser och fått intressanta bekräftelser.

Tänk om...!

Tänk om det är som den danske mystikern, intuitionsbegåvningen och författaren *Martinus* säger, att vi lever mer än en gång! Tänk om vi lever om och om och om igen? Tänk om vi får fler chanser än denna! Tänk om livet är en evig utveckling! Tänk om det är så att vi inte smutsar ner planeten Jorden för våra barnbarn! Tänk om vi smutsar ner den för oss själva och att vi måste komma tillbaka och städa upp efter oss! Tänk om vi föds igen som våra egna barnbarnsbarn! Det ger lite nya perspektiv. Det kanske är dags att börja städa nu!

Men... om det är så att vi föds igen, kan vi då också födas som *djur*? Byter vi *kön* mellan inkarnationerna? Dessa frågor engagerar många sökare och svaren skiljer sig mellan olika *vishetslärare* och *läror*, vilket jag vill återkomma till. Vad är egentligen Sanningen?

Martinus har utvecklat en världsbild av en sådan storlek och omfattning att den i stora stycken kan vara svår att överblicka. Den kan dessutom för några verka alltför fantastisk och utopisk för att över huvud taget vara värd beaktande. För

²⁸ *The Boy From Mars: Boriska Kipriyanovich (Is He For REAL?!)* – YouTube.

andra kan den verka alltför teoretisk, för intellektuell och svårbegriplig. Martinus språk i litteraturen är också svårt för många. De första åren läste jag hellre vad andra skrev om hans tankar. Det tog mig lång tid att vänja mig vid språket, men grundtankarna gick direkt in i mig. De *kändes* direkt sanna.

Oavsett vad man tycker om och känner inför hans världsbild så är Martinus kosmiska analyser av en sådan tyngd och omfattning att de är svåra att bortse ifrån om man är sannings-sökare. Dessutom avviker hans reinkarnationssyn mig veterligt från alla andra existerande synsätt när det gäller reinkarnationen. I detta kapitel vill jag utsätta reinkarnationshypotesen för granskning och reflektion, bland annat med hjälp av Martinus teorier.

Alla levande väsen är, enligt Martinus, stadda i en evig utveckling, genom eoner av tid, på en evig vandring genom ständigt högre existentiella tillvaroplan eller riken. Enligt Martinus sker utvecklingen genom att varje levande väsen genom otaliga inkarnationer i fysisk materia upplever livet, upplever behag och obehag, lycka och lidande, och ständigt lär. Det levande väsendet kan, enligt Martinus, inte undgå att lära och utvecklas. Oavsett om vi hamnar på villovägar med urspårningar (genom droger, kriminalitet, sexuella pervers-ioner o.s.v.) eller vi hamnar i ett koma eller medvetslöshet genom olyckor och sjukdom, så *upplever* vi och *lär*. Och *utvecklas*.

Reinkarnation och återfödelse

Begreppet *reinkarnation* kommer från latinets ”*re in carne*” vilket betyder ”åter in i köttet”. Det finns andra begrepp, t.ex. *pånyttfödelse*, *återfödelse*, *själavandring*, *återförkroppsligande*, *föruttillvaro*, *transmigration*. De är inte helt synonyma, men en djupare utredning skulle kräva alltför stort utrymme. Det finns dock avgörande skiljelinjer mellan de olika begreppen, vilka är av

intresse för vår diskussion. Jag vill återkomma till de olika synsätten, men först vill jag kort presentera en del av den forskning som gjorts inom området.

Pionjären Ian Stevenson

Den mest kände reinkarnationsforskaren är *Ian Stevenson* (1918–2007), som år 1960 kom ut med en artikel där 44 personer redogjorde för tidigare liv.²⁹ År 1966 publicerade han sin numera klassiska bok *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation*. I boken beskriver han ingående 20 fall om vad som verkar vara reinkarnationserfarenheter. Han har fortsatt att forska på området och nu finns det ca 2600 reinkarnationsfall i arkiven. Han berättar om den chock han fick när hans artiklar om reinkarnation avvisades av de vetenskapliga tidskrifterna. Han hade tidigare alltid fått sina artiklar om konventionell medicinsk forskning accepterade av den vetenskapliga världen. Hans erfarenhet är också att artiklar om *tron* på reinkarnationen tilläts. ”*Det är harmlös antropologi*”. Medan artiklar som ger *stöd* för reinkarnationen inte antogs.³⁰

En forskare som följt Stevensons fotspår är den isländske psykologen och parapsykologen *Erlendur Haraldsson*. Han har redogjort för sina studier bland annat i *Journal of Scientific Exploration* (nr 2, 1991). Han använde samma metoder som Stevenson, d.v.s. han skaffar sig detaljerad information om barnens minnen och försöker sen finna de personer som barnen säger sig ha varit i ett tidigare liv.

I boken *At the Hour of Death* (1977) har Haraldsson

²⁹ Stevenson, Ian (1960) *The evidence for survival from claimed memories of former incarnations*. Journ. Am. Soc. Psychic. Res. nr 54.

³⁰ Kersti Wistrand har i en artikel år 2017 berättat om Ian Stevenson och hans arbete, *Ian Stevenson – pionjär inom reinkarnationsforskningen* som publicerats på *Humanism & Kunskap*.

tillsammans med Dr *Karlis Osis* beskrivit vittnesmål från dödsbäddar och funnit att det finns många likheter i berättelserna oavsett om de är kristna, judar, muslimer eller ateister.

Forskare söker bevis

En tidig sammanställning på svenska gjordes av läkaren *Nils-Olof Jacobson* i hans bok *Liv efter döden?* (1971). Sammanfattningsvis kan man säga att Jacobsons ståndpunkt är att även om det inte går att *bevisa* reinkarnationens existens, så fanns det redan 1971 ett enormt rikt material som starkt talade för att vi överlever den fysiska döden och att reinkarnationshypotesen kan anses vara i hög grad rationellt grundad. Det har gått mer än 45 år sedan dess och forskningen har fortsatt.

År 1984 publicerades *Sylvia Cranstons* och *Carey Williams* bok *Reincarnation - A New Horizon in Science, Religion and Society*. De har sammanställt arbeten av forskare, teologer, historiker och psykologer, som studerat reinkarnationsfenomenet. Det är bl.a. forskare som studerat näradöden- och utomkroppsliga upplevelser samt regression under hypnos. Naturligtvis har författarna också följt Ian Stevensons forskning.

Den amerikanske psykiatrikern *Jim B. Tucker* vid *University of Virginia* som idag räknas som världens främste forskare på området, har i en artikel, *Children's Reports of Past-Life Memories: A Review* (2008) i *Explore* redovisat sin och andras forskning om barn som minns sina tidigare liv. Han beskriver några fysiska fenomen som stödjer deras berättelser. Det kan handla om *födelsemärken* som sitter där personen i det tidigare livet blev skadat till döds och andra kroppsliga defekter. I ett fall hade barnet missbildade fingrar och den person som pojken upplevde sig ha varit i tidigare liv, hade skadat sina fingrar i en maskin. Tucker beskriver många märkliga och fascinerande berättelser. Detta var iakttagelser som även Ian Stevenson hade gjort.

Göran B. Johannesson presenterar i en artikel på *Humanism & Kunskap* den 3 november 2018 ett fall där lille Patrick påstår sig levt tidigare som sin mors förstfödde, som dog vid två års ålder. Johannesson skriver:

”Dessa barn uppvisar många gemensamma kännetecken och kan identifiera sig med en avliden person genom sina påståenden samt minnesbilder, genom sin förmåga att känna igen personer, platser och föremål från det förra livet och genom sina beteenden, dvs. sitt uppträdande, sina attityder, intressen, talanger och vanor. I omkring en tredjedel av fallen har barnen också ovanliga födelsemärken, medfödda missbildningar av olika slag eller andra fysiska särdrag som förefaller ha ett samband med fatala skador, sjukdomar eller andra fysiska egenheter hos den förra personligheten”.³¹

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att forskningen omkring reinkarnationshypotesen och nära-döden-upplevelser med åren kommit att bli omfattande.

*”Jag vet utan något som helst tvivel att
döden inte existerar på det sätt vi trott.
Kroppen dör men inte själen.”*

Elisabeth Kübler-Ross

³¹ Johannesson, Göran (2018) *Barns minnen från tidigare liv: Pojken som hörsammade sin mors böner* – Humanism & Kunskap, 3 november.

Reinkarnationsterapi

Det finns också psykoterapeutiska metoder som bygger på reinkarnationstanken. Den kände psykoterapeuten *Johan Wretman* ägnade sig en tid åt *reinkarnationsterapi* och har beskrivit en behandling med en man, som får återuppleva tidigare liv med hjälp av hypnos och därmed blev kvitt sina psykologiska problem.³²

Den amerikanska psykologen och psykoterapeuten *Edith Fiore* har skrivit böcker om reinkarnationen och om psykoterapi med psykiskt sjuka människor, vilka hon menar ofta är besatta av diskarnerade andar.³³ Psykoterapin går ut på att försöka få de besättande andarna att lämna den ”sjuka”. (Se mer om Edith Fiores arbete i kapitel 5.)

En mycket intressant bok i raden av den allt rikhaltigare floran av litteratur på området är *Jenny Cockells* bok *Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv - En sann berättelse* (1993).³⁴ Jenny Cockell hade hela sitt liv vetat att hon var annorlunda, att hon hade erfarenheter som inte andra hade. Hon visste att hon hade haft en familj tidigare och från unga år upplevde hon oro för sina barn i det föregående livet. Boken skildrar på ett spännande sätt hur hon med hjälp av en regressionsterapeut när hon är i 40-årsåldern, så småningom hittar och träffar ”barnen”, som vid mötet är i 80-årsåldern. Hon skildrar sökandet mycket detaljerat och boken har många fotografier både av platser och av henne och ”barnen”. Dessutom tog hon kontakt med ett filmteam som följde henne under hela processen, och som

³² Wretman, Johan (1984) *Kommer vi tillbaka? – Om reinkarnation i terapeutisk behandling*.

³³ Fiore, Edith (1987) *The Unquiet Dead*. Ole Pullar Saxe har berättat om Edith Fiores forskning i *Kosmos* nr 10/1990.

³⁴ Det finns flera dokumentära videor på YouTube om Jenny Cockell och hennes berättelse.

reste med henne till Irland där *Mary*, d.v.s. Jennys tidigare inkarnation, bott. Filmen finns på YouTube.

Hon tog dessutom kontakt med dr *Ian Stevenson* när hon behövde hjälp med sitt tänkande, skrivande och sökande. Hon plågades också av etiska frågeställningar under sökandet:

”Jag undrade både om jag hade någon rätt att tränga mig på Marys barn och om jag hade rätt att undanhålla dem min historia? Försökte jag bara skaffa mig själv upprättelse eller bottnade mitt behov av att förvissa mig om att barnen hade det bra, verkligen i en genuin osjälvisk omsorg?” (Cockell, s. 110).

Det som gör Jenny Cockells berättelse extra intressant är att hon lever i England. Hon föddes 1953, är gift, har två barn och bor i Northamptonshire. Den plats där Mary levde låg strax norr om Dublin på Irland. Allt detta skedde således långt ifrån de traditionellt reinkarnationstroende länderna.

Kritiska röster

Det har också utvecklats en del kritik mot reinkarnationshypotesen. Den finske forskaren och läkaren *Reima Kampman* skrev redan 1974 en kritisk bok, ”*Du är inte ensam*”. Han menade att människor under hypnos utvecklade sidopersonligheter, bland annat för att tillfredsställa forskaren/psykoterapeuten, och menar sig ha fått bevis för detta i sin egen forskning. Han likställer det undermedvetna med det fenomen som brukar kallas ”*hinsides*” och förklarar detta med att människan behöver mystiken för att vi därmed ska kunna ”*handskas med våra egna undermedvetna, för oss själva okända känsloreaktioner*”.

En vanlig kritik mot Ian Stevenson är att hans fall vanligtvis finns i *reinkarnationstroende* länder. Man menar att minnena kan vara ett resultat av suggestion och kulturell

påverkan. Stevensons styrka är att han varit mycket detaljrik och noggrann i sin forskning. De allra flesta av hans fall har i sitt föregående liv dött i tidig ålder genom sjukdom, olyckshändelse eller mord. Ingen har dött en naturlig död. Hans studiepersoner har ofta haft födelsemärken på ställen där den förutlevande fick dödande skador av knivar eller skott, ett mycket starkt indicium för reinkarnationsteorin, menar vissa forskare.

Den amerikanske parapsykologen *Bill Roll* tillhör också skeptikerna. Han undrar: ”*Rör det sig verkligen om överlevnad av ett bestående, individuellt medvetande?*” Han försöker förklara fenomenet att en person som återföds minns en annan persons minnen på följande sätt:

”Man får tänka sig att minnen av en person som levt och dött på en plats, finns fästade vid föremål eller natur i den trakten, och kanske kan de sedan snappas upp av någon nyligen född människa, som uppfattar dessa minnesfragment som erinringar av ett eget, föregående liv”.

Det rådande paradigmet försvarar sina ståndpunkter med de mest besynnerliga förklaringsmodeller.

Existentiella grundantaganden

Hur ser man på reinkarnationen inom olika trosriktningar? Jag vill göra en kort genomgång av några olika synsätt inklusive Martinus' beskrivning. Inspirerad av en struktur som den välkände trubaduren *Kjell Höglund*, som också var intresserad av Martinus världsbild, gjorde i ett föredrag för många år sen i min hemstad Örebro, vill jag presentera de möjliga grundantaganden om existensen som man teoretiskt skulle kunna tänka sig:

- 1) Vi kommer från ”ingenstans”, lever, dör och går till ”ingenstans”, d.v.s. ett *ett-livs-perspektiv*. Detta synsätt omfattas i

huvudsak av personer med en *materialistisk, ateistisk* grundsyn på livet, världen och på tillvaron.

2) Vi kommer från ”ingenstans”, lever, dör och går in i ”evigheten” eller ”någonstans”, även det är ett ett-livs-perspektiv, som inkluderar en överlevnadshypotes. Detta synsätt är ett traditionellt *kristet* religiöst perspektiv, men finns även i andra religiösa sammanhang, exempelvis i *islam*.

3) Vi kommer från ”någonstans”, lever, dör och går till ”ingenstans”, också det är ett ett-livs-perspektiv. En teoretisk hypotes. Jag känner inte till något trossystem som omfattar detta synsätt.

4) Vi kommer från ”någonstans”, lever, dör och går till ”någonstans”, men utan att återfödas in i materien, även detta ett slags ett-livs-perspektiv. En grupp som verkar omfatta detta synsätt är *Mormonerna*. I *Sista Dagar Heligas* teologi så är själarna eviga, enligt grundaren *Joseph Smith*.³⁵

5) Vi kommer från ”någonstans”, lever, dör och går till ”någonstans”, återföds, lever, dör och återvänder till ”någonstans” i en evig process, d.v.s. ett ”*fler-livs-perspektiv*”.

Grundantagande 5 kan dock ta sig två olika uttryck. Dels ett klart *utvecklingsperspektiv* där varje inkarnation är en utveckling från föregående. Det är som att somna på kvällen och vakna morgonen därpå, något klokare, något mer erfaren än dagen innan. En livslång utveckling.

Dels en tro att vi ibland kan *gå tillbaka* i utvecklingen och exempelvis bli *djur*. Dessutom finns i båda dessa alternativ

³⁵ Tack till min vän Leif E som uppmärksammande mig på detta.

antingen tron på att vi *växlar kön* mellan inkarnationerna eller att vi bara kan inkarnera som *samma kön* under en utvecklingssepok. Den senare ståndpunkten är *Martinus* mig veterligt den ende som hävdar. Jag återkommer till dessa teman.

Kristendomen

Enligt den kristna läran lever vi bara en gång, men går efter döden in i en evig existens, till *himlen* eller till *helvetet*.

Vissa kristna grupper tror även på *återuppståndelsen* i fysisk materia. Vissa menar t.o.m. att vi återfår vår gamla kropp på ”den yttersta dagen”.

Enligt flera källor, bland andra *James A. Long* i boken *Den goda lagen – Samtal om karma och andra livsfrågor* (1984) uteslöt kyrkofäderna av olika anledningar tankarna om reinkarnationen mycket tidigt ur *Bibelns* texter. Att reinkarnationstanken suddades ut var helt nödvändigt för att kunna bygga upp den maktstruktur som fortfarande idag förekommer i större eller mindre utsträckning inom flera religioner och inom de organisationer och samhällen som de verkar inom. Kristendomen är något äldre än islam, men islam följer ett liknande mönster som kristendomen. Den religiösa förföljelse som pågår i flera muslimska länder idag har många likheter med den förföljelse som pågick i Europa under medeltiden.

Buddhismen

Enligt buddismen existerar ingen själ. Den kan alltså inte reinkarnera. Däremot finns det en ”*oavbruten ström av mentala processer*” utan något bestående, sammanbindande *jag*. Livstörsten hos en individ ger upphov till en ny individ, som inte är densamma som föregående, men en följd av denne. Vissa buddistiska skolor menar också att en människa kan födas som djur i nästa liv. Ja, de menar att sannolikheten för att en människa ska bli människa igen i

nästa liv är lika liten som sannolikheten att ”*en sköldpadda på havets botten får en livboj, som ligger på havets yta, om halsen när den stiger upp för att hämta luft*”.³⁶ Chansen är med andra ord mycket liten. Det är en av anledningarna till att många buddister har mycket bråttom att nå *enlightment*, *upplysning*, i detta liv och som därför med hjälp av extrema metoder, som asketiskt liv, intensiv meditation och ett tjänande levnadssätt, försöker uppnå detta mål. Målet för buddisterna är att slippa ifrån de ständiga återfödslarna och uppgå i *Nirvana*.³⁷

Hinduismen

Enligt hinduismen finns inte heller någon individuell återfödelse. Det som ständigt tar nya former är Gud. Det existerar inget annat än rörelser i Guds medvetande. Det som återföds tycks vara den individuella personligheten med dess särdrag. Det verkliga jaget, *Atman*, återföds inte. Det är evigt, utanför tiden och rummet.

Både inom buddismen och hinduismen följer *karmaläran* med reinkarnations- eller återfödelse tanken. Karman styr nästa liv.

Enligt både buddismen, åtminstone enligt vissa buddistiska skolor, och hinduismen kan man byta kön i de olika liverna, man kan som nämnts även bli djur. Detta är delvis karmastyrt, d.v.s. det beror på hur man levat i sitt tidigare liv.

Teosofin och Antroposofin

Teosofin grundades av madame *Helena P. Blavatsky* år 1875.

³⁶ Denna beskrivning har två vänner som är buddister oberoende av varandra gett mig, även om den ene använde bilden med en isvak på havets yta istället för en livboj.

³⁷ En enormt fascinerande berättelse om detta är ”*Milarepa – Tibets store yogi*”, skildrad av hans lärjunge *Rechung* (1954).

Enligt teosofin är ”’*människan alltid människa*’, såvida vi icke avhandla fallet om en ’*förlorad själ*’”, som *Gottfried de Purucker* skriver i *Ockult ordbok* (1948). En förlorad själ verkar vara en synnerligen ond och själlös människa som kommer att ”’*dö och återfödas utan avbrott*’ - likväl ej utan hopp om slutlig återlösning...”... ”*Människans själ kan icke övergå och inkarnera i ett djurs kropp, lika litet som ett djurs psyke kan inkarnera i en människas kropp*”, menar Purucker.

James A Long, teosof och författare av *Den goda lagen - samtal om karma och andra livsfrågor* (1984) betonar också det orimliga i att själen skulle inkarnera i en djurkropp. Däremot kan man byta kön mellan inkarnationerna, menar både teosofier och antroposofier.

Enligt antroposoferna har människan alltid varit människa, men hon utvecklas genom många liv. Enligt *Rudolf Steiner*, antroposofins grundare, inkarnerar människan ungefär vart 1000:e år. Fast just nu lever vi i en mycket besvärlig tid då människor har möjlighet till intensivare utveckling på jorden och därför inkarnerar man snabbare just nu. Enligt antroposofin kommer människans ”jag” inte från djuren.

Däremot har Steiner inte gått emot Darwins utvecklingslära när det gäller de fysiska kropparna. Antroposofier talar om att ”*djuren valt att stå tillbaka för att människan ska få vara människa*”. Djuren har ”offrat” sina utvecklingsmöjligheter, även om det, enligt Steiner, verkar finnas en viss utvecklingspotential även för djur. Detta offer har djuren gjort för att människan ska kunna nå sin fullkomning.

Nyandligheten - ”New Age”

Reinkarnationstanken finns inom de flesta grupper inom den mycket oklara rörelsen ”*New Age*”. Man menar att reinkarnationen leder till utveckling. Jag citerar *Kristina Wennergren* som med sin bok *Inre harmoni: den nya tidens sätt att tänka*

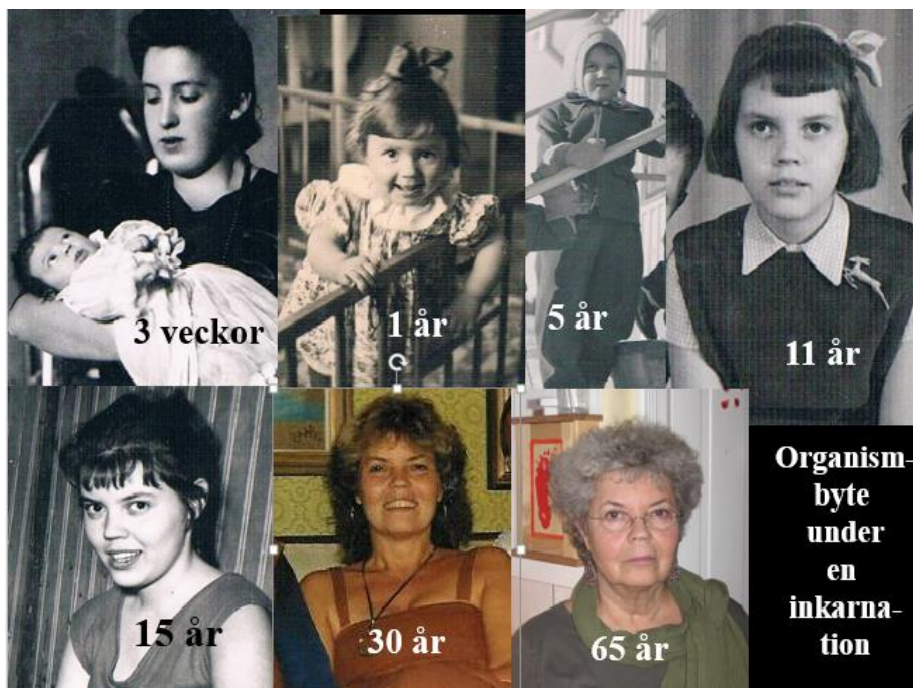
(1988) får representera detta synsätt. Hon skriver *”Enligt reinkarnationsläran kommer vi tillbaka till jorden om och om igen tills vi har fullkomnats och förfinats till högsta perfektion”*.

Det är också för de flesta inom ”New Age-rörelsen” en självklarhet att man byter kön mellan inkarnationerna. Man menar att människan behöver alla typer av erfarenheter, både som män och som kvinnor, för att utvecklas till fulländning. Man menar också, enligt Kristina Wennergren, att man ”väljer” sina *”föräldrar, tiden och platsen för vår födelse, uppväxt och fortsatta levnad. Vi har noggrant valt den familj som bäst ger oss möjligheter att arbeta ut och lära nödvändiga, karmiska läxor”* (s. 376).

Martinus syn på reinkarnationen

”Döden är livets största överraskning” har Martinus sagt och skrivit, vilket inspirerade mig till rubriken på denna bok. Han menar att döden så småningom ska upphöra att vara ett mysterium. Döden är egentligen ingen död, utan en födelse till ett annat, ett andligt tillvaroplan. Här skiljer han sig inte från andra vishetslärare. Men Martinus går flera steg längre än jag mött i andra trossystem. Med en *logisk* förklaringsmodell visar han varför reinkarnationen måste vara ett *”orubbligt faktum”* och varför det exempelvis i princip inte är möjligt att byta kön mellan inkarnationerna.

Martinus erinrar oss om att vi människor egentligen redan under vår livstid upplever många inkarnationer. Våra mikroväsen, atomer, molekyler och celler dör och byts ut. Varje minut föds och dör celler i vår organism. Den är underkastad en ständig förvandlingsprocess. På några månader är den nästan helt förnyad. *”Det är sålunda inte något ringa antal kroppar som en äldre människa redan lagt bakom sig”*, skriver Martinus i *Reinkarnationsprincipen*.

Detta är jag från det jag var nyfödd fram till pension.

Enligt Martinus kommer vi så småningom att utveckla förmågan att göra "övergången" mellan den fysiska och andliga världen "lika fullkomlig som övergången för den jordiska människan i dag är från barndom till ungdom, från ungdom till mannaålder och från mannaålder till ålderdom." Då behöver vi inte längre den "bytesprocess" vi idag kallar "döden", menar han.

Metoden att födas genom kvinna är en "primitiv" och outvecklad metod, menar Martinus. Vi kommer att lära oss *materialisera* oss med *tankens* kraft. Det innebär att vi kan "inkarnera" som vuxna, uppleva det vi behöver lära oss och dematerialisera oss när vi lärt oss det vi behövde lära oss. De första materialisationsexperimenten kommer, enligt Martinus, att ske i laboratorier. Det är inte osannolikt att experiment levande väsendets medvetande redan pågår någonstans i världen.

Det eller psyke är en evig "realitet som existerar i strål- och vågform", skriver han. Det är dessa energier som förorsakar

hela livsförnyelsen och organismförvandlingen. Att jordmänniskan måste genomgå ”döden” för att genomföra ett organismbyte beror på ofull-komlighet i skapelseprocessen. Detta får dock inte förstås så att det finns något ofullkomligt i skapelsen. ”*Allt är mycket gott*”, menar Martinus och allt är därmed fullkomligt, men allt är också under utveckling. Även skapelseprocessen. Ofullkom-ligheten är en del av fullkomligheten.

Vi repeterar tidigare liv

Martinus menar att den inkarnerade jordmänniskan under de första cirka trettio åren av sitt liv ”*repeterar sina tidigare inkarnationer*”. Liksom fostret repeterar tidigare biologiska utvecklingsstadier, repeterar det lilla barnet utvecklingen från ”fyrfotadjur” till en varelse på upprättstående ben. Barnet repeterar krig i sina krigslekar, liv som kungar och prinsessor, som bönder och arbetare, som rika och fattiga, m.m. i sina lekar. De repeterar också lidandes- och sjukdomsupplevelser, ensamhets- och övergivenhetsupplevelser o.s.v. från sina tidigare liv.

Traumatiska upplevelser som vi haft i tidigare inkarnationer, som skapat djupa ”sår” i själen och som behöver läkas, aktualiseras i situationer och händelser i denna inkarnation genom exempelvis våldtäkter, olyckor, förtryck och kränkningar. Det är alltså inte den *faktiska händelsen* som repeteras utan *upplevelsen* av den. De som tror att vi måste byta kön mellan inkarnationerna tror att en man som utsatt kvinna själv måste få bli en utsatt kvinna i nästa liv. De fokuserar på den faktiska händelsen, men det är alltså *känslan av utsatthet* som repeteras. Även en man kan känna sig utsatt och kan då förstå hur en utsatt kvinna kan känna sig.

Enligt Martinus repeterar vi närmast föregående liv när vi är omkring 27–32 år, det föregående kanske mellan 24–27 år

och så vidare. Längre tillbaka går repetitionerna snabbare och snabbare eftersom vi repeterat dem många gånger i tidigare liv. Så när vi är barn kanske vi repeterar ett helt liv på några minuter.

Allt som existerar leds av en *kretsloppsprincip*. Dygnet, årstiderna, naturen genomgår kretslopp. Allt förändras enligt bestämda fysiska och andliga lagar. Varje levande väsen är en evig realitet, stadd i en kontinuerlig utveckling i en evig kedja av spiralkretslopp. Allas utvecklingsvägar går genom *mineral-, växt- och djurriket*. I dessa riken inkarnerar vi i materia.

Det är i den fysiska världen ”... *det existerar motstånd, som utvecklar väsendet och där det gör ont att tänka fel. Men nu får det en ny, frisk organism, som byggs upp i moderlivet, och nya möjligheter att i det kommande fysiska livet lära sig tänka och lära sig leva så, att det efter hand kan övervinna döden.*” (Ur *Reinkarnationsprincipen*)

Det gör ont att tänka fel i den materiella världen, eftersom det leder till konsekvenser som inte är så trevliga, som exempelvis *smärta* och *lidande*. Vår ständiga strävan efter att uppleva behag och lycka driver oss att utveckla strategier för att må bra. Intelligens och känsla växer och utvecklas. I liv efter liv efter liv hamnar vi i ”undervisningssituationer” som tvingar oss att tänka efter, att känna efter, att pröva nya problemlösningar. Och, som Martinus säger ”*Där okunnigheten avlägsnas, upphör det s.k. 'onda' att existera*” (*Livets Bog I*, st.19).

Livet i de andliga rikena blir som ett sommarlov. Där får vi, med våra tankar som kommunikationsmedel, ”*besöka zoner och sfärer allt efter egen önskan*”. Martinus beskriver dessa zoner och sfärer på ett mycket målande sätt. Dessa besök ökar vår längtan efter utveckling, mer kunskap. Jag återkommer till detta i kapitel 8 – *Om livet på andra sidan*.

Reinkarnationen - en utvecklingsväg

Martinus är således mycket klar och entydig när det gäller reinkarnationen. Den är en *utvecklingsväg*. Den gäller *alla existerande varelser* på alla existentiella nivåer i tillvaron, *mineral, växter, djur, atomer, organ, jordmänniskor, klot, solsystem, galaxer* osv. Allt undergår en evig utveckling i eviga kretslopp. Alla "föds", upplever livet och "dör". Alla utan något som helst undantag. Det finns inga "förlorade själar", inga förtappade, inga vilsekomna. Alla är vi yngre eller äldre bröder och systrar stadda i en evig utveckling, vare sig vi är celler, organ, djur, människor, planeter eller solsystem.

Det närmaste målet för våra inkarnationer i den utvecklingsspiral vi för närvarande befinner oss i är att vi alla ska bli "*Kristusväsen*", där Jesus är förebilden. När vi kan be "*Fader förlåt dem för de veta inte...*", när vi kan vända andra kinden till, när vi kan be "*Ske icke min vilja, utan Din...*" då har vi nått ytterligare ett delmål på vår eviga vandring. Under eoner av tid kommer vi då att vara på sommarlov i de andliga rikena, i *visdomsriket*, i den *gudomliga världen* och i *salighetsriket*. Livet på dessa tillvaroplan kan vi inte med våra vildaste fantasier föreställa oss, menar Martinus. När vi är som allra lyckligast, när vi upplever ögonblick av högsta fröjd och eufori, när vi ser glimtar av paradiset i vårt inre, då har vi viss mikroskopisk kontakt med dessa världar. Vårt nervsystem skulle inte orka med mer omfattande kontakter ännu. Men genom liv efter liv tränas vi inför denna existens.

En gång för evigheter sedan var vi mätta på detta ljus och denna lycka och hungrade efter mörkret, efter en tillvaro i den grova materien, hur orimligt det än kan låta för oss idag. Då verkade kriget, våldet, rovdjurstillvaron, den grova materien, eftersträvansvärd och attraktiv. Dessutom insåg vi att förutsättningen för fortsatt utveckling, som vi hade fått se glimtar av i den andliga världen, var att genomföra dessa tuffa

”kurser” i en fysisk kropp i fysisk materia. Vår längtan leder oss in i en ny utvecklingsspiral via mineralriket till växtriket, till djurriket o.s.v. Denna eviga längtan efter kontraster, efter att uppleva livet, driver oss vidare på denna eviga, ändlösa vandring.

Könsbyte är ologiskt

En stöttesten för många är frågan om könsbyte mellan inkarnationerna. Vad jag förstått är Martinus den ende vars utvecklingssyn gör det teoretiskt (och praktiskt) otänkbart att vi kan byta kön. Vi har genom många inkarnationer tränat upp förmågan att skapa den kropp vi har idag. Jag har utvecklat ”*talangkärnor*” för att skapa en kvinnokropp och har alltså inte förmåga att skapa en manskropp i denna utvecklingsspiral. Varje djur och jordmänniska har både en *maskulin* och en *feminin* pol. När jag för tusentals inkarnationer sedan var en ”*kvinn*a i *renkultur*”, som Martinus formulerar det (d.v.s. i början av djurriket), var min maskulina pol *latent*, d.v.s. helt ”sovande”, och min feminina pol var i kulmination.³⁸ Allt eftersom ”jag” inkarnerat om och om igen har ”min” maskulina pol utvecklats genom *kampen för överlevnaden*, liksom männens feminina pol utvecklas genom samma kamp.

Enligt Martinus står vi jordmänniskor idag nära den punkt när våra maskulina och feminina poler börjar bli lika mycket utvecklade och börjar komma i balans. Den dagen, vilken gissningsvis ligger några hundra år in i framtiden, kommer vi att framstå som *androgyna* väsen, vi börjar bli ”*riktiga människor i Guds avbild*”. Men vi kommer inte dit förrän vi själva längtar efter det. Det är under denna övergångsfas som vi kan framstå som homosexuella och/eller som

³⁸ Se *Reinkarnationsprincipen*, sid. 11–13. Se också *Livets Bog V* st. 1650 och 1937.

transpersoner, d.v.s. människor som upplever att de blivit födda i fel kropp med fel kön.

Det som driver vår utveckling, enligt Martinus, är just vår eviga längtan att uppleva livet, våra önskningar och vår karma, d.v.s. de energier vi sått ut i detta och i tidigare liv, och vilka vi förr eller senare måste skörda för att vår utveckling ska fortsätta.

Likheterna - gudomliga, olikheterna - jordmänniska?

Jag hoppas det framgått av det jag beskrivit att likheterna mellan Martinus syn och många vishetslärares synsätt är mycket stora. De har med stor sannolikhet hämtat sina olika sanningar från samma gudomliga källa. Att olikheterna ändå finns kan tolkas som att förmågan att lyssna på denna gudomliga källa varit mycket olika hos olika ”vishetslärare”, beroende på tidsepok, kultur, aktuella trossystem, ”lärares” utvecklingsnivå och personliga förmåga att uppfatta källan och att återge och många andra orsaker. Dessutom har dessa olika ”lärare” lärjungar med olika individuella behov och förmågor att lyssna och tolka och att förmedla budskapen. I kapitel 14 – *Vem eller vad är Gud?* diskuterar jag denna kunskapskälla närmare.

Analys av reinkarnationsteorier

När man i sitt tänkande bestämt sig för att reinkarnationen är en logisk och sannolik hypotes, som man valt att ta ställning för, gäller nästa frågeställning: Vilken form av reinkarnation eller återfödelse verkar mest logisk och sannolik?

Jag vill här föreslå och diskutera tre dimensioner för analys av olika reinkarnationsteorier. Begreppen är helt mina egna pedagogiska påhitt:

- A - ”Utvecklingsteori” eller ”Andra synsätt”?
- B - ”Träningsteori” eller ”Magisk teori”?

C - ”Kappteori” eller ”Talangteori”?

A - ”Utvecklingsteori” eller ”Andra synsätt”

Är reinkarnationen grunden för en *evig utveckling*, där vi går från ”primitivare” tillvaroplan, mineralriket och växtriket mot allt mer fulländande tillvaroplan och existenser i det riktiga människoriket, visdomsriket och den gudomliga världen?

Martinus hävdar, som tidigare nämnts, att reinkarnationen är en *evig utvecklingsteori* och att målet för våra inkarnationer i denna spiral är att bli ”Kristusväsen” i ”Guds avbild”. De eventuella avbrott som kan finnas på utvecklingsstegen är om vi förstör våra talangkärnor med droger och alkohol eller andra destruktiva levnadssätt. Då blir vi tvungna att utveckla nya talangkärnor, men den eviga livsupplevelsen finns där och även dessa erfarenheter läggs till de övriga. Så även två steg tillbaka är en utveckling.

Andra reinkarnationsteorier är inte lika entydiga på detta område. Antroposofernas syn att människan alltid är människa, även om hon utvecklas eller buddisternas syn på det plötsliga uppnåendet av upplysning efter intensiv meditation eller asketiskt liv är exempel på trossystem som vilar på andra grundantaganden.

B - ”Träningsteori” eller ”Magisk teori”

Sker utveckling genom successiv träning eller kan det hända att vi på något magiskt sätt ändå plötsligt får *kosmiskt medvetande* eller *upplysning*? Kan vi, om vi kämpar och tänker rätt och känner rätt och handlar rätt plötsligt ”*spräcka bubblan*”, bli upplysta och slippa inkarnera mer? Detta är ett sätt att beskriva fulländningen inom exempelvis *Ambres-rörelsen*. Det gäller att ”upptäcka” de egna tillkortakommandena. Vi har redan fulländningen inom oss fast vi vet det inte.

Martinus menar att enda vägen till "Kristusmedvetande" är genom reinkarnationernas långa och svåra kamp för överlevnaden och lidandeserfarenheter. Det finns ingen genväg. Vi måste successivt träna upp våra talangkärnor för nästakärlek, empati, ödmjukhet och tolerans. De växer inte ut på något magiskt sätt. Och vägen är lång, knagglig och ofta smärtsam i de fysiska inkarnationerna, men tack och lov får vi då och då vila i den andliga världen.

C - "Kapteori" eller "talangteori"?

Den tredje kategoridimensionen skulle jag vilja beskriva med begreppen "*kapteorier*" och "*talangteorier*". Med "kapteorier" menar jag de reinkarnationsteorier som bygger på tron att jag "*väljer*" kropp ungefär på samma sätt som jag väljer kapp. Jag tar den kapp jag har störst nytta och behov av just i detta liv, en "kvinnokapp" eller en "manskapp". En "djurkapp" eller en "människokapp". En "miljardärkapp" eller en "tiggarkapp". En "alkoholistkapp" eller en "Elvis-kapp". På samma sätt "*väljer*" jag enligt detta synsätt föräldrar, omgivning o.s.v. Ungefär som jag väljer kurs på universitetet.

"Talangteorin", som mig veterligt endast Martinus står för i sin rena form, menar att jag bara kan skapa den kropp jag har talang för att skapa, och skapelsen styrs förutom av *talangkärnor*, av *karma* och *önskningsar*. Visserligen kan jag väldigt starkt längta efter att bli en ny Elvis, men då får jag först under många liv träna upp de talanger denna typ av inkarnation innebär. Jag måste träna mig att spela gitarr, träna mig att sjunga, träna mig att skapa sång och musik, träna mig i att framträda o.s.v. Denna träning går inte på ett enda liv. För att bli ett geni som Elvis, måste jag träna i många liv. Och jag har dessutom själv aldrig en chans att bli en ny Elvis, hur mycket jag än skulle vilja och längta, eftersom jag är *kvinn*a. Fast det kanske är dags för en Elvira?

Många undrar över s.k. ”underbarn” som visar sig vara genier på att sjunga och spela redan i mycket unga år, som exempelvis *Mozart*. Idag kan vi på YouTube få se och höra helt otroliga prestationer av mycket unga barn. Utan reinkarnationsteorin är dessa barn svåra att förklara och förstå, i synnerhet om de är födda av föräldrar som inte har dessa intressen eller färdigheter.

Avslutningsvis

Så vad har vi kommit fram till? Talar indicierna för ett *ett-livs-perspektiv* eller för ett *fler-livs-perspektiv*? Talar teorierna om ett ”fler-livs-perspektiv” för ”utvecklingsteorin” eller någon annan syn? Talar de för ”träningsteorin” eller ”magisk teori”, för ”kappteorin” eller ”talangteorin”? Dessa analyser måste varje läsare själv göra. Tills vidare kan vi bara studera, kritiskt granska och reflektera, skapa hypoteser och pröva dem i våra liv. För mig personligen låter dock reinkarnationshypotesen ”modell Martinus” mest logisk, mest rättvis, mest kärleksfull och mest sannolik och därför har jag hållit fast vid den i över 40 år.

Att reinkarnationsteorin kommer att leda till ett radikalt *paradigmskifte* när det gäller synen på existensen, på livet, på döden, på allt, måste väl ändå stå utom alla tvivel - *OM* den en dag skulle visa sig vara det orubbliga faktum som Martinus menar att den är.

Paradigm

Paradigm är de grundläggande sanningar, självklarheter och trossatser som vetenskapen och även vardagssanningarna baseras på vid en given epok. De har genom tiderna genomgått ibland revolutionära förändringar. Ett exempel är teorin om att Jorden inte var platt utan rund eller att Jorden, efter att ha varit alltings medelpunkt, visade

sig vara en liten kula som cirklar runt solen i utkanten av vår vintergata.

Paradigmteorin har utvecklats av *Thomas Kuhn* i boken *De vetenskapliga revolutionernas struktur* (1992). Den har publicerats i en ny utgåva *Vetenskapliga revolutioners struktur* (2017). Jag har, inspirerad av Thomas Kuhn, skrivit en bok om paradigm och paradigmskiften, *Paradigmskifte på gång?* (2012) där jag hävdar att vi står mitt i ett nytt paradigmskifte, ett lika radikalt och omvälvande som det som skedde på 1500–1600-talen. Då fick det tidigare religiösa ”trosparadigmet”, som innebar att man trodde på gudar, ledare, kungar och präster med stor smärta, med inkquisition och oliktankande som brändes på bål, ge vika för det nya ”naturvetenskapliga paradigmet”. Det började bli dags att sluta att bara tro på överheten. Det var dags att börja undersöka, att börja mäta och väga.

Men detta sätt att tänka räcker inte längre för sanningsökande människor. Nu är vi inne i en epok när ett nytt ”holistiskt paradigm” börjar göra intrång i vårt medvetande. Det naturvetenskapliga paradigmet har fragmenterat världen i småbitar och plockat in dem i laboratorier för att vi skulle kunna observera, mäta och väga. Nu är det dags att sätta ihop världen och börja se helheter och processer. I detta nya paradigmskifte kommer alla idag existerande Sanningar och Självklarheter att raseras i sina grundvalar. De lärdes grundantaganden, axiom, kommer att falla totalt. Experternas kunskaper blir inte längre värda något.

*”Dagens experter är morgondagens noviser,
Och morgondagen har redan kommit”.*

Okänd

Men å andra sidan... det är inte ju första gången sånt händer...
Och det har varit smärtsamt varje gång. För alla. Vissa är

öppna för förändringen, medan andra fortsätter att blunda ännu en tid.

Biskop emeritus *Bengt Wadensjö* skriver i en artikel i SvD på julaftonen 2015 några tänkvärda konsekvenser av denna synvända:

”För den som tror att själen kan återfödvas i en ny kropp blir begravningsgudstjänsten inte ett tack och farväl för evigt, utan ett tack för det här livet, kanske i väntan på ett nytt liv i en ny kropp. Tanken på själens återfödelse i en ny kropp öppnar också för en tro att själen lever vidare när kroppen dör och kan komma tillbaka till jorden i en ny kropp, kanske med dunkla minnen av tidigare liv.

Reinkarnationstron betyder att den kristna tron ges en ny tolkning jämfört med det traditionella synd- och förlåtelseparadigmet. Domen över det enda jordiska livets misstag ersätts av en tro på själens eviga gemenskap med Gud och en vandring mellan den andliga och den materiella världen. Nästan tvåtusen års predikan om ett individuellt sonande av personliga synder ersätts med en tro på ett liv före detta livet och synen på varje liv som en utveckling”.

*”Konsten är förmedlare av det outtalbara;
därför kan det tyckas som en dårskap
att vilja förmedla den med ord.
Dock, när vi bemödar oss därmed,
gör förståndet mången vinst, som på nytt kommer
den utövande kraften till godo”.*

Goethe

OM JAG FICK LEVA LIVET EN GÅNG TILL...

Om jag fick leva ett liv till
då skulle jag göra fler misstag nästa gång.
Jag skulle koppla av mera och vara mjukare.
Jag skulle vara mer galen än jag varit på den här resan.
Det är få saker jag skulle ta på allvar längre.
Jag skulle ta fler chanser, bestiga fler berg,
korsa fler floder och simma i fler sjöar.
Jag skulle äta mera glass och färre bönor.
Jag kommer kanske att ha fler verkliga bekymmer
men jag skulle ha färre inbillade.
Ni förstår ... jag är en sådan där människa som lever
försiktigt och sunt timme efter timme, dag efter dag.
Oh, visst har jag haft mina fina stunder, och om jag fick göra om det
skulle jag försöka att bara ha stunder.
En stund efter en annan - Istället för att leva så många år i förväg.
Jag har varit en sådan där person som aldrig går någonstans
utan termometer, varmvattenflaska, regnkappa och fallskärm.
Om jag fick leva en gång till skulle jag packa mindre i väskan.
Om jag fick leva mitt liv en gång till skulle jag börja
gå barfota tidigare om våarna och
fortsätta med det längre in på höstarna.
Jag skulle dansa mera och åka mera karusell
och fånga fler snöflingor och plocka flera tusenskönor.
Om jag kunde leva om mitt liv!
Men du förstår, det kan jag inte”.

Dikten är skriven av *Nadine Stair*, Louiseville, Kentucky,
en 85 årig kvinna som låg för döden.

Nu vet hon att hon fick leva igen (min kommentar, PH).

*”Två vägar skilde sig åt i en skog, och jag
– jag tog den som var minst tagen,
och det har gjort hela skillnaden”.*

Robert Frost

5

Forskning om mediala personer

Det finns människor som menar sig ha speciella förmågor som gör att de kan få kontakt med de ”döda”. De beskrivs som ”mediala” och ”medier”. År 2002 fick jag och dr *Jan Pilotti* i uppdrag av *Skandinaviska Ledarhögskolans, SLHs*, rektor *Lars-Eric Uneståhl* att översätta den bok där professor *Gary E. Schwartz* vid *University of Arizona* i USA sammanfattat sin forskning med och om mediala personer. Planen var att bjuda över Schwartz till Sverige för föreläsning och seminarium. Tyvärr fick han förhinder, men boken blev översatt till svenska och ingår som kurslitteratur på SLH.

Gary Schwartz har en mycket bred expertis inom områden som psykologi och psykiatri och har studerat vid *Harvard University* och varit chef för *Yale Psychophysiology Center*. Han berättar i sin bok *The Afterlife Experiments: Breakthrough Scientific Evidence of Life After Death* (2002) som på svenska kom att heta *Kontakt med andra sidan? – Banbrytande vetenskapliga experiment om fortsatt existens efter döden* (2004) om hur hans forskning om medier började. Han

var på en konferens och träffade där en klinisk psykolog, *Linda Russek*, som vid ett tillfälle frågade Schwartz: ”*Tror du att det är möjligt att undersöka om min far fortfarande lever?*” Hennes far var död så frågan involverade perspektivet att fadern isåfall skulle fortsätta leva i en annan värld, i en annan dimension. Av någon anledning så fascinerades den nyfikne professorn av tanken, vilket ledde till ett omfattande samarbete med Linda Russek omkring en forskning som i början var hemlig. Ett kapitel i boken har den talande rubriken ”*Du finner inte en mission – en mission finner dig!*”

Schwartz berättar att han fick studera några av USA:s mest framstående medier, *John Edward*, *Suzane Northrop*, *George Anderson*, *Anne Gehman* och *Laurie Campbell* och han berättar ingående om de samtal som medierna förde med andevärlden. Det är enormt intressant att läsa om hur forskningen planerades för att den inte skulle kunna beskyllas för fusk eller s.k. ”*cold reading*”, vilket är en samling tekniker för att få fram information från en person utan att denne är medveten om det, vilket exempelvis kan vara ett element i ”*tankeläsning*”.

Även om jag tack vare mina studier av Martinus’ världsbild hade förstått att den andliga världen dels var verklig och dels att det var möjligt att ha kontakt med dem som befann sig där, så blev jag mycket fascinerad av de berättelser Schwartz förmedlade. Jag märkte exempelvis att medierna hade olika sätt att berätta om sina kontakter. Några *såg*, andra *hörde*, andra *kände* och så vidare. Så jag beslöt mig för att köpa och läsa böcker som medierna själva skrivit för att få veta lite mer. Jag valde bland annat *One Last Time – A psychic medium speaks to those we have loved and lost* (1999) och *Crossing over – The Stories Behind the Stories* (2001) av John Edward. Under en period gav svenska Kanal 5 en serie program med John Edward under titeln *Andra sidan*. Numera

kan man se hans fascinerande insatser på Youtube. Jag vill berätta om ett exempel.

En skeptisk syster utmanar sin döde bror

26 år gammal dör *Kyle* i en bilolycka. Hans syster är förkrossad. Hon tror inte på att man överlever döden och ändå mindre på kommunikation med de döda. Men hennes mamma har samtalat med *Kyle* med hjälp av mediet *John Edward* och hon ville att även systemen skulle få kontakt. Systemen följer med sin mamma till en ”reading”, en seans, med *John*. Hon bestämde sig för att testa mediet och brodern. Testet var att *Kyle* skulle ta med sig hennes mans döda föräldrar till seansen och dessutom skulle han visa att han var stolt över att han lyckats genomföra det. Detta kände naturligtvis inte mediet till. *John Edward* förmedlade att makens föräldrar kommit och framförde hälsningar från dem. Sen reste han sig upp och satte händerna på sina höfter och visade med kroppsspråket att han var mycket stolt. *Kyles* syster blev övertygad och talade om för mamman vad testet hade handlat om och att *John Edwards* kroppsspråk förmedlade *Kyles* stolthet.³⁹

Gary Schwartz fortsatte sina studier av medier, bland annat av *Allison DuBois*, vilket han berättar om i boken *The Truth about Medium – Extraordinary experiments with the real Allison DuBois of NBC’s Medium and other remarkable psychics* (2005).

Det mest intressanta i *Gary Schwartz* böcker för mig som har forskarutbildning är hans ingående beskrivningar av de vetenskapliga metoder och de kontrollinstrument han använde sig av för att forskningen verkligen skulle kunna bevisa vad

³⁹ I en kort video på YouTube på 3 minuter berättar mamman om det som hände - *A sister tests her dead brother*. Publicerades den 12 aug. 2009.

medierna påstod, d.v.s. att de faktiskt hade kontakter med de s.k. ”döda”.

Allison DuBois arbetade på en avdelning inom åklagarmyndigheten där man arbetade med att lösa mord. Där insåg hon att hon hade en förmåga att se och förstå information som gjorde att mordgåtor kunde lösas. Hon bestämde sig för att utveckla och förstärka dessa förmågor och blev ett framstående medium. Hon berättar själv i sin bok *Don't kiss them Good-Bye* (2004) om sitt liv och sina erfarenheter. NBC gjorde en framgångsrik serie program om henne och hennes arbete med titeln *Medium*, som också sändes i Sverige under början av 2000-talet.

Det finns ingen slump

Jag läste också *Suzane Northrops* bok *Everything Happens for a Reason – Love, Free Will and the Lessons of the Soul* (2002). Hon var också ett av Gary Schwartz' forskningsobjekt. Som titeln antyder så menar Suzane Northrop att allt vi upplever, allt som händer oss, har ett syfte. Ingenting beror på en slump. Det är samma budskap som Martinus förmedlar, vilket jag ska återkomma till.

Ett annat intressant medium jag läste böcker av var *Susy Smith*. Hon var inte bara ett medium utan var också forskare och författare och var verksam i ett projekt på *Arizona University* där professor Gary Schwartz och Linda Russek verkade. Hon har en omfattande produktion av litteratur om många parapsykologiska ämnen. Jag valde *Life is Forever – Evidence for Survival After Death* (1999) och *The Afterlife Codes* (2000). I *Life is Forever* går hon igenom mängder av forskning och litteratur som tar upp många olika parapsykologiska teman, exempelvis dödsbäddsvisioner, skyddsänglar, besättelse, röstfenomen och många flera teman.

I *Afterlife Codes* berättar hon, 89 år gammal, att hon kommit på det slutliga beviset för överlevnaden. Hon har placerat en hemlig kodad fras i en dator. När hon ”dött” kommer hon att förmedla koden så att man kan jämföra frasen i datorn med det budskap hon sänder. På en hemsida där Gary Schwartz och Linda Russek hedrar Susy Smith efter hennes död, berättas att experimentet med koderna lyckades, *Celebrating Susy Smith's Soul: Preliminary Evidence for the Continuance of Smith's Consciousness After Her Physical Death I*.

Sylvia Browne är också ett medium som framträtt i många olika program på TV i USA. Hon är också författare till en mängd böcker, bland andra den jag läst, *Book of Angels* (2003). Det huvudsakliga budskapet i den är att ”änglar finns” och de finns ständigt omkring oss. Det talar till oss telepatiskt och vi kan tala till dem. Vi kan be dem om hjälp. Änglarna är inte desamma som de ”döda” utan en särskild typ av väsen, vars huvudsakliga syfte är att hjälpa mänskligheten, menar Browne. Hon har många vackra teckningar av änglar i boken – änglar med vingar. Det verkar finnas många olika slags skyddsandar och skyddsänglar i den andliga världen. Enligt Martinus har ju även vi jordmänniskor möjlighet att få bli skyddsandar för våra nära och kära om vi vill. Men det verkar som om vi behöver gå en utbildning i den andliga världen först för att kunna genomföra arbetet professionellt.

Hur får forskare information från den andliga världen?

Många forskare har undersökt kontaktmöjligheterna med de s.k. ”döda”. Bland dem finns *Robert Monroe* vid *Monroe Institute*, som jag berättat om tidigare, professor *Gary Schwartz* vid *Arizona University*, astronauten *Edgar Mitchell*

vid *Institutet för Noetic Sciences* och många flera.⁴⁰ Edgar Mitchell var den sjätte mannen som landsteg på Månen med *Apollo 14*. På hemvägen fick han en så stark andlig upplevelse att han ett par år senare grundade *Noetic Science* för att stimulera tvärvetenskaplig forskning inom parapsykologiska teman.

Dessa forskare har funnit att den kommunikation som sker med den andliga världen i huvudsak sker via följande tolv vägar:

1. Nära dödsupplevelser eller NDUs.
2. Utomkroppsliga utflykter och shamaners erfarenheter.
3. Direkt kommunikation via medier med människor som just har dött.
4. Dödsbäddsvisioner.
5. Mediala personer.
6. Trancemedier.
7. Medier som förmedlar röster, d.v.s. direktröstsmedier, samt medier som kan materialisera andarna.
8. Automatiskt skrivande.
9. Elektroniska röstfenomen (EVP).
10. Instrumentell transkommunikation.
11. Holotropiska medvetenhetstillstånd (nivåer som förenar).
12. Undervisning från högt utvecklade andliga lärare, både de som lever i den fysiska världen och de som lever i den andliga världen och kommunicerar genom medier.

Bill och Judy Guggenheim och andra forskare har visat att personer som dött kan visa sin närvaro på många olika sätt, som exempelvis:

- 1) Man känner deras närvaro
- 2) Man hör deras röster
- 3) Man känner deras beröring
- 4) Man känner lukten av dem

⁴⁰ *IONS, Institute of Noetic Science* – Noetic.org.

- 5) Man ser dem som om de var verkliga
- 6) Man ser en platt vision av dem, som på ett foto
- 7) Man upplever ett av dessa sätt medan man är halvsovande
- 8) Ett besök i en dröm - men drömmen är ovanligt levande och man glömmer inte den på samma sätt som man gör med en vanlig dröm
- 9) Att ha en utomkroppslig erfarenhet när man möter dem
- 10) Man får ett telefonsamtal från den person som dött (tvåvägssamtal har faktiskt rapporterats.)
- 11) Man upplever att elektriska apparater som ljus, tv och radioapparater slås på och av
- 12) Man ser fjärilar och sländor
- 13) Man tar emot symboliska meddelanden, tecken, meningsfulla tillfälligheter eller synkroniciteter.

Bill Guggenheim räknas som en förgrundsfigur när det gäller kommunikationen med de "döda", *After Death Communication*, ADC, och han har skrivit och forskat om detta i över 25 år.⁴¹

Schackmatchen

Dr *Vernon Neppe*, som är neuropsykiatriker och chef för the *Pacific Neuropsychiatric Institute* i Seattle berättar om en speciell händelse. Stormästaren i schack *Victor Korchnoi* spelade en match med den då avlidne stormästaren *Géza Maróczy*, vars drag förmedlades av ett medium, *Robert Rollans*, som använde automatiskt skrivande. Matchen genomfördes 34 år efter Maróczys död, mellan den 15 juni 1985 till den 11 februari 1993, d.v.s. i 7 år och 8 månader. Anledningen till att det tog så lång tid berodde bland annat på Korchnoi och även mediet Rollans ofta var på resande fot. I en Youtubeintervju berättar Vernon Neppe för PhD *Jeffrey*

⁴¹ Bill Guggenheims hemsida: billguggenheim.com.

Mishlove bland annat om denna märkliga schackmatch.⁴²

Även *Göran B. Johannesson* berättar i sin bok *Barns minnen från tidigare liv* om schackpartiet (s. 427).

De försvunna korsen

Hamlin Garland, en skeptisk forskare som ville undersöka om livet fortsätter efter döden, berättar i sin bok *The Mystery of the Buried Crosses* (1939) att han bestämde sig för att undersöka ett häpnadsväckande påstående. *Gregory Parent* och hans hustru *Violet* påstod sig ha hittat 1,500 antika kors och andra värdesaker som begravts av infödda bland ursprungsbefolkningen i Amerika i över 600 mil öken i sydvästra USA. Informationen om var de skulle hitta dessa kors hade förmodligen kommit från andra grupper av infödda och kristna missionärer som hade begravt dem. Ingen levande person kände till deras existens. Garland menade att om makarna Parent hade sagt sanningen, borde samma andeväsen kunna visa honom och det medium han fått som hjälp, direktröstmediet *Sophia Williams*, att hitta flera kors.

Missionärernas och makarna Parents andar hörde av sig genom *Sophia Williams*. Deras röster förklarade vart man skulle gå, vilken riktning man skulle ta och vart man skulle gräva. Totalt fann Garland 16 kors, liknande dem som samlats av paret Parents, på tio helt åtskilda platser. Läs en fullständig sammanfattning av *Michael Tymn* av det här fantastiska fallet i artikeln *The Mystery of the Buried Crosses* (White Crow Books).

Ouijabordet

En populär lek med den andliga världen är *Ouijabordet*. Victor Zammit kallar det för ”*en primitiv form av psykiskt mediumska*p” och varnar starkt för att syssla med detta i sin

⁴² *The Chess Game from Beyond the Grave* – YouTube.

bok. Namnet är hämtat från franskans ”oui” och tyskans ”ja”. Det består av ett bord eller en duk som det står bokstäver och siffror på samt orden ”ja” och ”nej”.

Medier och psykiskt begåvade personer menar att de svar man får när man ställer frågor till bordet kan komma både från mänskliga men även från icke-mänskliga väsen i den andliga, den psykiska världen. De menar att sannolikheten är stor att kontakterna sker från de lägsta våglängderna som ligger nära oss i den fysiska världen.

Jag brukar använda begreppet ”busandar” för att beskriva de kriminella, grymma, hatiska och andra primitiva varelser som kanske levt på Jorden, men som för tillfället vistas i den andliga världen. De ”busade” med oss när de levde i sin fysiska kropp. De rånade, misshandlade, kanske mördade oss. Varför skulle de inte fortsätta ”busa” med oss när de lever i sin psykiska, andliga kropp?

Stoker Hunt beskriver sin forskning om ouijabordet i sin bok *Ouija: The Most Dangerous Game* (1985). Han fann bland annat att inkräftaren från andevärlden fokuserar på spelarens svaga sidor och kanske vädjar om hjälp: ”Bara du kan hjälpa mig!” Inkräftaren kan låtsas vara en död anhörig och vädja. Den kan säga: ”Om du dödar dig kan du få komma till mig!” Den kan isolera offret, få denne att lämna vänner och bara ägna sig åt kommunikationen vid ouijabordet. Offret kan utveckla ett starkt beroende av att ständigt ”samtala” med den som styr svaren. Varför får jag starka associationer till mobilberoendet som vi ser utvecklas alltmer idag?

Man kan köpa bord eller duk på nätet idag. En reklam kan se ut så här:

”Få kontakt med andar under tiden ni äter, eller låt kontakten ta vid efter att ni har ätit upp? Med denna duk får ni alla redskap ni behöver för att kunna kommunicera med andar, förutom kanske tron. Låt allas händer hålla på brickan och se

vart den leder. Kanske vill anden säga något viktigt? Ni kan ställa frågor med både ja och nej svar, eller mer utvecklade där andarna behöver använda sig av alfabetet.”

Varnar för besättelse

Martinus tar vid ett tillfälle upp ett varnande exempel.

Människor som vid sin död var grava missbrukare av alkohol och droger blir ju inte automatiskt nyktra när de lämnat sin fysiska kropp. Begäret finns kvar. *Martinus* menar att dessa ”döda” personer ofta vistas på barer eller andra ställen där det förekommer mycket alkohol och droger och kan där besätta berusade och drogade personer, d.v.s. inta deras fysiska kroppar, för att åter få uppleva berusningen. Men det finns ju flera typer av beroenden.

Även *Victor Zammit* berättar att medier runt om i världen rapporterar att människor som dött fortfarande lever förtvivalade i de lägre regionerna av den psykiska världen, att de är fångna där på grund av beroenden och att de är fästa vid saker i den fysiska världen. De vill fortsätta uppleva sånt som de njöt av medan de levde i sin fysiska kropp – alkohol, rökning, sex och spänning. Det verkar som om ouijabordet attraherar människor som har känslomässiga eller personliga problem, menar *Zammit*.

Experter betonar vikten av att man inte ska låta barn och unga leka med ouijabordet. Forskare, exempelvis Dr *Carl Wickland*, en amerikansk psykiatriker, har i sin bok *Thirty Years Among the Dead* (1924) varnat för besättelse. Han samarbetade med sin hustru som var ett s.k. *trancemedium*. Hon tillät sig att bli besatt av den ande som han menade hade besatt den psykiatriska patient han arbetade med. Han fann att många av dessa andeväsen inte visste att de var döda. Eftersom de inte hade en aning om att det fanns en andlig värld, blev de fångade i en ”skymnings”- eller ”drömtillvaro” som de

inte kunde hantera. Med hjälp av högre utvecklade andeväsen kunde han övertyga de besättande andarna att lämna patienten och gå vidare.

Psykologen *Edith Fiore* berättar i sin bok *The Unquiet Dead – A Psychologist Treats Spirit Possession* (1995) om hur hon av en tillfällighet när hon behandlade en patient med psykoterapi upptäckte att patienten även hade en annan personlighet i sig, vilket visade sig vara en besättande ande. Hon utvecklade ett sätt att bedriva psykoterapi både med den besättande anden så att denne valde att lämna sitt offer, och med patienten. Hon fann att flera av hennes patienter hade samma problem och hon utvecklade psykoterapeutiska metoder för att behandla. I boken beskriver hon också hur vi kan skydda oss från att bli besatta.

Men nu har vi kommit en bit från ouijabordet.

Victor Zammit berättar om en ung man som hade börjat använda ouijabordet för att be om hjälp och information om hur han skulle vinna i spel. I början vann han också en hel del och blev fascinerad och besatt av den hjälp han fick av sina ”nya vänner”. Men han bestämde sig för att sluta använda bordet. Då blev han istället besatt av röster. En morgon vaknade han i skräck därför att han upplevde att han nästan blev kvävd av ”en närvaro” som påstod att han stod i skuld till denne.

Positiva upplevelser

Victor Zammit berättar dock att många också har fått positiva upplevelser av att använda ouijabordet. Det har ibland lett till en öppning av psykiska eller mediala förmågor.

Vishetslärare i den andliga världen

Zammit nämner böckerna om den andlige läraren *Seth* som författaren och mediet *Jane Roberts* skrev. Seth började

förmedla andliga visdomar genom Jane när hon försatt sig i trance. Bland annat i boken *Seth Speaks – The Eternal Validity of the Soul* (1970) förmedlar hon den undervisning hon fick av Seth. Några källor menar att Seth var starten av New Age-rörelsen.⁴³

I det här sammanhanget går det inte att missa *Ambres*, vår svenske vishetslärare i den andliga världen. Snickaren *Sture Johansson* blev ett medium för ett andeväsen som kallade sig *Ambres*. På den hemsida som berättar om Sture och *Ambres* står det att Sture förmedlade *Ambres* undervisning under 42 år, både på kursgården i Norra Värmland och genom föredrag på olika orter i Sverige. Han berättar att han år 1983 gick igenom en själskris och började undra vad han höll på med. Sture ville inte längre överlåta sin kropp till förmedlingen.⁴⁴

Mina upplevelser

Vid två tillfällen har jag av nyfikenhet kontaktat medier. Båda gångerna var 20–30 år sedan. Det enda jag minns från det kvinnliga mediet var att hon dels varnade mig för en man som börjat söka kontakt med mig. ”*Han är grav alkoholist*”, sa hon. Hon bekräftade det jag anat så jag avbröt kontakten. Dels sa hon ”*Vet du vem Martinus är? Han håller sin hand min din högra axel!*” Det var lite skakande. Hon kunde ju inte veta att jag var intresserad av Martinus. Vi hade aldrig träffats tidigare och jag behövde aldrig uppge namn eller andra uppgifter när jag beställde tid. Jag minns att jag tänkte: ”*Martinus har säkert fullt upp att göra i andevärlden för att han ska ha tid att stå här och hålla sin hand på min axel!*”

Det andra mediet var *Terry Evans* som ju är välkänd genom svenska TV-program. Hans kommentarer var mer

⁴³ *Seth: The Spiritual Teacher that launched the New Age* - sethlearningcenter.org.

⁴⁴ Om Sture – se Nya Ramstiftelsen.

matnyttiga och konkreta. Dels hälsade han från ”många” och undrade efter sittningen vad jag gjort i mitt liv eftersom det var så många i den andliga världen som ville hälsa. Jag sa att jag arbetat många år som socialarbetare, bland annat med människor med grava missbruksproblem. Jag visste att många av dem var ”döda”, så jag blev glad för hälsningarna.

Dels uppmanade han mig att skriva boken jag planerade. Kul! Det kunde han ju inte heller veta. Efter det blev det några böcker. Men det som gjorde starkast intryck på mig var när han hälsade från ”*en enbent man*”. Han såg själv förvånad ut. Han kunde ju inte veta att jag varit förlovad i fyra år med en man som amputerat sitt ena ben. När han sen sa att ”*den enbente mannen undrar om ni ska gå och dansa på lördag*”, då höll jag på att ramla av stolen. Han kunde ju inte veta att ”den enbente mannen” *Bent* och jag träffats på dansbanan i Brunnsparken i Örebro och att Bent var en helt fantastisk dansare. Han kunde till och med dansa tango. När vi träffades 1977 så började jag en härlig dansperiod. Vi dansade ett par gånger i veckan i flera år. Bent var född med klumpfot och hade trots det tränat upp sin förmåga att dansa. Han hade till och med tävlat i tidiga tonåren. Hans mamma ville inte amputera förrän Bent själv ville. När han var i övre tonåren hade smärtorna blivit för svåra så han beslöt sig för att amputera ena benet strax under knät. Sen dansade han med benprotes. Detta kunde ju inte Terry Evans ha en aning om. Jag berättade för honom efter sittningen.

Om jag inte tidigare varit övertygad om mediers psykiska förmågor så blev jag det då.

*”Själen föds gammal men blir ung. Det är livets komedi.
Kroppen föds ung men blir gammal. Det är livets tragedi”.*

Oscar Wilde

”Säg till om jag stör, sa han när han steg in,
så går jag med detsamma.
Du inte bara stör, svarade jag.
Du rubbar hela min existens.
Välkommen!”

Eeva Kilpi

6

Instrumentell Transkommunikation

Instrumentell transkommunikation innebär att någon eller några tar emot meddelanden via telefon, radio, TV, dator eller andra elektroniska apparater som inte verkar komma från någon jordisk avsändare utan snarare verkar komma från en annan dimension. I sin mest avancerade form kan det innebära en tvåvägskommunikation då människor på Jorden kan samtala med och ställa frågor till rösterna. *Elektronisk röstkontakt, Electronic Voice Phenomenon, EVP*, är enligt forskare ett förstadium då man spelat in röster på band vilka verkar sakna en normal förklaring.

Anabela Cardoso, som är en framstående forskare när det gäller de elektroniska rösterna, har i sin bok *Electronic Contact with the Dead – What do the Voices tell us?* (2017) berättat om kontakterna mellan de som lever i en fysisk kropp och som med hjälp av elektroniska hjälpmedel kommunicerar med dem som lever i en psykisk, en andlig kropp i en annan värld eller dimension. Det kallas *Instrumentell Transkommunikation, IKT*, eller *Electronic Voice Phenomenon, EVP*.

Anabela Cardoso konstaterar att rösterna utan tvivel

existerar. Vissa av dem talar tydligt och klart. För det mesta försäkrar de att de är ”döda”, de svarar på frågor och de identifierar sig också med namn. Dock påpekar författaren att flera forskare funnit att vissa röster inte är trovärdiga. Så det gäller som forskare att lära sig sortera och kritiskt analysera.

Katolska präster hörde röster

Fenomenen startade spontant på 1950-talet både i Italien, Sverige och USA. En fransk teolog och erkänd forskare, *Francois Brune*, berättade att två framstående katolska präster och akademiker, fader *Agostino Gemelli*, som var en medicinsk läkare och kärnfysiker, samt fader *Pellegrino Ernetti* under inspelningen av en gregoriansk sång som de arbetade med i fysiklaboratoriet vid det *Katolska universitetet* i Milano den 17 september 1952, kände igen en röst under en av inspelningarna. Det var fader Gemellis döda pappas röst, som riktade sig direkt till honom. De båda prästerna bestämde sig för att informera påven, *Pius XII*. Förvånande nog för prästerna visade påven en positiv attityd och gav prästerna stöd. Han sa: ”*Var inte oroliga! Er upplevelse har inget att göra med spiritism, eftersom en inspelningsapparat inte kan påverkas. Det kan till och med innebära en början för ett nytt vetenskapligt forskningsområde som kan bekräfta tilliten till ett liv efter detta*”.

Vatikanen har fortsatt att stödja forskningen om röstfenomenen, vilket *Victor Zammit* berättar om i sina Fredagsrapporter, *The Vatican supports EVP*, där han som nämnts kontinuerligt berättar om forskning om medier, om reinkarnationsforskning m.m. med syfte att förmedla kunskaper om överlevnaden efter döden.

Röster från andra sidan

Det var den hyllade svenske artisten, operasångaren och filmmakaren *Friedrich Jürgenson* som var pionjären när det gäller *Instrumentell Transkommunikation, IKT*. Den 12 juni 1959 är ett nyckeldatum för IKT. Det var då Friedrich Jürgenson omedvetet och oavsiktligt första gången spelade in märkliga röster på sin bandspelare när han skulle spela in fågelsång ute i naturen.

Han inte bara spelade in många röster under det året, utan han gjorde också forskningsområdet berömt i hela Europa och lyckades sprida intresset för fenomenet i hela världen. Att han fick en sån genomslagskraft berodde sannolikt på att han var en framstående person i de europeiska kulturella sammanhangen. I sin bok *Rösterna från rymden* (1964) har han berättat om sina upptäckter och erfarenheter. Jürgenson kunde flera språk flytande, vilket underlättade lyssnandet eftersom rösterna ofta pratade på ett språk som var blandat med ord från olika språk

Författaren *Anders Leopold* har skrivit en fantastiskt intressant, innehållsrik och finstämd bok om sin vän ”*Friedel*”, Friedrich Jürgenson, *Min vän på andra sidan – Boken om Friedrich Jürgenson som upptäckte röstfenomen från en fjärde livsdimension* (2014). Boken gav mig en djupare och bredare bild av Jürgensons verksamhet, både som konstnär och som forskare när det gällde röstfenomenet. Läsningen var så stark att jag bitvis läste med tårar i ögonen. Anders Leopold och Jürgenson blev goda vänner under många år, bland annat genom Leopolds roll som reporter i dagspressen.

Anders Leopold var mycket skeptisk till röstexperimenten i början, men blev övertygad när han i en inspelning fick höra sin egen då döda hustrus röst från andra sidan. Då blev han övertygad om att rösterna hade en källa bortom den fysiska

världen. Det är en spännande och imponerande berättelse om en fascinerande man som bland annat även fick möjlighet att måla porträtt av en påve och fick också samtala privat med påven, något som är mycket få förunnat.

Jürgenson fick delta i utgrävning av Pompeji, den stad som blev begravd när Vesuvius fick utbrott år 79 e.Kr. och han fick måla tavlor av utgrävningen. Anders Leopolds berättelser är en spännande berättelse om de märkliga och nästan otroliga äventyr "Friedel" fick uppleva.

Redan år 1956 hade röster spelats in i USA av *Attila von Szalay* i samarbete med *Raymond Bayless* berättar Anders Leopold, men det hade Friedrich Jürgenson hade inte hört talas om.

Den franske prästen, fader *Francois Brune*, blev expert när det gällde *Electronic Voice Phenomenon*, EVP, det elektroniska röstfenomenet och instrumentell transkommunikation. Han har berättat att han äger flera tusen inspelade röster från döda som kommunicerat med sina nära och kära. Fader Brune föddes 1931 och dog 87 år gammal i slutet av januari 2019. Han hade akademiska examina i latin, grekiska och filosofi och talade 15 språk flytande. Han har skrivit flera böcker om kommunikation med de "döda". Han skrev: "*De döda talar och kan spelas in. Jag har inget tvivel på livets överlevnad efter döden. Därför kommer den dagen jag dör att vara den vackraste i mitt liv*".⁴⁵

Rösterna från rymden

Den källa jag kommit mest i kontakt med under åren när det gäller instrumentell transkommunikation är den svenske läkaren *Nils-Olof Jacobson*, som lämnade den fysiska världen

⁴⁵ Detta redovisar Victor Zammit i en av sina Fredagsrapporter år 2016 med min översättning – victorzammit.com den 2 september 2016.

år 2017. Dels skrev han de mycket intressanta artiklarna *Rösterna från rymden – Om det elektroniska röstfenomenet och Instrumentell transkommunikation*, del 1 och 2 (1995) som publicerades i *Sökaren*. Det går att hitta artiklarna på *Paranormal.se*.⁴⁶

Under år 1997 publicerade Nils-Olof några intressanta artiklar som han kallade *Ankomst till Sommarlandet* i tidskriften *Sökaren*. Det var en enormt intressant läsning. Jag återkommer om innehållet i kapitel 8 – *Om livet på andra sidan*.

Röstfenomenet

Nils-Olof Jacobson presenterar ett antal experiment i flera länder där människor på jorden menar sig ha fått kontakter med andra sidan via radio, TV, telefon och dator. Den förste som publicerade sina erfarenheter bland annat på svenska var som nämnts den svenske konstnären Friedrich Jürgenson. Jürgensons inspelningar blev föremål för flera forskares undersökningar. En av dessa var *Konstantin Raudive* som började göra egna experiment och han fick också kontakt. De fick tusentals efterföljare.

Nils-Olof Jacobson berättar ingående och detaljerat om utvecklingen av experimenten. Några personer blir mer framträdande i arbetet. Det bildas grupper och föreningar i flera länder.

Inledningsvis är rösterna svåra att förstå och rent tekniskt är det också svårigheter. Nils-Olof berättar också hur man kan göra rent tekniskt. Ibland har forskarna i den fysiska världen fått tips från den andra sidan om hur de ska bygga tekniken för att få den att fungera bäst. Ibland är instruktionerna helt

⁴⁶ Min artikel om Nils-Olof Jacobssons artikel har på min Boksida rubriken *Rösterna från rymden – Om det elektroniska röstfenomenet och Instrumentell transkommunikation*.

obegripliga sett med jordiska mått och jordisk logik, men de fungerar enligt dem som experimenterar.

Finns det ett liv efter döden?

Nils-Olof Jacobson publicerade redan år 1971 sin bok *Liv efter döden? – Om parapsykologin, mystiken och döden* där han diskuterar många parapsykologiska fenomen kopplade till frågan: ”Kan någon form av medvetande finnas efter hjärnans död?” Eller kort och gott: ”Finns det ett liv efter döden?” I boken konstaterar han att det finns många indicier för att livet faktiskt fortsätter. Det var denna intressanta fråga som fortsatte att intressera och engagera Jacobson.

Jag har själv i många år reflekterat över om och när forskningen till slut ska komma fram till så övertygande bevis för överlevnaden att även skeptikerna tvingas acceptera. Som vetenskaplig skeptiker hittar forskare alltid alternativa förklaringsmodeller till fenomenen. Många av dessa är mycket kryptiska och ofta mer fantastiska än hypotesen att vi överlever döden och att det faktiskt handlar om kommunikation. Jag återkommer i frågan i kapitel 10 – *Skeptikers 7 strategier*.

Forskningen omkring Instrumentell transkommunikation handlar om samma kärnfråga som alla annan parapsykologisk forskning: *Överlever vi döden?*

Forskargrupper i den andliga världen

I Nils-Olof Jacobsons artiklar om *Ankomst till Sommarlandet* får vi veta att det existerar forskargrupper på andra sidan som är verksamma med att utveckla tekniken för kontakter med den fysiska världen. En sån grupp som författaren berättar om heter *Tidström* och ledaren heter *Swejen Salter*. En av kvinnorna på Jordan får till och med telefonkontakt med Swejen och Nils-Olof berättar att de kunde tala långa stunder tillsammans, både om IKT-frågor och om ”kvinnofrågor”.

Kända personligheter från Jordan deltar i forskningen

omkring IKT eller har andra uppgifter, enligt Jacobson. Personer som forskat om IKT och som sedan dött, fortsätter sitt arbete på andra sidan. Ett exempel är den tidigare nämnde *Konstantin Raudive*. Hans röst kom igenom väldigt ofta till många mottagare på jorden.

INIT, The International Network for Instrumental Trans-communication upplevde ett stort genombrott när det gällde kommunikationen med andevärlden. Ett stabilt bro- eller kontaktfält etablerades mellan INIT:s grupp och *Tidström* i slutet av 1990-talet och de fick vad de kallar paradigmskiftande information från *Tidström* som INIT menar ligger på "den tredje nivån" av de astrala rikena, en andlig värld de kallar *Marduk*. Informationen som kom fram var tydlig och klar, i stort sett ofiltrerad av mänskliga sinnen, via INIT:s datorer, radio, tv, telefoner och andra enheter, vilket *Mark Macy* beskriver i artikeln *What ITC Groups Could Learn From INIT (9.1)*.

En annan ingående historisk redovisning av röstfenomenet har *Mark Macy* presenterat på sidan *The Phenomenal History and Future of ITC Research*. Han berättar bland annat att redan *Thomas Edison* hade tankar om detta. Edison själv skrev:

"Om vår personlighet överlever döden är det strängt logiskt eller vetenskapligt att anta att det behåller minne, intellekt, andra förmågor och kunskaper som vi förvärvat på denna jord. Därför ... om vi kan utveckla ett instrument så känsligt att det påverkas av vår personlighet när den överlever i nästa liv, borde ett sådant instrument, när det görs tillgängligt, kunna spela in någonting".

Tyvärr dog Edison innan han kunde slutföra sin uppfinning. Men när han låg på dödsbädden sa han till sin läkare: "*Det är väldigt vackert där borta*". Edison var en vetenskapsman, fakta var viktiga, och som vetenskapsman skulle han aldrig ha

sagt att *"Det är väldigt vackert där borta"*, om han inte var övertygad om att det var sant, skriver Mark Macy.

”Ja, döden! Döden måste vara så vacker.
Att ligga i den mjuka bruna jorden,
med gräset viftande över huvudet
och lyssna på tystnaden.
Att inte ha något igår och inget i morgon.
Att glömma tiden, att glömma livet, att vara i fred.
Du kan hjälpa mig.
Du kan öppna portalerna till dödshuset för mig,
för kärleken är alltid med dig,
och kärlek är starkare än döden”.

Oscar Wilde

Från boken ”The Canterville Ghost”.

*”Då och då snubblar människorna över en sanning,
men de flesta reser sig upp och skyndar vidare
som om ingenting hade hänt”.*

Winston Churchill

7

Remote viewing – fjärrskådning

Remote viewing, fjärrskådning, är den påstådda förmågan som vissa människor har eller har utvecklat för att kunna se och redogöra för objekt och händelseförlopp som man inte kan se med våra normala sinnen. Det kan handla om att på avstånd se objekt eller händelser som är dolda och det är oberoende av tid och rum.⁴⁷ Begreppet myntades av fjärrskådaren *Ingo Swann* (1933–2013).

Redan år 1967 testade ryssarna möjligheten att med hjälp av telepatisk kommunikation ha kontakt med kosmonauter i rymden. Detta involverade kodade telepatiska meddelanden som framgångsrikt sändes mellan Moskva och Leningrad. År 1971 gjordes ett liknande försök av USA med Apollo 14 som involverade astronauten *Edgar Mitchell* i olika försök.

Stefan Wendin som skrivit en artikel om remote viewing på *Vetapedia* berättar att några av de viktigaste personerna som deltog vid de första årens experiment var förutom Ingo Swann, polisen *Pat Price* och den välkände *Uri Geller*. Uri Geller knöts till *Stanford Research Institute, SRI*, efter det att

⁴⁷ Remote Viewing, fjärrsyn – Vetapedia.

den israeliska säkerhetstjänsten *Mossad* i en rapport understrukit Uri Gellers stora kapacitet på det paranormala området. Han togs till SRI av *Andrija Puharich* med bistånd av Edgar Mitchell. Andrija Puharich skrev en mycket intressant och läsvärd bok om Uri Geller och hans förmågor, *Mysteriet Uri Geller* (1974).

Torbjörn Saspersson, redaktör för *NewsVoice* berättar i en artikel att remote viewing är en mental teknik för informationsinhämtning.⁴⁸ Den utvecklades av bl.a. *SRI International* på uppdrag av amerikanska armén och var ett projekt som genomfördes under åren 1972–1995 som finansierades av den amerikanska kongressen.

Remote viewing baseras på *extrasensorisk perception*, *ESP*. Både företag och polisen använder ibland fjärrseende konsulter, men de berättar inget om det. Saspersson skriver att det inte finns någon vedertagen vetenskaplig modell som förklarar hur fenomenet fungerar. En enskild människans medvetande verkar kunna smälta samman med ett universellt medvetande.

Joseph McMoneagle (född 1946 i Miami, Florida) var inblandad i remote viewing-experiment som utfördes av *US Army Intelligence* och *Stanford Research Institute*.⁴⁹ Han var en av de första officerarna som rekryterades för det topphemliga programmet som är känt som *The Stargate Project*. Tillsammans med Ingo Swann är McMoneagle mest känd för sina uttalanden omkring forskningen av remote viewing och användningen av paranormala förmågor för

⁴⁸ Saspersson, Torbjörn (2017) *Remote viewing används i affärslivet och av polisen* – 20 oktober – *NewsVoice*.

⁴⁹ På den här videon visas hur forskningen omkring Remote Viewing kan gå till. *Testing Joseph McMoneagle - The Remote Viewer* - Publicerades på YouTube den 28 mars 2011.

militär informationsinsamling.

McMoneagle fick exempelvis hjälpa CIA med att besluta hur en fångad KGB-agent i Sydafrika hade kommunicerat med Sovjetunionen. Utan att ha en aning om vem mannen var så sa han att man skulle titta i mannens fickräknare, som agenten ofta använde. Det visade sig att miniräknaren användes som en kortvågsradio.

Att söka ädla metaller

Torbjörn Saspersson skriver i sin artikel på NewsVoice att Joe McMoneagle i ett föredrag i Stockholm år 2005 berättat om ett amerikanskt företag som tillverkar borrar med rubinspetsar. En stor utgift för företaget är kostnaderna för att ”leasa” markområden i samband med provborrningar efter rubiner. Trots att McMoneagle helt saknade kunskaper i geologi kunde han mer exakt än geologer precisera var provborrningar borde utföras. Det här medförde att företaget kunde ”leasa” betydligt mindre markområden och därmed spara pengar. McMoneagle var anställd som ”*information manager*” på företaget och han lyfte en lön som motsvarade en heltidslön trots att han endast arbetade deltid för dem.

Saspersson berättar ingående i sin artikel hur fjärrsyn kan användas på olika sätt. Han betonar att det finns en vanlig missuppfattning om hur fjärrsyn fungerar. Många tror att dessa ”fjärrsynare” ser allt som på en 3D-film, men det fungerar i de flesta fall inte alls så, menar han. Fjärrskådaren kan få fragmenterad information, som sedan måste tolkas.

Ett studentexperiment

När jag gick kurs i klinisk hypnos för fil.dr. *Lars-Eric Uneståhl* på 70-talet kom temat med fjärrsyn upp. Då berättade en vän som också var kursdeltagare hur han hade experimenterat tillsammans med sin fru. Han lät henne

”mentalt besöka” en av våra gemensamma vänner. Hon berättade vad hon såg för sin man. Efter det kollade de vad vännen hade gjort vid den tidpunkten och de fick en så stark bekräftelse på att experimentet hade lyckats så de valde att aldrig mer göra om det. Det hade känts mycket integritetskränkande och oetiskt.

Lars-Eric hade inspirerat genom att berätta om ett experiment han och hans studentkamrater på *Uppsala universitet* genomförde i samband med hans hypnosforskning. Han hypnotiserade och gav instruktioner till en av sina studentkamrater, att denne skulle ”gå ut genom dörren, nerför trappan, gå över gatan, gå in i huset mitt emot, gå uppför trappan och gå in genom första dörren till vänster”. Sen skulle han berätta vad han såg. Medan kamraten satt kvar på stolen följde han mentalt de instruktioner han fått och berättade. När han ”mentalt”, d.v.s. fjärrseende, kommit in i lägenheten på andra sidan gatan berättade han att det satt åtta personer omkring ett runt bord i köket och spelade kort. Nu väcktes han upp och hela studentgruppen sprang över gatan och in genom dörren till lägenheten till vänster. Och i köket hittade de åtta personer som satt omkring ett runt bord och spelade kort. Jag får fortfarande en hisnande känsla när jag berättar om detta. Det blev ett avgörande slag mot mina övertygelser. Om detta var sant så insåg jag att massor av det jag varit övertygad om inte var sant.

Det var under denna utbildning som min materialistiska, ateistiska världsbild kraschade och jag började förstå att världen var mer komplicerad, större och mer intressant än den fyrkantiga värld jag dittills sett.

Jag har ofta ibland undrat hur grabbarna bara kunde rusa in i en främmande lägenhet och fick många år senare förklaringen – det var studentbostäder även i fastigheten på andra

sidan gatan. Så det blev inte längre konstigt att de kunde tränga sig in i lägenheten objudna.

Ingo Swann

Den berättelse som kanske gjorde starkast intryck på mig var när jag läste *Ingo Swanns* enormt spännande bok *Penetration* (1988). Den finns numera bara på franska att köpa, men någon har lagt upp den engelska texten som PDF-fil på Internet. Så jag skrev ut den och har läst den ett par gånger. Det är hisnande läsning.⁵⁰

Ingo Swann (1933–2013) är nog världens mest kände remote viewer och var enligt experter en av de skickligaste på området. Han samarbetade med två välkända forskare, *Russell Targ*, som själv vare en remote viewer, och *Harold Puthoff*, vid *Stanford Research University, SRI*. De arbetade och genomförde experiment även med *Uri Geller*. Den forskning som genomfördes på SRI var mycket hemlig och gick i huvudsak ut på vad den psykiskt begåvade Ingo Swann och andra ”psychics” kunde göra med sin begåvning.

För att beskriva det enkelt så kunde forskningen i fjärrsyn exempelvis innebära att Swann ”mentalt” fick ”gå in” i ett angränsande rum och berätta vad han ”såg”. Eller också fick han besöka närbelägna platser som han fick koordinatörerna till och tala om vad han ”såg”. Hans kropp satt kvar i rummet. Han fick berätta och han fick rita. I *Penetration* berättar han att risken ofta var stor att han blev uttråkad, vilket skapade problem för hans förmågor. Det var dock av största vikt att hans experiment skulle kunna kontrolleras och bevisas för att de skulle ha ett vetenskapligt värde.

År 1973 ville Ingo Swann testa remote viewing mot en annan planet för att få lite inspiration och pröva nya utmaningar. Forskarna var kritiska eftersom det inte skulle gå att

⁵⁰ Jag har skrivit en artikel om *Penetration* som ligger på min Boksida.

kontrollera Swanns uppgifter, men Swann hade fått höra att USA skulle sända upp en sond, *Voyager 1*, till *Jupiter* år 1979. Han skulle därmed kunna få bekräftelser på vad han kunde tänkas se vid sitt "besök". Flera år innan det bekräftades att Jupiter faktiskt hade en ring omkring sig, "såg" Ingo Swann det. Wikipedia har en mycket detaljerad beskrivning över "besöket" på Jupiter där Ingo Swanns egen beskrivning offentliggörs 22 år efter experimentet, sekund för sekund. Swann bad att få 30 minuters tystnad under sitt "besök", sen berättade han. Det lär ha tagit omkring 3 ½ minut att genomföra "besöket".

Besök på Månen

När Voyagers besök bekräftade Swanns "iakttagelser" blev forskarsamhället eld och lågor. I *Penetration* berättar Swann mycket spännande om hur han av en mystisk person som kallade sig Mr. *Axelrod* ombads att göra ett annat avancerat experiment på en mycket hemlig plats dit han fördes av ett par märkliga "tvillingar". Han var tvungen att ha huva på sig så han inte skulle se vart han tog vägen. Han var rädd men nyfiken. Det verkade som om de även åkte ner till ett experimentlaboratorium i underjorden.

Efter många om och men fick han av Axelrod veta att man ville att han skulle "besöka" *Månens* baksida, vilket han nyfiket gick med på. Det han behövde var några koordinater. På Jorden anges koordinater med grader latitud (bredd) och longitud (längd). Axelrod hade förberett med koordinater på Månen.

Mr. Axelrod, vilket var en pseudonym, ombads att inte säga något eller fråga något under experimentet. Efter några minuters tystnad hamnade Swann på en plats som överraskade honom. Han såg strukturer och torn. Så han sa till Axelrod: "Jag måste ha kommit fel. Jag måste ha hamnat någonstans

på jorden! Vi tar en paus!” Så det gjorde de.

Efter en stund gjorde han om försöket. Och åter igen hamnade han på en märklig plats där han såg strukturer, torn och ljus. För att göra en lång berättelse kort så blev han till slut tvungen att inse att det på Månens baksida finns strukturer, byggnader och varelser, ”utomjordingar”. Axelrod visste detta redan eftersom de första Apolloraketerna som bara åkt runt månen hade tagit många bilder.

Allt detta skulle ha varit enormt omskakande information, på gränsen till totalt otrolig, om jag inte under 2018 läst ett antal böcker om den hemliga rymdforskning som pågått i USA sen flera decennier. Flera av dessa författare, som ibland är visselblåsande ”insiders”, berättar om att det på Månen finns byggnader och strukturer och i vissa avseenden även levande varelser, men att denna information är mycket hemlig och sekretessbelagd.⁵¹

Forskning om remote viewing

Det finns bevis för att ett antal regeringar i världen har spenderat miljontals dollar för att sponsra utvecklingen av psykiska förmågor, trots att traditionell vetenskap förnekar att de existerar. Det berättar *Victor Zammit* i en av sina Fredagsrapporter där han refererar till ett antal forskare. Han berättar bland annat att under åren 1981 till 1995 fick fem olika amerikanska statligt sponsrade vetenskapliga granskningskommittéer, *Congressional Research Service*, *Army Research Institute*, *National Research Council*, *Office of Technology Assessment* och *American Institutes for Research* (den senare hade beställts av *Central Intelligence Agency*, *CIA*) i uppgift att granska bevisen för PSI-effekter, d.v.s. parapsykologiska fenomen. Resultaten blev föremål för en hel del oro eftersom

⁵¹ Se exempelvis William Tompkins bok *Selected by Extraterrestrials*. Min artikel om boken finns på min Boksida.

om PSI var äkta skulle det vara viktigt att ha djupare kunskaper om dem, eftersom det kunde gälla den nationella säkerheten.

Ingo Swann skriver vid ett tillfälle att forskarsamhället hellre skulle erkänna *reinkarnationen* än *telepatiska förmågor*. Det var alltför skrämmande. Deras egna tankar kunde ju bli avslöjade. Ett annat mycket intressant perspektiv är att vissa remote viewers lär kunna gå tillbaka i historien och "se" vad som verkligen hände. De lär också kunna gå in i framtiden och berätta vad som kommer att ske. Jag överlåter till intresserade att själva undersöka detta. Åter till granskningskommittéerna.

Medan granskningskommittéerna inte var överens om vissa detaljer i tolkningen av de resultat de kom fram till, konstaterade alla fem att de experimentella bevisen för vissa former av psykiska fenomen var så övertygande att de borde leda till mer forskning.

I mer än 20 år hade USA:s militär en budget på sjuttio miljoner dollar om året för psykisk forskning med särskild tonvikt på remote viewing, "fjärrseende". Enligt vissa källor tog CIA, på begäran av kongressen, över programmet med remote viewing och upphörde med finansiering år 1995. Den officiella orsaken till detta var den ogynnsamma granskningen av den forskning som bedrevs. Vissa källor hävdar dock att programmet inte slutade utan att det fortfarande pågår, men i största hemlighet.

*"Förneka aldrig din erfarenhet och
övertygelse bara för att få lugn och ro!"*

Dag Hammarskjöld

*”Den andliga världen är glädjens och lyckans land,
medan den fysiska världen är Guds verkstad för
skapandet av ’människan till Guds avbild’”.*

Martinus i *Vägen till Paradiset*

8

Om Livet på Andra Sidan

Hur ser livet ut i den andliga världen? Vad händer när vi dör? Idag finns det massor med böcker, artiklar och Youtube-föredrag som försöker berätta utifrån olika källor och perspektiv. Jag har genom åren läst ganska många böcker och artiklar som försöker beskriva hur tillvaron ter sig i den andliga världen. Eftersom min världsbild sen drygt 40 år tillbaka har inspirerats av *Martinus kosmologi* är naturligtvis hans små böcker *Genom dödens port* och *Vägen till paradiset* ett par viktiga källor. Martinus har dessutom i många artiklar och föredrag berättat om döden.⁵²

Dessutom har jag läst *Michael Newtons ”Själarnas resa”* (1994, 2011) och *”Själarnas öde”* (2000, 2010). Jag har åter läst *Nils-Olof Jacobssons artiklar ”Rösterna från rymden”* del I och II från 1995 där rösterna berättar om tillvaron i den andliga världen. Jag har också läst några böcker som skrivits

⁵² För över 20 år sedan gjorde jag en lista över Martinus samtliga böcker och artiklar att ha som underlag för egna studier. Jag har sen dess uppdaterat den nästan varje år. Den ligger på min Hemsida så intresserade kan använda den. <http://www.piahellertz.com/>

av medier som berättar om den information de fått av de ”döda” om hur livet fungerar på den andra sidan, bland annat *Sylvia Brownes "Book of Angels"* (2003) och *Anthony Borgias "Life in the World Unseen"* (utan år). Borgia skriver att en förutsättning för att vi ska kunna få veta är att vi får kontakt med någon som lever i den andliga världen, vilket han fick. Han berättar detaljerat om vilohem, om byggnadskonst, om olika nivåer i den andliga världen och om platser där det bedrivs undervisning och studier. Det finns bibliotek med böcker och musik. Han berättar att musik har en vital betydelse i den andliga världen.

Men han berättar också om de mörka delarna. Människor som vistas där har fastnat i sina ”mentala fångelser”. De kan ha fastnat i känslor av hat, bitterhet, besvikelse, martyrkänslor, hämndlängtan och liknande och lägger skulden för detta på andra, på sina medmänniskor. Dessa mentala tillstånd följer med in i den andliga världen och skapar den livssituation de hamnar i där, utan att de själva förstår det. Men när de en gång bestämmer sig för att be om hjälp, så får de den hjälp de vill ha och behöver, menar Martinus. Det är dessa mörka zoner som inom kristendomen kallas ”ragnarök”, ”skärselden” och ”helvetet”.

I boken *Glimtar av nästa liv – 25 personer om sina nära-döden-upplevelser* (1997) berättar de 25 personerna om hur de genom olyckor, allvarlig sjukdom, hjärtattacker m.m. dött och återupplivats. De berättar om sina upplevelser i dödsögonblicket och därefter. Eftersom boken är utgiven på ett kristet förlag är det förståeligt att de personer som berättar förmedlar berättelser om möten med Gud eller Jesus, om upplevelser av helvetet men också att de sett paradismiljöer. Ibland har de fått val om de vill stanna eller återvända till livet i den fysiska världen. De har då ofta tittat tillbaka och sett någon eller några som de förstår skulle sakna honom eller henne och därför valt

att återvända. Upplevelserna har ofta lett till att de som var ateister blivit troende för resten av sina liv. Det är vackra och tänkvärda berättelser.

Det verkar som om de olika författarnas berättelser formas utifrån deras egen världsbild, deras individuella tolkningar och upplevelser och det är naturligtvis att förvänta. Det gäller för oss som läser och lyssnar att göra våra egna analyser och bedömningar. De definitiva sanningarna får vi ju ändå inte förrän vi själva är där.

Rösterna från andra sidan berättar

I sina artiklar om instrumentell transkommunikation, *Rösterna från rymden* samt *Ankomst till Sommarlandet* (1997) berättar läkaren *Nils-Olof Jacobson* om den information han fått om livet i den andliga världen.

Informatörerna från andra sidan berättar om livet där, om att människor med gemensamma intressen lever tillsammans och om att de sysslar med sånt som intresserar dem. Man bor i ”*angenämt inredda bostäder*”, landskapet är enormt vackert och temperaturen är angenäm. Syftet med kontakterna är enligt flera av informatörerna att man vill berätta om att man överlever döden.

Det finns grupper som arbetar med att utveckla nya läkemetoder tillsammans med människor på jorden, exempelvis *Tidströms medicinska team*. Det består av läkare från olika länder och epoker som är intresserade både av medicinsk transkommunikation och av att utveckla nya läkemetoder på jorden. Eftersom Nils-Olof Jacobson är läkare tar han några exempel på detta, men eftersom det inte är mitt kompetensområde så avstår jag från att försöka beskriva. Jag vill dock i förbigående nämna att Martinus sagt att för dem som vill ligga på sjukhus även efter döden, så finns det sjukhus i den andliga

världen. Där får man ligga så länge man vill, tills man tröttnar på det.

Som jag nämnt tidigare existerar det forskargrupper på den andliga sidan som är verksamma med att utveckla tekniken för kontakter med den fysiska världen. Jag har i kapitel 6, *Instrumentell transkommunikation*, berättat om forskargruppen *Tidström* vars ledare heter *Swejen Salter*. Jacobsons berättelser om dessa kontakter är verkligen spännande. Jag har redan nu bestämt mig att försöka få kontakt med en sådan grupp när jag lämnar den fysiska världen. Jag undrar vad de har för kompetenskrav? Räcker det att jag gått några års forskarutbildning på Jorden och att jag har disputerat och skaffat mig en doktors-titel? 😊

Swejen Salter berättar exempelvis att livet på andra sidan i många stycken liknar livet på jorden. Tillvaron är lika realistisk som vår fysiska tillvaro. Hon menar att de lever på en planet som kallas *Marduk*. Det finns en flod som går runt hela planeten, *Evighetens flod*. Det finns dock begränsningar för vad invånarna är tillåtna att göra. De får exempelvis inte besöka vissa platser ”*på andra sidan bergen*”. Om de flyger för högt – för det finns små flygplan och ballonger – så blir det alltför dimmigt för att man ska kunna se.

Hur samtalar man?

Swejen Salter berättar att man förutom många olika jordiska språk talar *esperanto* eller ”*evighetens flods språk*”. I början när man kommit över så är språket svårt, men ganska snabbt har man utvecklat förmågan att förstå och tala. En rolig kommentar som Swejen Salter berättar är att ”*Det finns dom som inte tror på 'livet före detta*”.

I en artikel i KOSMOS med rubriken *Hur kan man tala*

med varandra i den andliga världen? citerar författaren *Hans Wittendorff* Martinus från *Livets Bog*, del 4 (st. 1548ff):⁵³

”Här behärskar väsendet allt med sin tanke. Dess yttre består helt och hållet av dess tankeföreställningar. Så som det i sin tanke önskar se ut, så ser det ut. Väsendets yttre är alltså inte bundet i fast, fysisk materia som på det jordiska planet. Det byter utseende lika snabbt som det kan byta tanke”.

Det betyder att när man tänker på något som man vill berätta för andra så blir dessa tankar synliga för alla andra. I och med det blir tal överflödigt, menar Martinus. Samtidigt får jag inte ihop detta med det faktum att vissa människor fortfarande tror att de lever i den fysiska världen och inte vet att de är döda. Då måste de väl kommunicera med ord och språk? Men det kanske handlar om existensnivåer i den andliga världen. Vi får väl se när vi kommer dit!

Parallellvärldar

En sak som ofta kommer upp är fenomenet *parallellvärldar* och olika *dimensioner*. Swejen Salter berättar om den ”*tredje nivån*” där de personer som arbetar i *Tidström* befinner sig och som bor på samma område vid *Evighetens flod*. Sen finns den ”*fjärde nivån*” som är mer psykisk. Det finns ”överlappningszoner” på jorden, platser där det är lättare att bli medveten om en parallellvärld. Inga platser nämns. Det finns dessutom ”*geografiskt lokaliserade övergångsställen*” från tredje till fjärde nivån. Detta är obegriplig information för mig, men jag nämner det ändå.

Vad jag förstått av andra källor förekommer parallellvärldar och andra dimensioner även här i den fysiska världen. Världar där de väsen som vi beskriver som ”tomtar”, ”troll”,

⁵³ KOSMOS nr 10/2018.

”älvor”, ”skogsrå”, ”devor” m.m. lever och som ibland visar sig för människor som har ”förmågan att se”.

Enligt ett föredrag med *Ole Therkelsen* som är verksam på *Martinus Institut* i Köpenhamn ville inte Martinus skriva något om dessa dimensioner eftersom de inte gick att bevisa och han var angelägen att begreppet ”*andlig vetenskap*” skulle omfatta områden som var kontroll- och bevisbara.⁵⁴ Martinus betonade också att det han skrivit endast var det som skulle vara en hjälp för människor på vägen mot det ”*kosmiska medvetandet*”. Övrig information får vi själva söka alltefter som vi blir intresserade och nyfikna. Vid ett tillfälle använde han bilden av att det han berättat bara var som ”*en näve risgryn från en järnvägsvagn full med risgryn*”. Det finns enormt mycket mer att upptäcka så småningom.

Ole Therkelsen menar i föredraget att den som är nyfiken på dessa dimensioner kan vända sig till *teosofin* som skrivit en hel del om detta. Jag har tyvärr ingen referens att rekommendera. Ole Therkelsen berättar också att Martinus var försiktig med att berätta alltför lockande berättelser om livet på andra sidan eftersom det kanske kunde riskera att förstärka självmordsönsknningar.

Berättelsen om Findhorn

Även om det är lite utanför ämnet vill jag också bara i förbigående nämna den fascinerande berättelsen om ekoby *Findhorn* i Skottland. Den grundades år 1962 av makarna *Peter* och *Eileen Caddy* tillsammans med *Dorothy Maclean*. Jag citerar från en artikel på *Paranormal.se*⁵⁵:

⁵⁴ *Glädjen vid att dö och resan genom dödsriket* - föredrag av Ole Therkelsen på YouTube.

⁵⁵ *Findhorn – Ett nya tidens samhälle* – Paranormal.se.

”Eileen Caddy hade sedan 1953 i meditation hört en inre röst, som gett henne detaljerad ledning för livet. Hon uppfattade det som att Gud talade. Eileen och Peter följde röstens anvisningar, och det ledde till framgång. Men plötsligt blev Peter arbetslös och makarnas situation besvärlig. Då sa rösten att de skulle ställa sin husvagn på en campingplats intill byn Findhorn - det var inte stort mer än en sandig avskrädeshög, där ingenting växte. De lydde uppmaningen och bosatte sig på sandhögen tillsammans med sin sekreterare från sin tid i hotellbranschen, Dorothy Maclean. För att klara sig började de odla den magra marken kring husvagnen i hopp om att få litet grönsaker. Resultatet blev överraskande. De kraftigaste grönsaker och de vackraste blommor började komma upp, har de berättat.

Sedan fick Eileen av den inre rösten ständigt upplysningar om vad de skulle göra. Ett litet samhälle uppstod kring husvagnen, när människor från olika delar av världen drogs dit sedan de fått höra om miraklet i Findhorn.

Dorothy Maclean upplevde kontakt med devor och naturväsen, som gav anvisningar om hur Findhorns trädgårdar skulle skötas. Findhorn blev berömt för sina trädgårdar men också som ett ’framtidssamhälle’, ett ’andligt kraftcentrum’.”

Det är mycket vi inte vet om parallellvärldar, dimensioner och existensnivåer – ännu, men det kommer mer och mer information. Det gäller att vara öppen för nya tankar, men samtidigt analysera och bedöma trovärdighet, logik och källor.

Religion

I den andliga världen finns enligt flera källor människor med många olika religioner och livsåskådningar. Man berättar att många som dör och kommer dit blir besvikna för att de inte kommer till det paradiset de förväntade sig. Bland annat berättar Swejen Salter att det till och med har bildats en kyrka som lär ut ”*tålmod och andra dygder*”.

Kamp mellan ljus och mörker

Swejen Salter med flera berättar att livet på andra sidan inte är konfliktfritt. *"Människorna blir inte helgon bara för att de dör."* Det finns personer som ingår i en negativ grupp, i en "skuggvärld". Det påstås att vissa UFO-fenomen och sädes-cirklar kan vara fenomen som kommer från denna nivå. Dessa varelser kan också störa arbetet med den instrumentella transkommunikationen, IKT, berättar Swejen Salter.

"De så kallade 'döda' lever i full aktivitet på det andliga tillvaroplanet."

Martinus i *Vägen till paradiset*

Martinus om livet på andra sidan

Martinus har i sin lilla 37-sidiga bok *Genom dödens port* mycket generellt beskrivit vad som händer vid döden och därefter. Han gör jämförelser mellan *sömnen* och *döden*. Under sömnen lever vi helt i tankarnas och föreställningarnas värld, d.v.s. i en andlig värld, och ändå upplever vi våra drömmar som lika realistiska som vi upplever den fysiska världen. Vissa källor kallar denna nivå, där vi vistas både i drömmen och efter "döden" för den "*fjärde dimensionen*", andra kallar den för den "*femte dimensionen*".

Martinus skriver: *"Varje gång man faller i sömn om kvällen 'dör' man ju, även om det endast är en natt man skall vara borta från den fysiska världen."* Han menar också att man genom att lära sig "*falla i sömn på det riktiga sättet lär man sig faktiskt att dö på det riktiga sättet."*

Genom dödens portar kan man komma till många olika världar på andra sidan, menar han. Han skriver i *Genom dödens port* att det finns fyra mindre portar, "*en för väsen som dör som barn, en för dem som dör i ungdomens vår, en för*

människor som dör i mogen ålder och en för gamla människor, som dör den naturliga döden mätt på dagar i den fysiska världen". Från dessa olika portar kan man sen passera sfärer och zoner som passar våra särskilda mentala tillstånd, våra personligheter, begåvningar, intressen och vår kärleksförmåga. Martinus konstaterar att man *"i den andliga världen får uppleva just det man med sitt eget medvetenhetstillstånd kan komma på våglängd med, varken mer eller mindre"* (Från *Genom dödens port*).

Jag ska kort försöka beskriva hur dessa fyra portar ser ut, så som Martinus beskriver dem.

De små barnens port

Anledningen till att ett litet barn dör kan bero på flera orsaker, bland annat hur personen levt i tidigare liv eller på grund av sjukdom, våld och olycka i detta liv. Även om barnet känner fruktan vid dödsögonblicket berättar Martinus att *"denna fruktan kommer ögonblickligen att suggereras bort av väsen på det andliga planet"* (s. 21). Själva dödsprocessen är inte mörk för det lilla barnet. Det svåra blir att åter aktivera sina talangkärnor för att födas igen. Små barn som dör inkarnerar snabbt igen eftersom deras hunger efter upplevelser i den fysiska världen inte mättades på grund av den tidiga döden.

Inom parentes kan jag nämna att även djur inkarnerar snabbt efter döden, enligt Martinus.

Martinus gör en intressant jämförelse. Han skriver att på samma sätt som det finns förlossningsläkare som hjälper oss in i den fysiska världen, så finns det en slags förlossningshjälpare när vi föds in i den andliga världen. Vi kallar dem *"skyddsandar"* eller *"skyddsänglar"*. Det är enligt Martinus *"väsen som speciellt har förmåga och lust att hjälpa andra"*.

Barnen i den andliga världen får vistas i *"lekens och sagans värld"*. Det kan vara en barnträdgård där speciellt

kärleksfulla väsen tar hand om dem.

I en artikel i *Dagens Nyheter* från den 30/12 1992 med rubriken *I barnens paradiset går ingen till jobbet* beskriver *Fredrik Söderling* vad barn berättar om hur de upplevde livet på andra sidan.

”Det finns allt möjligt spännande att göra. Man kan flyga och lyfta tunga grejer med viljan. Alla kan tala med varandra. Om en kines som dött träffar en svenska kan de tala ’himlaspråket’”.

”Paradiset är hur stort som helst. Tusentals miljoner mil. Det finns ängar med blommor, gräs och träd, och molnen är på marken. Det finns inga avgaser och det är inte grått”.

”När man kommer till paradiset blir man snäll. Ingen gör något som de inte bör, som att tjuva. Bara småbus. Bråk är det inte mycket heller. Om två personer tycker om olika sorters choklad, så börjar de inte bråka för det. De vuxna bestämmer inte mer än barnen. Alla måste komma överens”.

”Saker och ting fungerar och blir inte fel. Om ett stearinljus står intill en gardin tar den ändå inte eld. Om man skär sig kommer det inte blod. Själen har ju inget blod. Tjocka kläder klarar man sig utan, och man blir inte sjuk fastän man kanske fryser när man går ut”.

”Allt är nästan lagom. Gud har skapat paradiset och kan ändra på det. Man kan prata med Gud, men det kan vara svårt att få tag i honom”.

”Jag drömde på natten, och då kom jag till paradiset. Det är så alla kommer dit. Och hem igen. Man får åka tillbaka hem om man längtar efter sina föräldrar”.

”Paradiset är en jättestor lekpark med gungor, rutschkanor, tunnlar, leksaker och cyklar. Där finns linor jag kan gå på, som en lindansare. Vi barn leker och bor där. Inga vuxna finns. Man är vänner när man är arg”.

Jag har försökt söka Fredrik Söderling för att veta varifrån han hämtat berättelserna, men inte lyckats. Jag kan bara konstatera

att barnens berättelser stämmer väldigt väl med den bild Martinus förmedlar av hur barn kan uppleva livet efter döden. Dessa barn har överlevt sina dödsupplevelser och kan berätta, men upplevelserna är desamma hos de barn som stannar kvar i den andliga världen om man får tro Martinus.⁵⁶

Eftersom den andliga världen helt påverkas av tankar och vilja så kommer sagoberättarnas sagor att bli en verklighet för barnen. ”*Bland de skyddsandar som tar sig an barnen kan finnas väsen som varit stora sagoberättare och diktare i den fysiska världen*”, skriver Martinus. Då kan vi ana vad exempelvis Astrid Lindgren sannolikt sysslar med nu. Martinus menar också att dessa energier kan påverka människor på Jorden och inspirera dem till dikter, sagor och filmer.

De unga människornas port

Eftersom unga människors medvetande är uppfyllt av helt andra saker än det lilla barnets, så kommer upplevelserna efter döden att te sig helt annorlunda. Om döden kommer oväntat, exempelvis genom en olycka, så kan det ta tid innan den unge förstår att han eller hon (hen) är död. Om den unges tankar var helt upptagen med fysiska saker och händelser så fortsätter dessa tankar att påverka upplevelserna i den andliga världen, i synnerhet om hen inte vet att man överlever döden. Hen hamnar i ett mentalt fängelse som hen inte vet hur hen ska ta sig ur. Men till slut ber hen om hjälp och får då hjälp av de andeväsen som väntat på tillfället att få hjälpa.

Den mogna människans port

De upplevelser som personen i mogen ålder får efter döden beror också på hur livssituationen ser ut. De kan vara forskare, företagsledare, konstnär, präst eller någon annan profession som är involverad i en livsmission, i planer för vad man vill

⁵⁶ Tack Olav Johansson för att du uppmärksammande mig på denna artikel i ett föredrag.

göra med sitt liv. Plötsligt avbryts dessa planer. Om man inte vet att man dött, kan man försöka fortsätta ägna sig åt det man höll på med, tills man inser att något inte fungerar. Allt har plötsligt blivit annorlunda än det var tidigare.

Martinus menar att vi först kommer till en ”förgård” eller ett ”mellantillstånd” där vi får gå igenom

”en avvänjningsprocess från alltför materialistiskt präglade tankar och känslor eller från ångest, vrede, bitterhet, dåligt samvete och liknande tankeklimat, som alltsammans är vibrationer som omöjligt kan komma på våglängd med högre världars vibrationer och det är samtidigt en tillvänjning vid de principer och lagar som råder i de andliga världarna och gäller för de andliga kropparna, som nu skall bära väsendets medvetande” (*Genom dödens port*).

Vi får hjälp av skyddsandar.

Den gamla människans port

De människor som dör en naturlig död av ålderdom ”*mätt på dagar*” får uppleva ”*den skönaste form av död en jordisk människa kan uppleva*”, skriver Martinus. Här blir Martinus text poetisk och lyrisk när han beskriver ljusflöden, mötande varelser, färger och vackra naturscenerier. Martinus skriver:

”... den nyanlände upptäcker att de väsen som vid första anblicken liknande änglar är gamla vänner och kära släktingar, som hon eller han känt, kanske genom många inkarnationer. Under allt detta har det ljudit skön musik, och på den andra sidan porten ser man nu underbara landskap, som sträcker sig långt bort. Där finns skogar och sjöar, en rik vegetation och många fåglar, vilkas kvitter stiger upp mot himlen och blandar sig med sfärernas musik. Det gamla döende väsendet från det fysiska planet har blivit en strålande

ängel och skall en tid uppleva dessa väsens värld och även bli en skyddsängel för väsen som på jorden eller i sin egen skärseld behöver hjälp”.

Ja, vad finns det då att vara rädd för?

Lite om skärselden

Martinus skriver i *Vägen till Paradiset*:

”Väsendenas eventuella primitiva tendenser eller urspårningar ligger på det andliga planet helt blottade för omgivningen och kan således inte döljas för medväsendena. Därför kommer övergången till detta plan för väsen med sådana tendenser att vara obehaglig. Det är denna obehagliga övergång till nämnda psykiska plan som i mitt huvudverk beskrivs som ’skärselden’ ... Väsendet kan inte komma på våglängd med andra tankearter än just sådana som är av samma slag som dess egna”.

Men han skriver också att *”Skärselden är en förberedelseperiod för paradisuplevelsen”*.

Som nämnts – man blir inte helgon bara för att man dör och går över till en andlig värld. Tyvärr...! Men tack och lov har vi många inkarnationer på oss att leva och lära och utvecklas.

*”Okunnighet är den verkliga orsaken till allt det som världen kallar ’det onda’.
Där okunnigheten avlägsnas upphör det s.k. ’onda’ att existera”.*

Martinus i *Livets Bog I*, st. 19

”Det är bättre att gå ensam,
än tillsammans med en grupp som går åt fel håll”.

Diane Grant

9

Kristna myter

Jag höll en dialogföreläsning för många år sedan på *Missionshögskolan* vid Örebro universitet där jag vid den tiden undervisade på *Socionomutbildningen*. En pastor vid Missionshögskolan föreslog att vi skulle jämföra *kristendomen* med *Martinus världsbild*. Studenterna var kristna studenter som skulle bli pastorer eller missionärer.

Vi enades om att välja några nyckelteman för att få en struktur på dialogen och vi valde bland annat *syndaförlåtelsen*, synen på *Kristus*, synen på *synden*, på *döden* och på *bönen*. I frågestunden frågade en student vad jag var mest kritisk mot i den kristna läran. Jag svarade: ”*Teorin om helvetet och skärvellden och Guds eviga straff!*” vilket jag fortfarande tycker.

Jag kan verkligen förstå den skräck massor med människor känner inför riskerna att hamna i dessa ohyggliga kval. Det är inte bara den kristna tron som inkluderar dessa tankar utan även islam.

Enligt flera källor är detta en myt skapad av maktlystna kyrkofäder för flera hundra år sedan, som med hjälp av skrämsel, hot och rädsla ville ha kontroll över folket. På medeltiden använde katolska kyrkan *inkvisitionen* och *bålbränning* för att skrämma och straffa oliktankande. Idag

används andra metoder som inte är lika drastiska, men kanske lika förödande för enskilda människor, såsom hån, förlöjliganden och karaktärsdåd bland annat i sociala medier.

Om synd och syndaförlåtelse

Mycket kort kan jag nämna att människan enligt kristendom kan synda men också be om förlåtelse för sina synder. Enligt Martinus kan människan inte alls synda. Alla människor står på den utvecklingsnivå man gör för tillfället, på grund av sina livserfarenheter och lärdomar genom många liv. Man kan inte vara eller göra annorlunda än man har kunskaper, insikter och förmåga att göra vid varje givet ögonblick.

Martinus menar att "*Universums grundton är kärlek*". Om man säger och gör något som strider mot kärlekstanken, så kommer man enligt *karmalagen* att få uppleva konsekvenserna och därmed lära sig att handla annorlunda nästa gång. Jag kallar detta för *Guds pedagogik*, vilket jag tar upp i kapitel 13 - *Karmalagen*.

Att handla utifrån brist på kunskap och erfarenhet är ingen synd utan *okunskap*, och karma är inget straff utan *undervisning*. Om vi ska prata skolspråk så har man "kört på tentan" och får "gå om kursen". I det perspektivet är *syndaförlåtelse* detsamma som att jag så småningom lärt läxan efter många misstag och nya försök. "*Där okunnigheten avlägsnas upphör det s.k. 'onda' att existera*", skriver Martinus.

Synen på Jesus Kristus

När det gäller Kristus så är han enligt den kristna synen "*Guds ende son*", enligt vissa till och med *Gud* inkarnerad. Enligt Martinus var han en högt utvecklad, kosmiskt medveten människa, en "*vishetslärare*", vars syfte var och är att förmedla de andliga, kosmiska sanningarna till oss, samt att vara en *förebild* för oss. Martinus menar att Kristus till och med var den främste bland vishetslärarna. Han visade hur vi

alla kommer att bli en gång i framtiden.

Martinus berättar att den absolut största undervisning som någonsin bedrivits på Jorden var när den torterade och uppspikade Kristus på korset bad: ”*Fader förlåt dem för de vet inte vad de gör!*” Martinus menar att vi alla en dag också ska kunna förhålla oss så. Det är lätt att förstå att vi behöver många ytterligare liv innan vi klarar det.

Enligt Martinus är vi alla ”*Guds söner och döttrar*”, på väg att bli Kristusväsen i ”*Guds avbild*”. Vi är inte skapade i ”*Guds avbild*”, vi håller på att skapas till ”*Guds avbild*”.

Synen på döden

När det gäller döden så handlar ju den här boken om det, så det finns inte mycket mer att säga om det här, annat än att påminna oss om att det inte finns någon död, bara evigt liv, även om den kristna synen på döden och det eviga livet avviker från Martinus’ syn på döden, eftersom de kristna inte tror på reinkarnationen, men däremot på evigt liv i himmel eller helvete. Jag citerar från den kristna tidningen *Dagen*:⁵⁷

”Efter döden väntar en evig himmel eller ett evigt helvete. Det är delade uppfattningar om vad dessa motpoler i själva verket innebär; men för att nå himlen skriver de flesta kristna traditioner under på att man ska bekänna Jesus som Guds son och tro att han har dött för människornas synder. Bekänner man Jesus som Guds son blir hans död ett ställföreträdande för människornas egen skuld. I Guds himmel finns det ingen synd, sorg och klagan och beskrivs som ett paradiset”.

Synen på bönen

Bönen var en av de svåraste stötestenarna för mig, när jag för

⁵⁷ *Livet efter döden enligt olika religioner* – Dagen.se.

40 år sedan kom i kontakt med Martinus världsbild. ”Gud kan väl ändå inte ha möjlighet att lyssna på alla miljarder människors böner”, var min naiva reaktion. Men i Martinus lilla bok *Bönens mysterium* berättar han att det finns myriader med skyddsandar och skyddsänglar på olika utvecklingsnivåer i den andliga världen som bara väntar på att få höra och uppfylla våra böner. Då blev det meningsfullt att försöka börja be.

När det gäller bönen så menar kristna att man i bön vänder sig till sin ”personlige Gud” eller till Jesus. Enligt Martinus så ber vi visserligen till Gud, men de som hör bönerna är som nämnts varelser i den andliga världen, både de som ”för tillfället är döda” och de väsen som är så långt komna i utvecklingen att de är hemmahörande i den andliga världen, den s.k. *Försynen*. De har uppnått ”kosmiskt medvetande” och blivit ”Kristusväsen” och behöver inte inkarnera längre i den här utvecklingsspiralen.

Men våra nära och kära kan också ha valt att vara våra skyddsandar och kan uppfylla våra böner om de har förmåga till det.

Så bönen är en kommunikation med andliga väsen. Och om bönen ligger i linje med människans utveckling och inte strider mot den karma hon måste igenom, så hjälper ”skyddsandar” och ”skyddsänglar” till med bönhörelsen. Martinus menar att vi inte ska be vår ”pappa” om hjälp eftersom han kanske inte är den rätte att hjälpa den här gången, även om han var en klok människa i det fysiska livet. Vi ska vända oss till ”Gud”, d.v.s. en allmän bön. Då får de väsen som kan hjälpa uppgiften att hjälpa.

Kristna myter som måste omprövas

Den australiensiske advokaten *Victor Zammit* har i en av sina Fredagsrapporter angett ett antal intressanta kristna myter och föreställningar, som är värda att kritiskt granska och reflektera över. De är enligt min översättning:

1. När vi dör sover vi tills det är dags för den "sista domen" på Domedagen.
2. Det finns en "evig fördömelse".
3. Vid ankomsten till himlen ser vi Gud ansikte mot ansikte.
4. Endast kristna och de som tror på Jesus kommer till himlen.
5. Prästerna kan förlåta dina synder (detta bryter mot lagen om orsak och verkan, d.v.s. karmalagen).
6. Om du dör i "dödlig synd" (inklusive skilsmässa, användning av preventivmedel och onani) går du enligt den katolska kyrkan till det eviga helvetet.
7. Homosexuella får inte komma till himlen.
8. Odöpta barn kommer inte till himlen.
9. Djur överlever inte döden.

Det är ju ohyggligt omänskliga myter som verkligen behöver granskas, analyseras och omvärderas för människors fromma.

Om demoner och djävlar

Enligt Victor Zammit förmedlar en tidigare mycket trovärdig katolsk teolog, Mons. *Hugh Benson* budskap direkt från andra sidan. Benson menar att det absolut inte finns några demoner eller djävlar i den andliga världen.⁵⁸ De vi på Jorden kallar djävlar, demoner och Satan är enligt Benson i själva verket människor som på jorden var mycket onda, grymma och hämndlystna. Det är den typ av människor som torterade och plågade andra människor. De är fortfarande samma grymma människor i den mörkaste astralregionen – den första fasen efter den s.k. döden, den fas som ligger närmaste den fysiska

⁵⁸ Fredagsrapport från Victor Zammit den 12 oktober 2018.

världen. Men även de kommer efter många liv att bli "Kristusväsen". Det finns hopp även för *Hitler* och *Stalin* och *Mao*.

Det är viktigt att påpeka att även dessa personer har och hade en viktig funktion i allas vår utveckling. Vår uppgift blir att försöka säga: "*Fader förlåt dem, för de visste inte vad de gjorde!*" Både Hitler⁵⁹ och Stalin är kanske återfödda nu och är barn eller unga tonåringar någonstans i världen. Mao var den siste som dog, så han kanske inte är hungrig på ett nytt liv - ännu.

*"Religion är till för dem som är rädda för att hamna i helvetet.
Andlighet är för dem som redan har varit där".*

Ann-Britt Grünewald,
f.d. fängelsedirektör

⁵⁹ Det finns visserligen tveksamheter omkring Hitlers död. Han lär ha överlevt och flytt till Argentina. Det gick nyligen en serie intressanta program på TV som hette *Hunting Hitler* och det finns en bok med samma rubrik skriven av Jerome Corsi, publicerad 2014.

"Mycket snart kommer vi att ge vetenskapliga förklaringar till alla kända psykiska fenomen"
- ett löfte som gjordes av de envisa skeptikerna år 1900, för över 118 år sedan. Vi väntar fortfarande!

Victor Zammit

10

Skeptikers 7 strategier

Enligt Victor Zammit brukar "closed-minded skeptics", trångsynta skeptiker, använda sig av ett antal strategier för att slippa öppna sig för fakta, information, perspektiv och världsbilder som strider mot deras perspektiv och övertygelser. Han har i sin bok *A Lawyer Presents the Evidence for the Afterlife* (s.238ff) listat sju olika strategier:

1) Rationaliseringar på grund av kognitiv dissonans

Begreppet "kognitiv dissonans" skapades år 1957 av den amerikanske psykologen Leon Festinger (1919-1989) för att beskriva den konflikt som kan uppstå mellan olika värderingar, attityder, tankar och uppfattningar hos en person samt mellan vad han eller hon vill göra och vad han/hon faktiskt gör.

2) Katexis

Katexis definieras som en "medveten eller omedveten känslomässig knytning till en föreställning om en person eller ett föremåls betydelse". Psykologen Sigmund Freud liknade katexis vid en elektrisk laddning. Det innebär att skeptikerna inte kan använda logik, intelligens, vetenskapliga och upprep-

bara fakta eller objektiva bevis för att tillåta sig att ändra ståndpunkt. Den känslomässiga laddningen vinner över logik och intelligens.

3) Neurolingvistisk programmering (NLP)

Denna strategi innebär att skeptikerna med hjälp av inre ”triggers” kan totalt utplåna den konfliktfyllda informationen från sitt medvetande, eftersom den kan skapa oro, osäkerhet och ångest hos skeptikern. Man ”glömmer” helt enkelt. ”Trygghetszonen” blir hotad. Det kan leda till ett starkt förnekande av fakta och information som hotar tryggheten. Zammit menar att ju mer aggressiv personlighet skeptikern har, desto större sannolikhet att detta kan leda till lögner, motattacker och bedrägerier. Ett exempel på detta är ”trollverksamheten” på sociala medier.

I en artikel om *Instrumentell transkommunikation* beskriver *Edgar Müller* ett par förklaringar som skeptiker använder när det gäller att försöka förklara röstfenomenen. Jag citerar:

”1) att EVP (Electronic Voice Phenomena, min anm.) egentligen är fragment av olika radiosändningar eller kommunikation mellan piloter och flygledare, samt att bandspelarna fungerar som radiomottagare av sådana signaler.

2) att EVP i själva verket är olika brus, tolkat av människor som röster”.⁶⁰

Edgar Müller skriver att den första förklaringen är ”*mycket lätt att avfärda*”. Han menar att det visserligen är ”*teoretiskt tänkbart*” att någon bandspelare i något sammanhang skulle kunna fånga upp radiosignaler, men att det är ytterst osanno-

⁶⁰ Hämtat ur *Parapsykologi – forskning och nyheter* – Nr 88, september 2017. Rubrik *Att erkänna EVP* av Edgar Müller.

likt. Dessutom menar han att det är otänkbart att tusentals bandspelare av olika fabrikat skulle fungera som radiomot-tagare. Dessutom menar han att det finns bevis som visar att förklaringen inte håller. Det har exempelvis gjorts ett par experiment som utfördes i en s.k. *Faradaybur*. Den är uppbyggd så att den är helt isolerad från *elektromagnetiska vågor*. Det innebär att radio-, TV-, telefon- eller liknande signaler inte kan komma in i buren. Trots det fick man in röster i buren.

Den andra förklaringen däremot menar Müller att man måste ta på allvar eftersom rösterna ofta är störda av brus eller hörs dåligt. Müller menar att orsaken till det sannolikt är att de som kommunicerar från en annan dimension *"har stora svårigheter att skapa helt tydliga röster i vår fysiska värld"*.

4) Programmering i sin miljö

Miljön och familjen där man växer upp och lever påverkar perceptionen, d.v.s. hur vi betraktar världen. Skola och högre utbildning påverkar perspektiv och värderingar. Det är enormt krävande att resa sig över dessa programmeringar och inse att det finns andra världsbilder, andra sätt att se på människor, fenomen och världen.

5) Etablerade neurologiska nätverk i hjärnan

Zammit menar att om vi har ett låst trossystem så påverkar det neuronerna i hjärnan på ett speciellt sätt. Det blir som ett filter mot ny information. Det är bara när skeptikern får en dramatisk upplevelse och därmed en ny erfarenhet, som nya neurologiska nätverk kan etableras och de gamla bitvis blir oanvändbara. Trossystem utgör ett filter mot verkligheten.

6) Pengar, makt och status

Det finns också en liten minoritet som *väljer* att vara en ”trångsynt skeptiker” på grund av karriären eller på grund av att de tjänar stora pengar på sin ståndpunkt. De kan vara ”experter” inom ett område eller att man är en ”kändis”. Dessa personer kommer aldrig att lyssna till vetenskapliga fakta eller använda logiken. De förlorar för mycket, både pengar, makt och status.

Författaren och aktivisten *Upton Sinclair* skrev: ”*Det är svårt att få en person att förstå någonting om hans jobb är beroende av att han inte förstår det*”.

Eftersom jag engagerat mig en del i klimatdebatten och diskussionerna om den s.k. *globala uppvärmningen* som klimatforskare menar grundar sig på bedräglig forskning och på en politisk agenda, så tänker jag på de personer som agerar som den ”globala uppvärmningens”, numera ”klimatförändringarnas” profeter (begreppsförändringen eftersom det inte skett någon påtaglig uppvärmning). De som fått rollen som ”experter”, trots att de bevisligen inte är det, de som får sitta i TV-sofforna, de som får uttala sig på konferenser och i intervjuer. Helt klart är att det finns massor med pengar och status i dessa roller. Hur kommer de att agera och reagera när deras verklighetsbild avslöjas?

Jag har skrivit om detta i min bok *Att leka Gud – Om klimatdebatten, geoengineering och en ny världsordning* (2015). Antingen blir det dom eller så blir det jag som får stå med skammen. Framtiden får utvisa!

7) Smörgåsbordsargumentet

Victor Zammit nämner professor *Stephen Hawking* samt astronomen och professorn *Richard Dawkins* som de mest ökända som använder sig av ”smörgåsbordsargumentationen”. De väljer hela tiden bara ut den information som stödjer deras egna förutfattade meningar och fördomar.

Eftersom Zammit är advokat använder han ofta exempel på metoder från rättegångssalar och han menar att Hawkings och Dawkins "smörgåsbordsargument" omgående skulle smulas sönder i en rättssal. De skulle där "korsförhöras" på de kritiska, de mest framträdande bevisen som de försöker bortse ifrån. Zammit har faktiskt genomfört hypotetiska korsförhör med Hawking och Dawkins på sin hemsida victorzammit.com.

Ingen trovärdig motbevisning

Victor Zammit menar att de bevis som finns för att vi överlever döden, att vi kan ha kontakt med de s.k. "döda" och att vi föds igen aldrig har kunnat motbevisas. Det finns ingen vetenskapligt trovärdig forskning som för fram dessa motbevis, menar han. Vad skeptikerna istället ofta sysslar med är attacker mot och karaktärsmord av dem som presenterar forskning och bevis. De är ofta högljudda och envisa i sin argumentation. Han berättar om en upplevelse han hade efter ett föredrag han höll. En "trångsynt skeptiker" ropade högt: *"Jag skulle inte tro på något liv efter döden även om du kunde bevisa det för mig, Victor!"*

Dessa skeptiker är ju vanligtvis inte heller intresserade att debattera mot experter. De vet sannolikt att de kommer att förlora debatten. Victor Zammit räknar upp ett antal skeptiker som till slut blev så offentligt motbevisade att de gjorde sig till åtlöje.

Ville inte se...

En av de mest populära författarna någonsin, Sir *Arthur Conan Doyle*, författaren till böckerna om den skarpsinnige *Sherlock Holmes*, berättar i sin bok *The History of Spiritualism* (- Vol. 1⁶¹) (1926, nyutgåva 2009) hur den briljante

⁶¹ *The History of Spiritualism* finns på nätet.

forskaren som undersökte överlevnaden efter döden, Sir *William Crookes*, upprepade gånger bad forskare att komma och bevittna de materialisationer och experimentella bevis som han hade upplevt genom medier. I sina publikationer förmedlade Sir William Crookes de brev där han bad Sir *George Stokes*, dåvarande sekreteraren för *Royal Society*, att komma och granska dessa fenomen med egna ögon. Genom dennes vägran att göra det menar Sir Crookes att Stokes befann sig i exakt samma position som de vatikanska kardinaler som vägrade titta på Jupiters månar genom *Galileis* teleskop. Den materialistiska, reduktionistiska vetenskapen avslöjade därmed åter igen att när den mötte ett nytt och okänt problem, så fungerade den på samma okunniga och naiva sätt som den medeltida teologin.

*"Det är lättare att lura människor
än att övertyga dem att de blivit lurade."*

Mark Twain

*”Förmågan att tänka annorlunda än igår
skiljer den vise från den envise”*

John Steinbeck

11

Plattland

Edwin A Abbott levde mellan åren 1838 och 1926. Han var en brittisk humanist och enligt *Peter Glas* som skrev efterordet till Abbots bok *Flatland* (1884, ny utgåva 2004), var Abbot en färgstark skolledare, visionär pedagog och präst i den anglikanska kyrkan.⁶² Bland annat var han pådrivande när det gällde fler utbildningsvägar för flickor. *”Han var inte rädd för att tala i klartext om könsrättvisorna i det viktorianska samhället”*, skriver Glas.

Abbot författade ett 50-tal böcker av vilka *Flatland* blev den mest kända. Den skrev han *”som en parentes i sitt författarskap, i hast och för sitt höga nöjes skull”*, skriver Glas. De tidiga upplagorna skrev han under pseudonym, *”A Square”* (”En fyrkant” eller ”En Tråkmåns”) men publicerade den senare under sitt rätta namn. Boken beskrivs nu som en *”modern klassiker i en alldeles egen genre”*.

Med tanke på temat för föreliggande bok så kanske boken *Flatland* förhoppningsvis ger ett inspirerande och tanke-

⁶² Kapitlet är en bearbetning av en artikel med rubriken *Flatland* som jag skrev 2011 efter det att jag läst boken och som jag publicerade på min Boksida piahellertz.com/bocker.

väckande perspektiv. Jag vill berätta om tillvaron i Flatland, i Plattland.

Att leva i Flatland

Det var en gång en innevånare, en *Kvadrat*, i Flatland som en dag fick besök av en innevånare från *Rumsland*, en *Sfär*. Det blev en mycket omskakande upplevelse som fick ödesdigra konsekvenser. I Flatland lever *linjer* (kvinnor), *trianglar* med två lika sidor (lägre arbetare och soldater), *liksidiga trianglar* (medelklassen), *kvadrater* och *femhörningar* (ämbetsmän och godsherrar), från *sexhörningar* och uppåt ”*tills de får heders-titeln polygoner eller månghörningar*” (adeln) och *cirklar*, som är den absolut högsta klassen i Flatland. Det är präster. Om det barn som föds är mer geometriskt fullkomligt är det stor lycka för föräldrarna.

Författaren beskriver mycket detaljerat livet i Flatland, en beskrivning som samtidigt blir en roande och tänkvärd samhällskritik av vårt eget samhälle. Beskrivningen av synen på kvinnor är särskilt träffande. Kvinnorna är livsfarliga. Det gäller att inte släppa dem för nära för då kan de spetsa en och därmed döda med sin vassa bak (de är ju en *linje*). Men kvinnorna är obegåvade och vill bara prata om känslor när männen talar om planer och framgång. ”... *alltså äger de inte ett spår intelligens, de kan inte tänka, bedöma eller planera, och de äger knappt något minne.*”

Det är fascinerande hur Abbott lyckas beskriva massor med fenomen i Flatlands vardag bland annat med hjälp av enkla matematiska och geometriska beskrivningar. Det är en tuff tillvaro för de innevånare som inte är perfekta. Barn som föds med fel vinklar eller ojämna sidor dödas tidigt. Udda varelser fångas eller dödas utan pardon eftersom man vill behålla det perfekta (den rena rasen). Naturligtvis går tankarna till nazisternas och fascisternas samhällen, men jag känner när

jag läser, att vi absolut kan se vissa inslag även i vårt demokratiska samhälle.

Besök från Rumsland

En dag tränger sig, som jag nämnde ovan, en *Sfär* från Rumsland in hos berättaren, Kvadraten. Berättaren blir fruktansvärt rädd och skakad och försöker attackera Sfären, men misslyckas. Genom att berätta om privata saker som Kvadraten känner väl till, men som en utomstående inte kan känna till, så övertygas Kvadraten till slut om att det finns dimensioner som innevånarna i Flatland inte har en aning om, även om det gått rykten om att det finns de som har upplevt ovanliga saker. Dessa ryktesspridare blir dock omedelbart fängslade och även dödade. Det gäller att hålla en stabil världsbild annars blir det kaos i Flatland. (Mina tankar går naturligtvis till olika typer av inkquisitioner, från medeltidens kyrkliga till nutidens "vetenskapliga".)

Sfären tar Kvadraten även med till *Linjeland* och till *Punktland*. Kvadraten blir bedrövad av att dessa stackars väsen lever i en så begränsad, trångsynt och omedveten tillvaro. Kungen i Punktland upplever ingenting utanför sig själv och är därför över huvud taget inte påverkbar. Kvadraten försöker påverka en linje i Linjeland med liknande argument som Sfären använt på Kvadraten, men förgäves. Han bestämmer sig dock för att ägna sitt liv åt att berätta för sina egna i Flatland om andra dimensioner, om Rumsland. När han kommer tillbaka efter sina utflykter får han dock höra att Rådet i Flatland beslutat om ändå hårdare lagar mot de avvikande. De styrande i Flatland vägrar lyssna till alla spekulationer om att det skulle kunna finnas andra dimensioner.

Kvadraten frågar Sfären om det kan finnas ytterligare dimensioner ovanför Rumsland, ett fyrdimensionellt land, men då reagerar Sfären mycket starkt. "*Nej det finns inget sådant*

land. Tanken är befängd,” svarar Sfären. Kvadraten frågar då om Sfären hört talas om att någon trängt sig in i Rumsland, ”*så som ers nåd trängde in i mitt, utan att öppna dörrar eller fönster, och att den har uppenbarat sig och försvunnit som den behagat?*” Sfären menar då att ”*Det påstås ha hänt, men åsikterna är delade vad gäller fakta.*”

Jag undrar vad Abbot skulle kalla de dimensioner som finns utanför den fysiska världen? Han benämningar är helt geniala: *Punktland* (en dimension), *Linjeland* (två dimensioner), *Rumsland* (tre dimensioner) ... Vad blir nästa nivå?

Vissa källor kallar den andliga värld som vi upplever i drömmen och i ”döden” för den *fjärde* dimensionen, men vissa menar att *tiden* är den fjärde dimensionen och använder begreppet *femte* dimensionen för dröm och död. Sedan *Einstein* införde begreppet *rumtid* har vi beskrivit universum som fyrdimensionellt med tre rumsdimensioner och en tidsdimension. Ny forskning, framförallt inom strängteorins område, tyder på att det kanske till och med finns upp till 11 dimensioner.

Där sätter jag punkt för detta tema... Det ligger för långt utanför min förståelsehorisont.

Leonardo Da Vincis principer

När jag läser och reflekterar över Abbots berättelse om det tvådimensionella *Flatland* och det tredimensionella *Rumsland* samt den avslutande frågan om det finns nåt utöver dessa, så tänker jag på det mångfacetterade geniet *Leonardo Da Vinci* och hans 7 principer att ta hänsyn till i forskningssammanhang.⁶³

⁶³ *7 Principles of Leonardo Da Vinci – Curiosita* – av Leigh Boggs – 24 jan. 2016. Jag uppmärksammades på dessa principer när jag läste *Per Lundgrens* bok *Kapitalismen avslöjad – Nya ekonomiska systemet.se*.

- 1) *Curiosita* - obändig nyfikenhet på livet och på lärandet,
- 2) *Dimostrazione* - lusten att pröva, experimentera och lära av misstag,
- 3) *Senzazione* - sinnena och deras betydelse, inte minst seendet,
- 4) *Sfumato* - en vilja att omfamna motsatser, paradoxer och hantera osäkerhet,
- 5) *Arte/scienza* - utveckling av balans mellan vetenskap och konst, fakta och intuition,
- 6) *Corporalita* - att utveckla balans mellan kropp och själ, fysisk hälsa och välmående, samt
- 7) *Connessione* - att ge erkänsla och uppskatta alltings samband, att tänka i system.

Något att ha med i beräkningen när vi studerar de dimensioner där vi inte längre kan mäta och väga.

”När du talar med en Björn med Mycket Liten Hjärna, får du inte glömma bort att långa ord kan besvara honom”.

Nalle Puh

”Jag tror på transhumanism: när det finns tillräckligt många människor som verkligen kan säga det, kommer den mänskliga arten att vara på tröskeln till en ny typ av existens, som skiljer sig från vår som vår skiljer sig från Pekingmannens. De kommer äntligen medvetet att fullgöra sina verkliga öden”.

- Julian Huxley,
i *New Bottles For New Wine*

12

Transhumanism – Att leka Gud

Transhumanistens vision är bland annat evigt liv. Artificiell intelligens, hjärnimplantat, förlängda liv, genetiskt modifierade människor och andra tekniska lösningar är de modeller som driver drömmarna hos transhumanismens profeter att skapa människor bortom våra nuvarande begränsningar - det är bara en fråga om tid, menar de.

Begreppet ”*transhumanism*” skapades av författaren *Julian Huxley* i boken *New Bottles For New Wine* (1957). Begreppets nutida betydelse etablerades under 1980-talet, när *futurister* i USA började organisera vad som sedan dess har vuxit till den *transhumanistiska rörelsen*. Enligt transhumanistiska tänkare kan människan så småningom komma att få så pass utökade förmågor att termen ”*post-människa*” blir mer lämplig än ”*människa*”. Man strävar efter att skapa ”*super-människor*”.

Exempelvis anser entreprenören och mångmiljardären *Elon Musk* att människor måste lägga till digitala implantat i

sina hjärnor för att kunna konkurrera med *artificiell intelligens, AI*.

Mikrochip

Matt Drake berättar i en artikel på *Technocracy.news* att *Richard Skellett*, en av grundarna av *Digital Anthropologist* och en expert för *Future of Work*, har varnat för en framtid där brittiska arbetstagare får chips insatta under huden. Processen har redan prövats av bolaget *BioTeq* som monterar in implantat i Storbritannien.

Det svenska företaget *Biohax International*, som också sätter in mikrochip på människor, berättade för *Sunday Telegraph* att det pågår diskussioner med flera brittiska företag om mikrochipning. VD:n *Jowan Österlund* berättar: ”Jag har satt in ett chip på ungefär tvåhundra VD:ar runt om i Sverige”.⁶⁴

Svenska kändisar, idrottsfolk och bloggare gör reklam för chipen och fördelarna med dem. Jag citerar från en blogg som svarar på frågan varför han valt att chippa sig:

”Den vanligaste frågan från vänner och bekanta. Svaret är att jag vill vara en del av den digitala utvecklingen, jag vill inte vara en bystander, jag vill delta. Med ett chip implanterat mellan pekfinger och tumme tar jag ännu ett steg in i en framtid utan nycklar, kort och knapptryckningar. Spelar detta roll? Ja, det gör det! Kanske inte för alla just nu, men det kommer att spela en roll i utvecklingen av våra liv.”

SJ satsar på chip i handen istället för tågbiljetter. Inför framtiden verkar det inte finnas några gränser för vad chippet kan användas till. Kommer det också att användas för total

⁶⁴ Ökat intresse för att sätta in mikrochip i handen – SVT.se/nyheter den 8 april 2018.

kontroll av oss? Det är en oro som många för fram.

När människor och maskiner blir mer synkroniserade kan det öppna upp för alla möjligheter - inklusive ”att man ska kunna leva för evigt”, skriver Richard Skellett. När han talade med *Daily Star Online*, förklarade han: ”Det pratas en hel del för närvarande om mikrochipning av anställda och det finns några företag som faktiskt gör det... Jag kan se fördelar med det, men det öppnar också upp för en hel lista av andra saker – som exempelvis att bli återfödd”, säger han.⁶⁵

Människor drömmer enligt Matt Drake om att ladda ner sina själar i mikrochips och stoppa in det i en annan kropp för att kunna leva för evigt. Och jag tänker: ”Han skulle bara veta att han och alla andra redan lever för evigt ...!”

Faktum är att även Martinus skriver att vi i framtiden kommer att använda chipmetoden istället för pengar m.m. Det som skrämmer mig är hur chippet kommer att användas under ett övergångsskede innan vi fått det kärleksfulla samhälle som bygger på fred och nästakärlek, det samhälle som Martinus beskriver i sina böcker att vi kommer att få i framtiden. Han menar att om cirka 500 år kommer vi att ha en världsregering med ”Kristusväsen” i ledningen. Under de betingelserna kanske chippen kommer att kunna användas för mänsklighetens fromma.

Genmodifiering av människor

Åke Blomdahl har recenserat Jean Filippes bok *The Revolutionary Phenotype* (2018), den fenotypiska revolutionen.⁶⁶ Jag Googlade och försökte förstå vad *fenotypisk*

⁶⁵ Uppgifterna är hämtade från artikeln *Immortality Hype: Humans To Download Souls Onto Microchips* av Matt Drake, 20 januari 2019 i *Technocracy.news*.

⁶⁶ *Nya Tider*, vecka 3, 2019

betyder, men svaren var så krångliga att jag inte förstod. Den bästa förklaringen hittade jag på *Wikiwand*:

”En organisms *fenotyp* är antingen hela dess fysiska skepnad eller en specifik fysisk egenskap, till exempel dess storlek eller ögonfärg, som varierar mellan individer. Fenotypen bestäms i viss utsträckning av genotypen, det vill säga vilka alleler (genvarianter, mitt tillägg) individen bär på i en eller flera positioner på kromosomerna. Många fenotyper avgörs av flera olika gener och påverkas också av miljöfaktorer. Kännedom om vilka alleler individen bär är därför ofta otillräckligt för att förutsäga dess fenotyp”.

Jag vet inte om den blev så klagörande, men kanske någon läsare förstod. Handlar det bara om utseende, undrar jag?

Gariépy varnar för genmodifiering av människor, vilket dock redan verkar vara på gång. Han menar att vi redan börjat aktivt ingripa i vår fortplantning exempelvis genom provrörsbefruktning. Dörren håller på att öppnas för ”*systematisk design av barn*”. Blomdahl skriver:

”Vi har anträtt en väg där vi överlåter mer och mer av vår egen fortplantning på maskiner. Det gör vi säkert i syfte att ’förbättra’ och våra modifierade barn kommer att ha evolutionära fördelar gentemot ’naturliga’. De får bättre jobb, tjänar mer pengar, får fler barn. Vad värre är, när artificiella intelligenser har inflytande över vår ärftlighet öppnar vi för möjligheten att maskinen introducerar gener som gör oss mer positivt inställda till genetisk modifiering”.

”Frankensteinforskare”

I en artikel med rubriken *Aborted Baby Parts Fused Into Mice For 'Frankenstein' Experiments* (2019) berättar *Patrick Knox* om hur aborterade foster används för ”*makabra experi-*

ment” som genomförs av ”teknokratiska forskare”, som betraktar mänskligt liv på samma nivå som djurs. Man skär ut delar av det lilla fostret och transplanterar det till råttor och andra gnagare i laboratoriet för att se vad som händer. En del används för att testa läkemedel.

Aborterade foster används för fler ändamål än vad vi egentligen vill veta, bland annat som smaktillsats till en vanlig läskedryck och som tillsats i vacciner.⁶⁷ Artikelförfattaren kallar denna forskning för ”Frankenstein”-vetenskap. Han berättar att forskningsinstitutioner, elituniversitet och medicinska centra betalar massor med pengar för celler och delar av foster. Även den amerikanska regeringen lägger en stor del av skattebetalarnas pengar på denna forskning.

I skrivande stund pågår en mycket laddad debatt om abort i USA. Demokraterna vill driva igenom en lag som möjliggör abort ända fram till födelseögonblicket under parollen kvinnans rätt att själv bestämma över sig själv och sin kropp.⁶⁸ Kritiska källor menar att detta skulle innebära en guldgruva för den forskning som vill använda aborterade foster och en minst lika stor guldgruva för de kliniker som kan tillhandahålla fostren. Jag kan inte låta bli att fundera över vad som händer i Sverige.

Berättelserna om teknokratiska forskares och transhumanisters planer och idéer verkar helt galna. Även jag tänker på *Frankenstein* och hans monster, som är en konstgjord människa utan namn. *Mary Shelley* skrev romanen *Frankenstein eller den moderne Prometheus* år 1818. Den blev senare film.

⁶⁷ Ethan A. Huff (2012) *Oklahoma lawmaker wants to stop Pepsi from using aborted fetus cells in soda flavoring research* – Natural News. McKenna KC. (2018) *Use of Aborted Fetal Tissue in Vaccines and Medical Research Obscures the Value of All Human Life*. PubMed.gov.

⁶⁸ *Democratic Party on Abortion* – OnTheIssues – Party Platform.

Romanen och filmen handlar om den unge vetenskapsmannen *Victor Frankenstein* som skapar monstret av likdelar och lyckas väcka det till liv med hjälp av blixterna i ett oväder.

Verkligheten verkar vara minst lika galen som dikten. Det finns exempelvis en del människor som väljer att frysa ner sina kroppar efter det att de dött i hopp om att man i framtiden ska tina upp dem och kunna fixa kroppen så att de kan leva vidare.

De etiska implikationerna när det gäller transhumanismen är viktiga att lyfta och diskutera. För mig som är övertygad om reinkarnationen och det redan eviga livet, där vi alla organiskt är på väg mot perfektion, blir dessa tankar makabra. Men jag förstår att transhumanismen vilar på en naturvetenskaplig, materialistisk idégrund och då måste människan själv manipulera skapelsen. Det lilla ofödda fostret exempelvis har i det perspektivet inget människovärde. Med den kunskapssynen förstår man inte att det har inkarnerat en varelse i det lilla fostret, en varelse som levt i den andliga världen en tid och som nu hungrar efter livet i den fysiska världen för att få möjlighet till vidare utveckling. Människan tar sig rätten att leka Gud och döda det lilla livet, som tvingas ta ny sats och göra ett nytt försök att få födas.

Människosyn

F. William Engdahl beskriver i sin bok *Hotet mot livet – Den genetiska manipulationens dolda agenda* (2013) en människosyn som idag skulle beskrivas som *transhumanism* - d.v.s. idén att med tekniska medel och manipulation skapa den nya människan, den perfekta människan. Ett citat från 30-talet av en ”nära vän” till familjen *Rockefeller*. Till saken hör att *Rockefeller Foundation* var mycket tidigt intresserade av *eugenik*, d.v.s. ”rashygien”:

”Det skulle i slutändan vara mycket lättare och klokare att tillverka en helt ny människa *de novo* (från grunden), av lämpligt utvalt råmaterial, än att försöka omgestalta de ynkliga kvarlevor som återstod till mänsklig form” (citerat av Engdahl, s.81).

En idé var spermabanker från ”*högt utbildade givare*”. Som vi vet prövades dessa idéer av nazisterna. Ett bioteknikföretag i San Diego skröt om att de har ”*ett drivhus fyllt med majsplantor som tillverkar antikroppar mot spermier*” (Engdahl, s.228).

Kate Palmer berättar i en artikel i *Business* om den ryske entreprenören och miljardären *Dmitry Itskovs* desperata försök att bli evig.⁶⁹ *Dmitry Itskov* har tagit initiativ till projekt *Avatar* som går ut på att man inom tio år ska kunna flytta över innehållet i en människohjärna till en robot för att därmed erbjuda folk evigt liv.⁷⁰ Han har 30 forskare till sin hjälp. Såvida man inte är religiös eller av något annat skäl tror på en odödlig själ, verkar det vara möjligt - i teorin. ”*Pengar kan köpa dig odödlighet*”, säger *Itskov* som plöjer ner en förmögenhet i ett projekt för att skapa en människa som aldrig dör.

Han ligger bakom *2045 Initiative*, ett ambitiöst experiment för att åstadkomma odödlighet inom de närmaste 30 åren genom att skapa en robot som kan lagra mänskliga personligheter. En grupp neuroforskare, robotbyggare och medvetandeforskare säger att de kan skapa en android som är i stand att ladda upp någons personlighet. *Itskov* är projektets finanssör.

Den danske författaren *Martinus*, som jag berättar om på många andra ställen i boken, har skrivit att om man bara

⁶⁹ Palmer, Kate, *Media mogul Dmitry Itskov plans to live forever by uploading his personality to a robot* – *Business*, 13 mars 2016.

⁷⁰ Eördögh, Fruzsina_(2013) *Russian Billionaire Dmitry Itskov Plans on Becoming Immortal by 2045* – 7 maj.

skapar *betingelser för liv* i ett laboratorium så kommer liv att inkarnera. Forskare tror då att de själva skapat liv, men de har bara gjort det möjligt för väsen i den andliga världen att inkarnera, menar han.

Människan leker Gud

Utan att ge mig in på de ofta komplexa världsbilder som transhumanister lutar sig mot, så kan man förenklat konstatera att de allra flesta är *materialister* och *ateister*, d.v.s. de tror att allt är materia och de tar avstånd från att det finns en *Skapare*, en *Gud*, en *högre makt*, en *andlig värld* eller över huvud taget några övernaturliga, paranormala krafter. Det innebär kort att det är *människan* som själv måste skapa, eftersom det inte finns någon annan Skapare. Människan måste leka Gud. Vissa transhumanister har dock en religiös eller annan andlig grundsyn, men har ändå argument för att det är människan ensam som måste driva utvecklingen utan hjälp av andliga krafter.

Forskare har exempelvis för första gången skapat *syntetiska spindeltrådsfibrer* med egenskaper som närmar sig den äkta varan med hjälp av en flock genetiskt förändrade getter som fått spindelgener. De mjölkas för att man ska få fram ingredienserna till den spindeltråd som sen kan massproduceras till ett av naturens mest eftertraktade material. Mjölken samlas in, renas och spinns till fibrer. Detta banar enligt forskarna vägen för användning i konstgjorda sensor, medicinska suturer, biologiskt nedbrytbara metrevar, mjuka kroppsskydd och en mängd andra applikationer, skriver *Roger Highfield* i *The Telegraph*.⁷¹ Det kanadensiska företaget *Nexia* är grundaren till den genmanipulerade besättningen, vars

⁷¹ Highfield, Roger (2002) '*Spider-goats*' start work on wonder web, 18 januari 2002 – Telegraph.co.uk.

Se även Vetenskapspedagogen – *Spider Goat*.

avkomma kommer att producera spindeltrådprotein i mjölken. Artikeln är skriven år 2002 så jag antar att produktionen kan vara i full gång nu.

Strax utanför Edinburgh i Skottland kom ett litet lamm till världen år 1997. Ett lamm som hade en surrogatmamma och en genetiskt identisk mamma, men däremot ingen pappa. Det var *Dolly*, den första framgångsrika kloningen i världen. Sen dess har många djur klonats och allt oftare börjar frågan ställas om och när vi kan klonas oss själva. År 2012 fick två pionjärer inom kloning Nobels medicinpris, britten *John Gurdon* och japanen *Shinya Yamanaka*. Det finns källor som menar att man redan klonat människor, men jag hittar inga trovärdiga referenser.

Skapa människor för att slippa människor

Robotproduktionen är i full gång i hela världen. Kina verkar vara ett föregångsland. Snart ska vi ha robotar som hjälp i våra hem, som hjälper de gamla på äldreboenden, som tar hand om barnen i förskola och skola, om vi inte redan har det.

Robotarna tar över rutinarbeten i fabriker och inom administration. Martinus menar att det är en utveckling som absolut kommer och som kommer att underlätta för mänskligheten. Vi kommer bara att behöva arbeta några få timmar i veckan med uppgifter som kräver människors förmågor, samtidigt som det kommer att skapas ett helt nytt ekonomiskt system i världen som gör att ingen behöver vara fattig. Vi får ägna oss åt det vi älskar, forskning, konst, musik och allt annat vi längtar efter att få göra. Men övergångsprocessen är besvärlig av flera anledningar. Främst eftersom utvecklingen inledningsvis inte sker för mänsklighetens fromma utan framförallt av ekonomiska skäl, av vinstintresse och maktbehov.

I skrivande stund hittar jag en artikel som berättar att man

i Japan skapat sexrobotar för ensamstående män, vilket lett till oron att barnafödandet kommer att minska. *Joshua Nevett* berättar i en artikel att realistiska sexrobotar är programmerade att samtala, att lära sig saker och att röra sig självständigt.⁷² Artificiellt intelligenta androider är skapade för att likna människor. De har i första hand utvecklats av tekniska företag för att tillgodose sexuella behov både för män och för kvinnor, berättar Nevett. I artikeln berättar en man att det är bättre att ha sex med "silikonflickan" än med en levande kvinna. "*När du älskar med din fru kan det uppstå problem. Det gör det aldrig med en docka.*"

Skapa människor för att minska koldioxidutsläpp

För att knyta transhumanismen till den pågående klimatdebatten vill jag berätta om bioetikprofessorn vid New York University *S. Matthew Liao*. Han menar att människor måste underkastas "*biomedicinska ändringar*" i syfte att bidra till att bekämpa klimatförändringarna. Han menar att eftersom koldioxidskatter inte verkar göra något för att minska koldioxidutsläppen, så föreslår han andra metoder, bland annat "*farmakologiskt inducerad köttintolerans*" där människor skulle ta droger som skulle utlösa extremt illamående eller bära plåster som skulle "*stimulera immunförsvaret att avvisa proteiner som är desamma som hos nötkreatur*". Att koldioxiden är växternas livsnödvändiga näring och en förutsättning för allt liv på jorden, nämns inte med en bokstav.⁷³

Liao föreslår vidare en politik liknande Kinas ettbarns-

⁷² Nevett, Joshua (2019) *Have sex dolls driven down the population of Japan?* Dailystar.co.uk/news.

⁷³ Se bland annat min bok *Att leka Gud – Om klimatdebatten, geoengineering och en ny världsordning* (2015). Jag rekommenderar också studier av inlägg på *Klimatsans, Stockholmsinitiativet/ Klimatupplysningen, Anthropocene, Frihetsportalen* och andra klimatrealistiska bloggar.

politik, där föräldrar får välja mellan att få *ett stort barn, två mellanstora eller tre små barn*. Detta uppnås genom att minska eller öka *genuttryck* i syfte att påverka längden vid födseln. Genuttryck ”är den process på flera olika steg genom vilken informationen i en gens DNA-sekvens överförs till cellens strukturer och funktioner. Genuttryck har i allmänhet proteiner som slutprodukt, men det finns även icke-kodande gener vars slutprodukter är själva RNA-molekylen” (Wikipedia). – Jag förstod inte heller...

I en rapport som publicerats av *Ross Andersen* i tidskriften *Ethics, Policy & Environment* berättar han om *Liaos* forskning där denne argumenterar för att man bör överväga att medicinera hela befolkningen för att göra den mer *miljömedveten*. Rapporten föreslår även att spädbarn kan genetiskt modifieras så att de blir mer kortvuxna i syfte att minska deras ”*koldioxidavtryck*”.⁷⁴ Liao säger enligt *Ross Andersen* att

”Vi /har/ tittat på kattögon, tekniken för att ge människor kattögon eller göra deras ögon mer kattlika. Anledningen är att kattögon ser nästan lika bra som mänskliga ögon under dagen, men mycket bättre på natten. Vi tänkte att om alla hade kattögon skulle man inte behöva ha så mycket belysning och så kan man minska den globala energianvändningen betydligt.”

Det verkar som om de forskare som oroar sig för *artificiell intelligens, medvetna maskiner, artificiell superintelligens, tankeläsande apparater, genetiskt modifierade organismer, syntetisk biologi m.m.* har mycket allvarlig anledning att oroa sig.

Men jag inser också att medan denna galenskap pågår,

⁷⁴ Andersen, Ross (2012) *How Engineering the Human Body Could Combat Climate Change*, The Atlantic.com – mars 2012.

kommer människan att lära sig enormt mycket. Vi får ju också enligt karmalagen ta konsekvenserna av våra handlingar.

”En ny generation av transhumanister växer fram. Du kan känna det i handslag på transhumanistiska sammankomster. Du kan se det när du checkar in till transhumanistiska grupper i sociala medier. Du kan läsa om dem i hundratals transhumanistiska temabloggar. Detta är inte samma gamla gäng äldre, mestadels manliga akademiker som sakta flyttat rörelsen framåt under de senaste decennierna. Detta är en dynamisk grupp av unga människor från olika bakgrunder: asiater, svarta, människor från Mellanöstern, kaukasier och latinamerikaner. Många är kvinnor, vissa är HBT. Vissa har funktionshinder. Många är ateister, medan andra är andliga eller till och med formellt religiösa. Deras politik omfattar hela spektrat, från liberaler till konservativa till anarkister. Deras yrken varierar kraftigt, från artister till fysiska arbetare till programmerare. Oavsett deras bakgrund, preferenser eller yrken, har populationen av transhumanister nyligen tredubblats på bara de senaste 12 månaderna.”

Zoltan Istvan

- en amerikansk transhumanist, journalist, entreprenör och futurist

*”Inga väsen kan påföras ett öde
som de vuxit ifrån”.*

Martinus
i *Livets Bog III*, st. 667

13

Karma - Guds pedagogik

Kristus sa enligt Bibelns texter: *”Om någon slår dig på den ena kinden, så håll ock fram den andra åt honom; och om någon tager manteln ifrån dig, så förvägra honom icke heller livklädnaden!”* (Lukas 6:29), *”Stick ditt svärd tillbaka i skidan: ty alla som taga till svärd skola förgöras genom svärd”* (Matt. 26:52). Han sa också *”Dömen inte på det att ni må själva inte bli dömda”* (Matt. 7:1). Han undervisade men vi har inte lyssnat – ännu.

Denna återkomst av våra handlingar är en *”andlig naturlag”* i enlighet med tanken att *”Universums grundton är kärlek”*, d.v.s. en slags Livets kärleksfulla pedagogik till förmån för vår eviga utveckling?

Martinus har utvecklat ett antal begrepp för de andliga principer och naturlagar som styr det eviga livet och livsupplevelsen. I detta kapitel vill jag lägga fokus på den s.k. *karmalagen* eller *lagen om sådd och skörd* och principerna för skapande av öde.

”Allt vad i viljen att människorna ska göra er, det ska ni ock göra dem”, sa Jesus för ca 2000 år sedan. Dessutom menade han att alla våra huvudhår är räknade och att inte ett

dammkorn ligger på sin plats utan att det är Guds vilja. Kan det tydligare sägas att allt har en planerlig mening och att allt vi gör kommer tillbaka till oss?⁷⁵

Reinkarnationen

Lagen om ödesskapande och karma förutsätter *reinkarnationen* som jag tagit upp i kapitel 4. Martinus beskriver utvecklingen från primitiva tillvaroform till allt mer förfinade och moraliskt utvecklade tillvaroformer. Vi hinner inte lära allt under ett enda jordeliv. Vi behöver många, många liv på oss för att uppleva, lära och utvecklas. Vi inkarnerar i den fysiska materien för att utvecklas och lära oss leva i enlighet med de kosmiska naturlagarna. Det är endast i den fysiska världen som ”*det gör ont att tänka fel*”, som Martinus formulerar det. Det är endast här vi får och kan ta konsekvenserna av våra feltankar och felmanifestationer och därmed lär vi oss så småningom, genom många liv, att tänka och göra rätt.

Varje levande väsen är redskap för utlösning av energier som vänder tillbaka till sitt upphov. Detta kan ske ögonblickligen eller efter flera liv. Allt utom det eviga jaget är rörelse som enligt *lagen för rörelse* alltid återvänder till sitt upphov. Det finns inga räta linjer i universum, skriver Martinus. Alla linjer är delar av ett kretslopp. Detta är grunden för den s.k. *karmalagen* eller *lagen för ödesskapande*.

Begreppet *karma* kommer från sanskrit och betyder både *handling* och dess *följder*. Begreppet anger alltså *både* orsak och verkan samtidigt. Det är ett österländskt begrepp som Martinus började använda lite senare i sitt författarskap, i Livets Bog III (st. 873). Därefter använder han mycket ofta

⁷⁵ Texten är en bearbetning och uppdatering av ett kapitel i min bok ”’Världslärare’ eller ’Falsk profet’ – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi” (2002).

begreppet. Sannolikt introducerades begreppet i samtal med de *teosof*er och *antroposof*er som blev Martinus' första samtalspartners och lärjungar efter hans "*kosmiska elddop*".

Lagen för syndaförlåtelse

En utifrån Martinus kosmologi mycket missuppfattad lag hos de traditionellt kristna är *lagen för syndaförlåtelse*. Enligt den kristna synen dog *Kristus* på korset för att ta på sig mänsklighetens lidanden och därmed ge människorna förlåtelse för deras synder. Martinus kritiska granskning av de tankar som format denna lag och de konsekvenser den får, är omfattande och enligt min uppfattning logiska.

Hur kan en allsmäktig och allkärleksfull Gud låta sin "ende son" dö på korset i en så plågsam död för *andras* synder, undrar Martinus? Hur kan en kärleksfull Gud över huvud taget tillåta lidande i världen, om han samtidigt också är allsmäktig, allvis och allkärleksfull? Detta s.k. *Teodicé-problem* har förbryllat teologer i århundraden och är fortfarande ett olöst problem för kristna tänkare och filosofer.

Vilken människosyn och kunskapssyn har en Gud som låter dem som begår brott mot livslagarna slippa undan konsekvenserna av sina handlingar, medan ett oskyldigt väsen får plågas så som *Kristus* gjorde på korset? Hur ska då dessa väsen lära sig vad som är rätt och fel?

Och Martinus konstaterar att denna syndaförlåtelse-teori är helt ologisk och inte förenlig med de kosmiska naturlagarna. Däremot menar han att människorna behövde denna tro för att orka med djurrikets mörkerzon. Nu har vi människor dock kommit så långt i vår utveckling att vi orkar se sanningen. Och sanningen är, menar han, att vi alla *alltid*, utan undantag, får uppleva konsekvenserna av våra tankar, ord och handlingar, men inte som straff utan som undervisning om livets lagar.

Naturligtvis måste denna teori skapa ångest och kanske rädsla hos många människor som känner på sig att de har mycket i bagaget. Hur kommer framtiden att te sig för dem? Men Martinus för också fram en teori om ”syndaförlåtelse”.

Han menar att när vi lidit och plågats genom många liv, tills vi inte längre nämns göra andra illa, inte ens göra en fluga förnär, så blir vi beskyddade från de resterande karmiska verkningarna eller ödesbågarna. Vi minns tack och lov inte dessa lidandeserfarenheter. Glömskan är oerhört kärleksfull. Vi skulle inte orka med de samlade minnena av tidigare inkarnationers lidanden. Vi upplever dem istället som en djup empati och medkänsla med allt och alla samt som avsky mot våld och övergrepp. Successivt utvecklar vi genom många liv ett totalt avståndstagande mot allt som skadar andra människor och djur. Vi blir *pacifister*. Vi kommer istället att längta efter att få hjälpa andra människor som lider. Vi kommer att göra mot andra det vi önskar att andra gjort mot oss.

Man vill förhandla om nåd

I samtal med kristna säger många att detta är en grym teori. Det är ju faktiskt bevis för en straffande och hämnande Gud, menar de. Att vi människor ska bli tvungna att uppleva verkningarna av våra egna handlingar. Man vill hellre tro på ”nåden” och den klassiska syndaförlåtelse teorin. Man vill ha möjlighet att förhandla med Gud med hjälp av böner och ett ”gudsfruktigt levnadssätt”, som exempelvis att gå till kyrkan varje söndag och ge kollekt och liknande. Martinus menar att det vore en märklig Gud som skulle vara långt ifrån allvis, allsmäktig och allkärleksfull om det gick att förhandla med och ”muta” ”Honom” och därmed kunna undandra oss konsekvenserna av de handlingar vi utsatt andra för.

Yngre och äldre syskon i utvecklingen

Martinus är mycket tydlig i frågan. Det existerar *ingen synd* och därmed heller *ingen skuld*. Vi kan bara handla utifrån den utvecklingsnivå vi står på i varje ögonblick. Att kritisera en annan människas handlingar är att kritisera Guds skapelseprocess. Att kritisera, hämnas på och straffa ett ”*yngre syskon i utvecklingen*” är bara det säkraste sättet att själv skapa sig ett mörkt öde. Allt och alla är så perfekta de kan vara i varje ögonblick.

Karmautlösare

Det existerar alltid väsen som är villiga att utlösa de tillbakavärande mörka handlingarna mot oss. Vi kanske idag kallar dem för ”busar”, ”skinheads”, ”rasister”, ”värstingar”, ”tjuvar”, ”nynazister”, ”terrorister”, ”maffian” och liknande. Ett är säkert - de är alla utan undantag här för samma gudomliga mission som alla vi andra, menar Martinus, även om rollerna för tillfället skiftar. Förutom att de utlöser vår karma drar de på sig karma som de sedan måste uppleva och lära av.

Men Martinus betonar att vi naturligtvis ska skydda oss mot dem. Vi ska inte ”*inleda någon i frestelse*” genom att exempelvis inte låsa dörren eller lägga plånboken där den kan bli stulen. Då sår vi ut ”frestelsekarma”. Jag tror att det är mitt begrepp. Vi blir då själva utsatta för lockande frestelser.

Vi behöver lagar, fängelser och rättsväsen. Men det finns inga skäl att sätta dessa gränser utifrån hat, hämnd eller förakt. Tvärtom! De bör sättas utifrån vår vilja att hjälpa och undervisa, utifrån nästakärlek och kunskap om utvecklingen.

Martinus beskriver hur det i framtiden kommer att skapas s.k. ”*juniorsamhällen*” istället för fängelser. Detta är områden där dessa våra ”yngre syskon i utvecklingen” kommer att få hjälp i sin utveckling, bland annat genom undervisning av ”missionärer” från samhället utanför.

Han betonar också mycket starkt att det aldrig någonsin finns skäl att döda någon för att skydda oss. När staten mördar, d.v.s. avrättar förbrytare, leder detta till att förbrytarna istället hamnar i den andliga världens första zon och där samlas tillsammans med likasinnade, som kommer att skapa lidande och problem för oss som fortfarande är inkarnerade i den fysiska världen. De inspirerar och besätter jordmänniskor, som är mottagliga för dessa energier, och som i sin tur därmed riskerar att begå brott, våldshandlingar o.s.v. under deras inflytande.

Man kan dessutom konstatera att de, om de avrättas, hamnar utanför våra möjligheter att påverka och undervisa. Dessutom drar de statliga bödlarna på sig negativ karma. De har ju mördat. Det finns inget försvar som exempelvis framfördes under Nürnbergrättegångarna: *"Vi lydde bara order!"*

Eftersom det finns levande varelser på varje utvecklingssteg i det eviga kosmiska spiralkretsloppet, så finns det alltid väsen *efter* oss i utvecklingen (*"yngre syskon"*), väsen som skulle kunna utgöra oändliga måltavlor för vår kritik, vårt förakt, vårt nedlåtande, vår hämnd, vår intolerans, vår förföljelse - om det är det vi vill ägna våra liv åt.

Men vi måste också komma ihåg att det alltid finns lika många väsen som är före oss i utvecklingen (*"äldre syskon"*). De flesta av dem är vi inte medvetna om. Vi möter dem i drömmen och i döden, i de högre andliga världarna. De finns också på högre utvecklade planeter. Men vi möter dem också omkring oss i egenskap av människor som utvecklat djupare nästakärlek, empati och tolerans än vi själva har. De kanske är våra förebilder och våra "idoler". Jag tänker på personer som *Kristus, Gandhi, Moder Theresa, Nelson Mandela, Martin Luther King, Dag Hammarskjöld*, med flera.

Martinus berättar att många av våra äldre och mera utvecklade "syskon" lever och verkar på undanskymda platser

i samhället, kanske som vaktmästaren, kontoristen, sjuksköterskan, lokalvårdaren eller assistenten. De har inget behov av att ha framstående roller, makt eller någon önskan att vilja synas. De väljer istället att tjäna andra.

Fria viljan

Om vårt liv styrs av karmalagen och ödesskapandet, hur ser då vår *fria vilja* ut? Denna gamla filosofiska stötesten, som mig veterligt Martinus är den ende att ger ett logiskt och sannolikt svar på.

Martinus menar att vi alla har en totalt fri vilja, men att vi måste utveckla våra förmågor att använda den. Djuren och de mycket tidiga naturmänniskorna är i princip till 100 % styrda av sin längtan, sina önskningar och av lagen om de återvändande verkningarna, karmalagen. Genom livets ständigt återkommande *lidandeserfarenheter* ökar vi i liv efter liv vår förmåga att känna medkänsla med andra väsen. Vi utvecklar vår *känsloenergi*, d.v.s. vår medkänsla och medlidande på de områden där vi själva lidit och plågats. De områden där vi ännu inte kan känna medkänsla har vi kvar att uppleva och lära. Om vi exempelvis uttalar oss föraktfullt och nedlåtande om andra människors sätt att vara, sätt att leva, utseende o.s.v., så kan vi vara ganska säkra på att i en framtid hamna i en situation där vi får möjlighet att fördjupa våra kunskaper på just dessa områden.

Genom *kampen för överlevnaden*, i karga klimat, under hotet från fientliga människor och rovdjur, under pressen från fattigdom och nöd o.s.v. utvecklas vår *intelligensenergi*. Vi tvingas intelligensmässigt att utveckla strategier för överlevnad. Ju mer utvecklad vår förmåga till medkänsla och nästakärlek är, och ju mer utvecklad vår intelligensenergi blir, desto större erfarenhets- och kunskapsområde utvecklar vi och desto större möjligheter och förmågor får vi att utnyttja vår

fria vilja. Ju mer utvecklade vi blir moraliskt desto mer kommer vi att vilja handla enligt "*Guds vilja*". Men genom mörka handlingar låser vi vår fria vilja och vi blir bundna till verkningarna av den återvändande karman.

Vänd andra kinden till!

Det finns i varje ögonblick två sätt att handla, två sätt att leva, två sätt att använda vår fria vilja. Å ena sidan kan vi välja att "*slå tillbaka*", d.v.s. fortsätta skapa oss ett mörkt öde. Eller också kan vi börja "*vända andra kinden till*" och förlåta 7x70 gånger, d.v.s. alltid, och därmed bryta de mörka karmabågarna och börja skapa ett ljust och lyckligt öde.

Detta förhållningssätt gäller, enligt Martinus, både mot våra medmänniskor, mot djuren och mot våra mikroväsen i vår organism, d.v.s. våra organ och våra celler samt mot makroväsendet, planeten Jorden. Enligt Martinus är även våra mikroväsen, d.v.s. våra organ, celler o.s.v. självständigt upplevande eviga väsen.

Logisk analys

Hur vet vi då hur vi ska leva? Vad är rätt och vad är fel? Martinus är även här mycket tydlig. Vi kan inte med vårt *intellekt* räkna ut detta. Det räcker inte med att intellektuellt och teoretiskt förstå. Så enkelt är det inte. Om det skulle gå skulle vissa begåvade människor kanske kunna lotsa sig fram mellan de farliga områdena genom att intellektuellt räkna ut var de finns och därmed undgå moralisk utveckling. Nej - vi måste lida oss fram till insikten, menar Martinus. Det rätta och det felaktiga ska till slut genomsyra vår ryggrad. Vi utvecklar successivt vårt *samvete*. När vi handlar fel plågar det då vårt samvete. Samvetet är vår karta och kompass. En stor utmaning idag är att faktiskt handla efter våra samveten. Martinus menar att vi ofta har kommit längre i moralisk utveckling än vad vi faktiskt handlar utifrån. Vi kan ofta döva våra samveten och

handla mot bättre vetande. Men vi får skörda även detta.
Ofrånkomligt!

Dock kan vi med hjälp av *logisk analys* och *teoretisk kunskap om de andliga naturlagarna* förstå konsekvenserna av vårt handlande. För att ta ett konkret exempel som Martinus nämner - tobaksrökande. Konsekvensen blir inte bara dödlig cancer i detta liv. Förmågan att bygga upp friska lungor försvagas inför nästa liv. Man föds kanske i nästa liv med försvagad lungfunktion och eventuellt med en lungsjukdom.⁷⁶

Martinus säger t.o.m. att den karma vi får skörda när vi verbalt använder de kosmiska lagarna för att "slå på andra", är kännbar. Ett exempel är om vi ser en människa lida och säger: "*Ja, men det är bara hans karma...*" och inte ingriper för att lindra nöden. Eller när vi ser någon bli slagen och inget gör utan säger "*Allt är ju mycket gott*". Denna typ av urspårning är farlig, menar han.

Vi ska handla, men vi ska inte döma, hämnas eller straffa. Om vi inte handlar sår vi "*likgiltighetskarma*". Jag tror inte det är Martinus begrepp, det är nog jag som hittat på det, men tankarna är hans. Sår vi likgiltighet kan vi inte skörda annat än likgiltighet. Den gyllne regeln ger en fingervisning för hur vi bör handla: "*Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem*".

Ragnarök eller Domedagen

Om Martinus har rätt så står vi nu i den tid som Bibeln talade om som *Ragnarök* eller *Domedagen*, den dag när vi ska "*möta våra synder*" och när "*fåren ska skiljas från getterna*". Vad innebär detta?

Enligt Martinus kommer vi under de närmaste decennierna

⁷⁶ Detta exempel tar psykologen och Martinusvännen *Sören Grind* upp i sin mycket tänkvärda bok *Livet din spegel – om mänsklig utveckling i ett reinkarnationsperspektiv* (2008)

att få uppleva ”*mörkrets kulmination*” i form av krig, naturkatastrofer, nöd, fattigdom, ekonomisk kollaps och våldsamheter av olika slag, kanske ett *tredje världskrig*. Det är en ”samlad karma” som ”återvänder” för att intensifiera vår utveckling mot att bli ”*Kristusväsen*”, d.v.s. bli ”*riktiga människor i Guds avbild*”. Vi är inte, som de kristna menar, redan skapade i Guds avbild. Skapelseprocessen pågår. Vi håller på att skapas. Vi kommer alla att drabbas på ett eller annat sätt, mer eller mindre, av dessa lidandeserfarenheter, beroende på vilka läxor vi har kvar att lära. Samtidigt behöver vi inte undervisning på områden där vi redan lärt läxan. Våra ”skyddsandar” är med och styr och ställer...

Hjälpmedel på vägen

Vi har tre ”navigationsinstrument” på vägen enligt Martinus. Inget av dem kan vara de andra utan:

- 1) *Lidandeserfarenheterna* som utvecklar nästakärleksförmågan⁷⁷, medkänslan med allt och alla.
- 2) *Bönen*. Martinus betonar bönens oerhört viktiga funktion. Med hjälp av den tränar vi upp förmågan att ha kontakt med varelser i den andliga världen.⁷⁸
- 3) *Den teoretiska kunskapen, de kosmiska analyserna* om de andliga lagarna som Martinus förmedlat till oss.

⁷⁷ I skrivande stund har jag fört en diskussion med vänner om det ska heta *nästakärlek* eller *nästankärlek*. Det vanligaste vardagsuttrycket verkar vara *nästakärlek*, medan det enligt Svenska Akademiens Ordlista bör heta *nästankärlek*. Eftersom det senare låter konstigt för mig, ungefär som om man *nästän* känner kärlek, så har jag valt att använda *nästakärlek*.

⁷⁸ Se Martinus lilla bok *Bönens mysterium*.

Många av de teorier och hypoteser som vi får via Martinus världsbild kan vi inte lida oss fram till eller tänka ut själva. Vi kan inte lida oss fram till tanken på att vi kanske föds om och om igen. Denna idé måste komma från en lärare.

Världslärarna, vishetslärarna, är nödvändiga inspiratörer i vår utveckling. Det finns flera vishetslärare som passar olika människor. För att ta några exempel förutom *Kristus* och *Martinus* så har vi *Rudolf Steiner* och hans Antroposofi, *Helena P Blavatsky* och *Alice Bailey* inom Teosofin, *Krishnamurti*, *Buddha*, *Mohammed*, *Seth*, *Ambres*, *Ra* och *The Law of One*, med flera. Valet av vishetslärare är inte en "intelligensfråga" utan en "intuitionsfråga", menar Martinus. Vi väljer den vishetslärare och den världsbild som "känns rätt"!

Lidandeserfarenheterna är en förutsättning för att vi så småningom ska kunna förstå analyserna. För att förenkla kan man säga att de kosmiska analyserna är "*kartan*", lidandeserfarenheterna är "*kompassen*" och bönen vår "*navigatör*" på vår utvecklingsväg mot fulländning.

”Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tär och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer
och det som stänger”.

Karin Boye

Meditation enligt Martinus

- Utplåna begreppet ”fiender” ur Ditt medvetande!
- Tag aldrig till genmäle inför vrede, förtal eller andra former av obehag som riktas mot Dig!
- Säg aldrig själv något ont om någon eller något!
- Var absolut sann och ärlig i alla livets förhållanden!
- Var absolut opåverkbar av smicker, beröm eller klander!
- Var aldrig med om att dräpa, såra eller lemlästa!
(OBS! Detta betyder att vi varken ska döda eller skada människor eller djur.)
- Låt aldrig Din tanke avvika från att syssla med på vilket sätt Du absolut bäst kan tjäna Dina medväsen; då utför Du den allra högsta form av yoga eller den fullkomligaste träning av den del av utvecklingen, som är ställd inom Din viljas räckvidd och som i förening med den övriga delen av livets egen bearbetning av Din natur slutligen skall föra Dig fram till den moraliska genialiteten eller omskapa Dig till att utgöra det fullkomliga väsendet eller en ”gudamänniska”.

Martinus i *KOSMOS* nr 3, 1933.

*”Jag bad till Gud om styrka
och Han gav mig svårigheter som gjorde mig stark.
Jag bad om visdom och fick problem att lösa.
Jag bad om kärlek och fick människor att hjälpa.
Egentligen fick jag ingenting jag bad om,
men jag fick allt jag behövde”.*

Okänd

14

Vem eller vad är ”Gud”?

Vad är Gud? Vad är medvetande? Frågorna har beröringspunkter med de olika teman jag tagit upp i föregående kapitel. Jag har personligen inte grubblat djupare över frågorna och aviserar redan nu att jag inte kan svara. Jag tänker dock spekulera genom att lägga ett puzzel av tankefragment, som jag hoppas kan inspirera någon av mina medresenärer.

Jag har bara accepterat att jag lever och att jag har ett ”Jag” som blir alltmer ”medvetet”. Det är en enkel version av René Descartes berömda uttalande: ”*Cogito, ergo sum*”, ”Jag tänker, alltså finns jag”.

När det gäller ”Gudsfrågan” har jag gjort det enkelt för mig genom att göra en jämförelse med *Solen* och dess strålar. Gud är Solen och alla levande varelser är Solens strålar, d.v.s. en del av detta strålände ljus som vi kallar Gud. Jag vet att detta är en mycket naiv bild, men ändå en bild som jag varit och är nöjd med – än så länge.

De enda gånger jag använder begreppet ”medvetande” är när jag insett att jag *blivit medveten* om något nytt. Jag vill ta

några av de mest dramatiska exemplen ur mitt liv. När jag blev ”kommunist” i ungdomen blev jag ”medveten” om att jag inte tillhörde ”arbetarklassen” utan nån slags ”medelklass” och det var inte lika ”fint” i de sammanhangen. Till mitt försvar vill jag säga att jag i efterhand konstaterat att jag var en mycket okunnig och naiv kommunist som ville alla väl, som ville ha ett rättvist och solidariskt samhälle där alla hade samma möjligheter. Jag är övertygad om att de flesta av dagens socialister och kommunister baserar sina övertygelser på samma omedvetenhet och naivitet om vad dessa ideologier *egentligen* står för, något som avslöjats och fortsätter att avslöja sig i verklighetens experiment med kommunistiska samhällen.

När jag år 1991 gick en doktorandkurs i *Feministisk teori* blev jag ”medveten” om att jag var ”kvinna” och inte bara ”människa”. Jag hade faktiskt aldrig tänkt på eller själv upplevt de orättvisor som kvinnor var utsatta för, men genom att bli ”medveten” såg jag detta med öppnare ögon. Och jag blev arg under en tid över orättvisorna. Idag har extrema rörelser även inom feminismen gjort att jag inte gärna kallar mig feminist längre utan att lägga till en massa reservationer.

När jag gick kurser för *Lars-Eric Uneståhl* och sen fick kontakt med *Martinus*’ världsbild i slutet av 70-talet så blev jag ”medveten” om att livet var något ofantligt mycket större och mer fantastiskt än jag varit ”medveten” om som ateistisk socialist och kommunist. Idag brukar jag roa mig med att fundera över vad det finns mer att bli ”medveten” om. För att det finns något, det förstår jag, det är jag medveten om, men inte om *vad*. Jag känner mig som Kvadraten i Rumsland (se kapitel 11 – *Plattland*).

Jag sätter inte likhetstecken mellan ”medvetandet” och ”jaget”, eftersom jag menar att det är ”jag” som blir ”medveten”.

Forskning om medvetande

Men det finns de som grubblat avsevärt mer och djupare än jag. Läkaren *Jan Pilotti* har i boken *Medvetandet och döden* (1982) och i flera artiklar reflekterat över vad medvetande är. I en artikel med rubriken *Kan naturvetenskapen verkligen förvisa Gud till att vara ett hjärnspöke?* (2004) polemiserar Pilotti med en företrädare för naturvetenskapen, professorn i molekylär cellbiologi *Dan Larhammar*. Larhammar har i en artikel fört fram en rad argument för att ”*hjärnpåverkan ger upphov till religiösa upplevelser*” och anför forskning som visar att experiment med magnetfält skapat religiösa gestalter och upplevelser hos människor. Jag citerar Pilotti:

”Larhammar menar att om vi kan uppleva religiösa gestalter genom att utsätta hjärnan för magnetfältpåverkan eller se döda släktingar nära döden när dessa inte har någon motsvarighet i verkligheten utanför hjärnan måste allt detta utspelas sig uteslutande i hjärnan som t.ex. olika former av minnen och sakna övernaturlig grund”.

För mig låter Larhammars förklaring som om det vi hör i radion eller på TV bara försvinner när radion eller TVn stängs av. Men vi vet att sändning pågår och att miljontals andra radio- och TV-apparater som är påslagna fortsätter att förmedla sändningen.

I artikeln fortsätter Pilotti med att ta upp exempel från nära-döden-upplevelser och utomkroppsliga upplevelser för att visa att Larhammars teori inte kan förklara viktiga faktorer i upplevelserna och därför inte håller.

I boken *Medvetandet och döden* har Jan Pilotti ett kapitel med den intressanta rubriken *Hjärnans medvetande eller Medvetandets hjärna?* Där diskuterar han bland annat frågan om de upplevelser som många människor förmedlar är ”*hallucinationer i en döende hjärna eller kan medveten upplevelse*

existera skild från hjärnan?” Där går han igenom olika hypoteser för de båda perspektiven och nämner orsaker som förts fram av forskare om upplevelserna, exempelvis ”ego-försvar”, morfin som getts vid smärta, narkosmedel, syrebrist med flera. Han drar egna intressanta slutsatser och ställer samtidigt frågan om detta går att avgöra *vetenskapligt*. Min kommentar till detta är att det beror på vad man menar med ”vetenskap” och vilka vetenskapliga metoder som accepteras i vetenskapssamhället. Vad som accepteras som vetenskap och vetenskapliga metoder vilar på det *paradigm* som för tillfället råder i ett samhälle.⁷⁹

Men Jan Pilotti konstaterar avslutningsvis att ”*Det största värdet av att ta del av berättelser om nära-döden-upplevelser är därför att de kan inspirera oss att bygga en bättre värld här och nu i livet före döden*” (min fetstil). Och det håller jag gärna med om.

Även författaren, journalisten och filmaren *Börje Peratt* reflekterar över vad medvetande är, bland annat i sin bok *12 sinnen* (2012). Här presenterar han sin teori om de tolv sinnen som bland andra omfattas av de ”*tre centrala (kroppsmedvetande) och fyra oberoende sinnen vanligen klassificerade som ESP, extrasensorisk perception (varseblivning)*”. De oberoende sinnena ”*kan ta över medvetandet då kroppen befinner sig i ett drömande, medvetslöst eller extraordinärt tillstånd såsom koma eller klinisk hjärndöd*”. Peratt betonar att de oberoende sinnena inte ska förväxlas med *intuition*. Han refererar till många intressanta forskare och författare och redogör för den historiska och teoretiska utvecklingen om det som skett inom psykologin och hjärnforskningen. Han menar att vi nu står inför en ny revolution, *medvetandets revolution*.

Peratt refererar bland annat till *Carl Gustav Jung* (1875–1961) som kom att använda begreppet ”*det kollektiva omed-*

⁷⁹ Jag har skrivit en bok om detta, *Paradigmskifte på gång?* (2012).

vetna”. Han menade att alla människor är en del av en omedveten gemensam föreställningsvärld som medvetandegörs i drömmar och i myter. Det var därför Jung utvecklade en psykoanalys som fokuserade på tolkning av drömmar. Peratt skriver: ”Jung... blev alltmer övertygad om att människan även bär Gud inom sig...”.

Som en bisats vill jag nämna att Martinus menade att det var onödigt att ägna sig åt drömtolkning. Han liknade det vid att sitta i en föreläsningssal med en intressant föreläsare och samtidigt sitta med örat mot väggen till föreläsningssalen bredvid för att försöka höra vad som händer där. Livet självt är undervisningen. Vardagen är full av budskap. Allt som sker omkring oss har en mening och kan tolkas på samma sätt som vi skulle tolka drömmen. Vi behöver bara lära oss hur vi tolkar. Vi behöver bli medvetna om att livet i den fysiska världen är en skola där vi får den undervisning vi behöver.

Martinus och kosmiskt medvetande

När Martinus var i 30-årsåldern upplevde han det han beskrivit som ett ”gyllene elddop”. I sin lilla bok *Kring min missions födelse* beskriver han sig som en ”alldeles obeläst och okunnig trettio-åring” när han en dag lånade en teosofisk bok av en obekant man på rekommendation av en arbetskamrat. Arbetskamraten tyckte att de tankar Martinus intuitivt förde fram i sina diskussioner, gjorde att han kunde ha utbyte av denna bok som bland annat handlade om reinkarnationen. Jag låter Martinus själv berätta:

”Det enda jag minns av det lilla jag hann läsa var att det föranledde mig att meditera på Gud. Och då jag en afton just försökte med detta, ägde här nedskrivna upplevelse rum. Efter detta blev det av rent psykiska orsaker alldeles omöjligt för mig att fortsätta läsningen av boken. Dessutom hade mitt medvetande från denna tidpunkt i sig självt blivit

en outtömlig andlig källa, som gjorde allt studium av litteratur fullkomligt överflödigt”.

Längre ner skriver han:

”Det var i detta förvandlade tillstånd, som jag åter infann mig hos min beläste vän för att lämna tillbaka hans bok. Och såväl han som min kollega på kontoret och alla övriga inom min dåvarande och senare krets av närmare bekanta är således vittnen till mitt förvandlade tillstånd, vittnen till *att en människa kan komma till kunskap på andra vägar än de sedvanliga yttre, synliga vägarna, som för övriga människor är absolut nödvändiga. För dessa mina vänner blev det faktum, att en upplysningens undergörande kraft helt kan uppfylla en okunnig människa så att hon, alldeles oberoende av böcker eller andras vetande och forskning, blir till en kapacitet i livets högsta visdom, vetande, fakta eller religiös upplysning*”. (Martinus’ kursivering)

Martinus menar således att han som ”obeläst och okunnig” genom detta ”eldlop” hade fått tillgång till all kunskap, till en oändlig visdom. Om jag förstått det rätt kallar antroposofen och teosofen denna källa till kunskap för *Akashakrönikan*.

Akashakrönikan – Guds minne

Den som först namngav Akashakrönikan i väst var teosofins grundare *Helena Blavatsky* (1831–1891). Hon uppgav, att det är en ”*världskrönika*” där allt upptecknas genom ”*magnetisering av astralljuset*”. Namnet kommer från ordet *akasa*, som betecknar *rymden* på sanskrit, men hon kallade den även *Guds minne* eller *Livets bok*.

Martinus har betonat att hans *Livets Bog* ska heta *Bog*, med g på alla språk, vilket är det danska ordet. Eftersom hans tidigaste samtalspartners var antroposofen och teosofen är det

väl inte helt osannolikt att han kände till det teosofiska begreppet Livets Bok och att han ville synliggöra att det handlade om två olika fenomen. Martinus' Livets Bog är böcker där han redogör för sin världsbild.

Eftersom Martinus, enligt vad jag tidigare nämnt, förmedlat bara de kunskaper som motsvarar "en näve risgryn från en järnvägsvagn full med risgryn" så kanske vi kan dra slutsatsen att Livets Bok eller Guds minne eller Akashakrönikan handlar om hela järnvägsvagnens risgryn.

Även "den sovande profeten" *Edgar Cayce* beskrev Akashakrönikan. När han kom i kontakt med det han kallade "minnesbanken" beskrev han att han blev en del av den, och när han väl var ansluten till den, så fanns allt tillgängligt för honom. Denna källa, som även han kallade för *Livets Bok*, *The Book of Life*, var en sammanställning av varje tanke och gärning som skett i vår värld sedan den skapades. Edgar Cayce gjorde omkring 14,000 "readings", läsningar, där han bland annat gav råd omkring sjukdomar och hälsa. Läkare och terapeuter över hela världen behandlar framgångsrikt ledinflammationer, psoriasis, bukstörningar och andra obotliga krämpor genom att följa de råd som Edgar Cayce beskrev i sina mediala "readings". *Glenn D. Kittler* (1978) berättar att läkare fann att det räckte att man gav Cayce namn och adress till en patient så kunde Cayce upprätta en telepatisk förbindelse med denne och ställa diagnos på patienten och därmed fick läkarna hjälp att hitta behandlingsmetoder.

Alla kommer att få kosmiskt medvetande

Martinus menar att alla levande väsen en dag kommer att få *kosmiskt medvetande*, vilket enligt Martinus är en *intuitiv kunskapskälla* eller en "förmimelseart" som automatiskt utvecklats när den jordiska människan blivit en "fullkomlig människa" i *Guds avbild*. När människan har total balans

mellan *känslo-* och *intelligensenergin*, utvecklas *intuitionsenergin*, vilket så småningom leder till ”*kosmiskt medvetande*”.

Martinus menar också att det funnits människor före honom med samma förmågor, exempelvis *Jesus*, *Buddha* m.fl. Många stora tänkare har haft och kanske redan har ”*glimtar av kosmiskt medvetande*”. Bland annat nämner Martinus *Rudolf Steiner*, antroposofins grundare.

Jesus Kristus, liksom övriga vishetslärare som besökt Jorden för att undervisa människorna, var kosmiskt medvetna. Denna medvetandeutveckling startar som nämnts med ”*kosmiska glimtar*”, d.v.s. fragmentariska glimtar av *intuitiv kunskap*. Många människor har redan fått kosmiska glimtar och många fler kommer under de närmaste århundradena att få det. Om kosmiskt medvetande och kosmiska glimtar kan man bland annat läsa i Martinus små skrifter *Kosmiskt medvetande* och *Kosmiska glimtar*.

Risker med kosmiska glimtar

Det kan finnas en risk med dessa kosmiska glimtar. Ofullkomliga människor som får dessa glimtar av fantastisk, intuitiv kunskap men inte riktigt förstår vad som händer dem, kan plötsligt tro att det blivit ”gudar”, ”gurus” och ”andliga ledare” och starta rörelser och sekter som kan utvecklas till *destruktiva* sekter.

Jag har under några år intresserat mig för fenomenet sekter och förstått att det finns många rörelser som är destruktiva när man synar dem närmare. Så det gäller att vara aktsam som andlig sökare så man inte går in i grupper som på ytan är mycket förföriska, men som egentligen är destruktiva.

Jag vill bara nämna de mest uppenbara och välkända, *Scientologikyran*, *Jim Jones Folkets tempel*, *Familjen/Guds barn*, *Heavens gate* och den japanska *Aumrörelsen*. Jag var själv under sommaren och hösten 1991 involverad i en sekt som kallade sig

Iriadamant och som framställde sig som indianer som ville rädda planeten Jorden.⁸⁰ De vistades den sommaren i skogen utanför Sollefteå och vi var många som lockades till dem och fascinerades av dem.

Jag ”väcktes” till medvetande under höstterminen när ett par studenter ville skriva en C-uppsats om *Sektberoendets konsekvenser* och ville ha mig som handledare. De hade ingen aning om mina sommaräventyr i Sollefteåskogen. Ibland blir Livets undervisning extra påtaglig. Med hjälp av studenterna fick jag under den terminen inblick i forskning och teorier omkring sekter och insåg till min stora sorg att ”indiansekten” var en destruktiv sekt. Senare visade det sig att ”shamanen” var pedofil och kriminell.

Den erfarenheten inspirerade mig dels till egna fortsatta studier om sekter och dels att undervisa mina socionomstudenter om *sektteori* och *sektberoende*. Många avhoppare från sekter hade berättat att socialarbetare inte tog deras problem på allvar och inte förstod fenomenet sektberoende och nonchalerade därför problemen och behoven.

Vi blir världslärare

Martinus menar att vi alla i en avlägsen framtid kommer att få och vilja ta på oss uppdraget att vara världslärare på någon planet någonstans i universum för att hjälpa befolkningen på den planeten att utvecklas och få kosmiskt medvetande. Det är hisnande tankar.

Jag antar att buddisternas begrepp *enlightment* och *Nirvana* och hinduernas begrepp *frälsning* kan liknas vid kosmiskt medvetande, men jag vet inte. Det är svårt att teoretiskt försöka förstå.

⁸⁰ Jag har skrivit en rapport om denna upplevelse som ligger på min hemsida - *Mitt första möte med en manipulativ sekt - Om Iriadamant – ”Mic Mac”-rörelsen, och Om mannen som levde en livslögn - ”Apjoilnoman” (“Man”)* – Den uppdaterade versionen skrevs 2012.

De eviga principerna

Martinus' världsbild kan beskrivas utifrån ett antal fundamentala *principer* eller *livslagar*, som kan hjälpa oss att förstå vad som styr våra liv, som kan hjälpa oss att orientera oss i vår tillvaro, både i den fysiska och i den andliga världen. Det skulle bära alltför långt att detaljerat beskriva dem, men jag väljer att kort orientera om några av de viktigaste begreppen. Jag rekommenderar den intresserade att själv söka i Martinus eget verk. Förutom *reinkarnations-* och *karmapprinciperna*, som jag redan beskrivit i tidigare kapitel, vill jag nämna:

Livsenhetsprincipen

Livets Bog I börjar med följande ord:

”Varje levande väsen, som kommer till världen, vare sig det hör hemma inom det väsenssamfund vi kallar ’den jordiska mänskligheten’ eller inom de former av liv, som yttrar sig genom vad vi vant oss uppfatta som ’djur’, ’växter’ och ’mineral’, är - utan undantag - föremål för livets upplevelse.”

Martinus menar att allt är levande väsen, även mineralerna. Och allt och alla är levande väsen *inuti* andra levande väsen. Ett levande väsen, exempelvis en människa, måste för att kunna uppleva och skapa vara i intensiv kontakt med de tre olika tillvaroplanen: *mellankosmos*, *mikrokosmos* och *makrokosmos*.

Mellankosmos är förutom vi människor alla de medväsenden som vi växelverkar med i vardagen. Detta gäller även djur, växter och mineraler.

Mikrokosmos omfattar de ”*myriader av små livsenheter*” som organismerna i mellankosmos är uppbyggda av, exempelvis organ, celler, molekyler, atomer o.s.v., i såväl organisk som i mineralmateria.

Till makrokosmos hör jordklotet, solsystemet och vår galax

Vintergatan. De mikrokosmiska och de makrokosmiska ”nebulosorna” utgör gränserna för våra möjligheter att uppfatta med hjälp av våra sinnen.

För att förtydliga vill jag också säga att för planeten Jorden är de andra planeterna mellankosmos, medan vi jordmänniskor då utgör mikrokosmos och solsystemet och Vintergatan makrokosmos.

Allt är liv i liv i liv... Jordklotet är ett levande, upplevande väsen under utveckling. Martinus menar att planeten Jorden ”snart” är på väg att få kosmiskt medvetande. Men detta ”snart” handlar i vårt jordmänniskoperspektiv om några tusen år. Jordmänniskorna är planeten Jordens ”hjärnceller”. Våra organ är självständiga levande väsen med egen livsupplevelse. Atomerna är solar i de vintergatssystem som förekommer i mikrokosmos.

Kretsloppsprincipen

Allt i tillvaron bygger på *kretsloppsprincipen*. Dag blir natt. Vinter blir vår. Dygnet, året, livet utgör olika kretslopp. Ett fysiskt liv utgör den del av ett kretslopp där den fysiska utvecklingen når sitt maximum. Det kompletta livskretsloppet omfattar även den tid, då människan inte har en fysisk organism utan lever i de andliga världarna i en psykisk kropp.

Jordmänniskans utvecklingsepok är en del av ett ännu större kretslopp, ”*spiralkretsloppet*” eller ”*det kosmiska kretsloppet*”. Detta kretslopp omfattar sex ”*riken*” eller tillvaroplan: *växtriket*, *djurriket*, där människan idag befinner sig i slutskedet, *det riktiga människoriket*, *visdomsriket*, *den gudomliga världen* och *salighetsriket*, vars slutstadium också är *mineralriket* till nästa avsnitt i utvecklingsspiralen. Det är samma eviga ”*jag*” som inkarnerar om och om och om igen i en evig utveckling från ”primi-

tiva” tillvaroplan till alltmer avancerade och utvecklade nivåer.

I växtriket, i djurriket och i den första delen av det riktiga människoriket inkarnerar det levande väsendet i *fysisk materia*. Övriga faser i kretsloppet befinner sig väsendena i de andliga världarna, i ”*icke-materiella*” världar.

Martinus pekar på mellanformer som har möjlighet att existera inom vår planets ramar, exempelvis *snöflingorna*, som är en mellanform mellan mineral- och växtrikena samt de *köttätande växterna* som är en mellanform mellan växt- och djurriket. Den ”felande länken” mellan ”apa” och jordmänniska har inte möjligheter till utveckling på vår planet. Martinus menar att om denna mellanform skulle inkarnera här, skulle de få mycket svårt att få sin nödvändiga undervisning, eftersom jordmänniskorna skulle utnyttja dem för sina egna egoistiska syften på ett sätt som inte överensstämmer med vad de behöver för sin utveckling. Denna mellanform lever istället på andra planeter. Här kan jag också kort nämna att många av oss jordmänniskor då och då inkarnerar på andra planeter enligt Martinus.

Gäster på planeten Jorden

En intressant uppgift Martinus förmedlar är att många av de djurarter vi har på Jorden är ”gäster” från andra planeter. Han nämner exempelvis ”*samhällsbyggande insekter*” som bin och myror. De är hemmahörande på andra planeter, men vistas här eftersom livet på Jorden just nu ger dem den bästa undervisningen för deras utveckling. Martinus menar att dessa insekter står på samma utvecklingsnivå som våra naturfolk. Det blev plötsligt svårt att ta sig fram i naturen...

Inom parentes kan jag också berätta att forskare som studerar *extraterrestrials*, *ET*, d.v.s. utomjordiska varelser,

menar att vissa av dem besöker Jorden och har gjort det i många tusen år. Jag har bland annat med stor behållning läst *Zecharia Sitchins* böcker om hur utomjordiska varelser kom till Jorden för flera tusen år sedan och genmanipulerade fram Jordmänniskorna.⁸¹ Detta nämns även i Gamla testamentet om man förstår att tolka texten. Sitchin är inte den ende som för fram dessa teorier.

Bland de utomjordingar som forskarna menar finns eller har funnits hos oss är bland andra ”*de grå*”, ”*insektoiderna*” och ”*reptilerna*”, d.v.s. *humanoider* vars huvuddrag är insektens eller reptilens. En humanoid är ”*en varelse som till kroppsformen påminner om en människa, det vill säga har en kropp som består av en bål, två armar vid bålens axlar, två ben vid höften och ett huvud som via en hals sitter ovanpå axlarna*” (Wikipedia). I vissa science fictionfilmer finns det scener där utomjordingarna umgås med människorna. En fascinerande fråga jag brukar ställa mig är: I hur stor utsträckning känner filmmakarna till vad som faktiskt pågår i hemliga rum, både ovan jord och i underjorden? Vissa källor menar att det pågår givande kontakter mellan företrädare för den hemliga rymdforskningen och Hollywoods stora filmskapare, exempelvis *Steven Spielberg*, men det ligger utanför ämnet för denna bok.⁸²

Om reinkarnationen är en universell naturlag så bör den gälla även insekter, hundar, krokodiler, katter, hästar, ormar och alla andra djurarter. Det verkar ganska självklart att krokodilerna inte kommer att se ut som oss jordmänniskor

⁸¹ Min artikel om detta finns på min Boksida med titeln *Hur blev människan egentligen människa?*

⁸² Jag nämner här bara några namn som den intresserade kan söka på för vidare information, *William Tompkins, Robert Wood, David Wilcock, Corey Goode, Mark Richards, Kerry Cassidy* på *Projekt Camelot*, *Michael Salla, Len Kasten, Richard Dolan* och många flera.

när de blir ”riktiga människor”, när de genom tusentals inkarnationer skapats färdigt till ”Guds avbild” och fått kosmiskt medvetande. Innan vi får veta mer får våra fantasier flöda och inspireras av scenerna i science fictionfilmerna.

Fältet

Inom *New Age* pratar man ibland om ”den hundra apan” efter det att en forskare iakttog att när den hundra apan började tvätta sina potatisar innan den åt dem efter att en tid ha blivit undervisad av sina föräldrar, så började plötsligt alla apor att tvätta sina potatisar utan att ha blivit undervisade innan. Senare granskning lär ha visat att den forskning som användes för att hävda detta vilade på mycket svaga grunder.⁸³ Metaforen är dock utmärkt som beskrivning för fenomenet ”fältet” eller ”nollpunktsfältet” eller ”morfo-genetiska fältet”, d.v.s. en energi som verkar binda oss alla samman på ett psykiskt/andligt plan, det som C.G. Jung kallade ”kollektivt medvetande” och det ”kollektivt omedvetna”.

Lynne McTaggart berättar i sin bok *Fältet - jakten på universums hemliga kraft* (2016) om framgångsrika försök med telepati från månen, remote viewing (fjärrskådande), telepati, healing m.m. och förklarar detta med att hänvisa till ”fältet” eller ”nollpunktsfältet” som man kan likna vid ett hav av kollektivt medvetande.

Jag har en vän som är expert på *pekare*, som normalt består av två L-formade metalltrådar på ca. 10 x 20 cm.⁸⁴ De har samma funktion som slagruta och pendel. Man ställer frågor och får ja- och nej-svar. Min vän menar att

⁸³ *Den hundra apan* – Paranormal.se

⁸⁴ Lindblom, Torbjörn (2018) *Slagruta och Pekare - ett universal-instrument?* DSM nr 3, s.21–22.

han får svaren från ”nollpunktsfältet”.

Växtbiologen, biokemisten och författaren *Rupert Sheldrake* kallar det för ”*morfogenetiskt fält*” och han menar att universum sannolikt är levande. Han har forskat på flera märkliga fenomen. Exempelvis har han satt upp en kamera hemma hos flera hundägare och sen tagit med sig ägaren på en bilresa. När hundägaren senare sa ungefär ”*Nu åker vi hem*” så gick hunden i samma ögonblick och ställde sig vid dörren, trots att hundägaren kunde vara flera kilometer bort. Detta skedde vid många hundexperiment, vilket han berättar om i boken *Dogs That Know When Their Owners Are Coming Home* (2000).⁸⁵

Han har studerat många andra intressanta fenomen, som exempelvis att vi känner på oss när nån tittar på oss bakifrån. Vi vänder oss om. Detta beskriver han i boken *The Sense Of Being Stared At* (2004). Det finns således någonting som förenar oss, något vi alla är en del av, något som gör att vi har kontakt med varandra utan att de flesta av oss är medvetna om det.

*”En enda, droppe i livets älv
Har ingen kraft att flyta själv.
Det ställs krav på varenda droppe,
Hjälp till att hålla varandra oppe!”*

Tage Danielsson

⁸⁵ Se om Sheldrakes forskning om djur på hans hemsida, sheldrake.org – *Animal Powers*.

Gud

Tänk om Gud är just detta gigantiska ”medvetandeshav” och att det faktiskt är så som det står i Bibeln i *Apostlagärningarna* 17:28, att vi alla ”*lever, rör oss och är till i*” Gud. Att vi alla är ”mikroorganismer” i Guds väldiga, gränslösa organism, och att vi föds om och om och om igen i en evig utveckling. Då blir det begripligt att Gud är *allomfattande, allsmäktig* och *allvis* och sannolikt även *allkärleksfull*.

Martinus skriver att ”*kärlek är universums grundton*”. Allt som är ont och gör ont beror på att vi fortfarande behöver undervisning på det området. Det blir också begripligt att ”Han” kan höra allas våra böner eftersom det finns massor av levande väsen i detta oändliga ”medvetandeshav”, väsen som hör och bönhör.

Vi får alla försöka skapa oss vår egen bild av vad och vem Gud kan vara. Ibland i samtal kan nån säga: ”*Jag tror inte på Gud!*” Om tillfället är lämpligt så brukar jag fråga: ”*Vilken Gud tror du inte på?*” och det blir ofta intressanta svar. Jag tror att det vanligaste svaret är just den traditionella kristna bilden av den gråhårige, gråskäggige mannen som sitter på sin tron i Himlen med änglar omkring sig. Det verkar behövas nya trovärdiga och logiska Gudsbilder.

”Det var först när jag började förstå vem Gud var som jag förstod att den Gud som jag alltid trott att jag aldrig trott på, var en ren karikatyr av den Gud som jag alltid längtat efter”.

Okänd

Fotspår i sanden

En natt hade en man en dröm.
Han drömde att han gick längs stranden i sällskap med Herren.
På himlen flammade scener ur hans liv.
För varje scen observerade han två fotspår i sanden.
Ett par tillhörde honom själv, det andra tillhörde Herren.

När den sista scenen ur hans liv passerade framför honom såg han
tillbaka på fotspåren i sanden.
Då såg han att många gånger under hans levnadsvandring fanns
det bara ett par fotspår.
Han märkte också att det var just då han varit som djupast nere
och livet varit fullt av sorg.
Detta oroade honom och han frågade Herren om detta.

"Herre, du sa en gång att om jag beslutade mig för att följa dig så
skulle du alltid gå med mig.
Men jag har märkt att under de allra svåraste tiderna i mitt liv har
det bara funnits ett par fotspår. Jag kan inte förstå att du lämnar
mig när jag behöver dig som mest".

Herren svarade: "Mitt kära barn.
Jag älskar dig och skulle aldrig lämna dig under tider av
prövningar och lidande.
När du såg endast ett par fotspår
var det när jag bar dig".

Mary Stevenson

”Att förstå är stort.
Att hjälpa andra att förstå
är större”.

Pia Hellertz

15

Vid resans mål...

Så har vi nu nått fram till den här resans mål... Jag hoppas att mina medresenärer nu också inser att *Döden är Livets största överraskning* och att det inte finns något definitivt slut utan att ”döden” är början på en annan resa, en resa mot ett okänt mål, trots att vi varit där många gånger tidigare...

Det har varit en äventyrlig resa. Jag gissar att många av mina medresenärer, åtminstone de som vågat följa mig till målet, ibland kanske tyckt att det har varit lite *för* äventyrligt, lite *för* otroligt, lite *för* flummigt, kanske till och med lite *för* fantasifullt. Fast egentligen är inget av det jag berättat fantasi. Det mesta är byggt på den forskning som numera finns tillgänglig. Jag har säkert missat massor eftersom det idag finns så enormt mycket forskning, så många nyfikna sökare, så många experiment som pågår, både vetenskapliga och privata, så mycket som ännu inte dokumenterats vetenskapligt, men det verkar hända mycket nu och det verkar hända fort. Fortfarande är inte de traditionella vetenskapliga tidskrifterna öppna för den forskning som bedrivs inom det parapsykologiska området. Men det är en tidsfråga.

Victor Zammit, som jag refererat till många gånger,

berättar i en Fredagsrapport att många framstående forskare under många år har använt vetenskaplig metod för att undersöka livet efter detta samt psykiska och parapsykiska fenomen. Många av dem var skeptiska inledningsvis och det var först efter grundliga undersökningar och experiment som de accepterade att det existerade ett liv efter döden. Zammit presenterar en mycket lång lista över forskare och andra kända och världsberömda personer, ingenjörer, läkare, filosofer, advokater, domare och andra högt ansedda professionella personer som efter många års egna undersökningar accepterade att livet fortsätter efter döden.

Många av dem var mycket praktiskt orienterade personer vars stora upptäckter på andra områden fundamentalt förändrat hur människor arbetar och lever. Många ansåg sig vara rationalister och humanister och de flesta mötte stort motstånd från både konservativa kristna präster och materialistiska, naturvetenskapligt orienterade vetenskapsmän. Den lista som Zammit presenterar är på 110 namn. Jag känner igen kanske 25% av namnen vilka jag refererat till i boken. Den intresserade hittar listan på Victor Zammits Fredagsrapport den 1 februari 2019.⁸⁶

Om jag fått hjälpa en enda människa att komma över rädslan och oron för döden och för vad som kan komma att hända sen, så har skrivandet varit meningsfullt. Om jag dessutom inspirerat någon att fortsätta sökandet och fördjupa kunskaper inom ämnet så känns det ändå mer meningsfullt.

Egentligen vore det enormt spännande att få reaktioner från någon eller några av mina medresenärer. Min aktuella mailadress finns i fotnot.⁸⁷

⁸⁶ victorzammit.com/evidence/scientists

⁸⁷ pia.hellertz@telia.com – Min hemsidesadress är piahellertz.com – Adressen till min Boksida som jag återkommit till i många fotnoter är piahellertz.com/Bocker. Välkomna på besök!

Vi vill inte längre tro, vi vill veta...

Vad är egentligen syftet med livet i den fysiska världen? Finns det någon mening med det, annat än att vi av någon outgrundlig anledning råkat hamna här och får kämpa oss igenom en ändlig räckvidd av vardagar och helgdagar tills vi en dag bara "trillar av pinn"? Och sen är det bara slut?

Jag har som jag nämnt flera gånger i kapitlen anammat *Martinus'* förklaringsmodell för att försöka förstå. Livet i den fysiska världen är enligt honom en slags skola, en möjlighet till undervisning och utveckling. Martinus menar att det bara är när vi lever i en *fysisk* kropp i en *fysisk* värld som "*det gör ont att tänka fel*". Och det ska gudarna veta att det ibland gör ont, riktigt ont. Det är väl inte utan att många av oss kanske börjar fundera över om det finns någon vettig mening med detta onda.

En och annan kanske till och med tycker att det gör *för* ont och väljer att avsluta lidandet på egen hand. Men eftersom vi överlever "döden" så är självmord meningslöst, även om det kanske skulle ge en period av vila. Det psykiska lidandet och ångesten finns kvar efter "döden". Dessutom kan vi inte "smita" från den undervisning som det är meningen att vi ska ha och lära oss hantera, så risken är mycket stor att vi hamnar i en liknande situation i nästa liv. Vi måste ju "göra läxan". Så det är lika bra att göra den i det här livet. Man kan ju alltid be om hjälp, både genom bön till Gud och skyddsandarna och genom att be vänner och professionella hjälpare om hjälp.

Enligt Martinus är det, som jag nämnt flera gånger, *lidandeserfarenheter* som utvecklar vår *känsloenergi*, vår empatiska förmåga, vår nästakärleksförmåga, vår ödmjukhet och vår tolerans med allt och alla. Om det stämmer så finns det ju en mening med lidandet. I *kampen för överlevnaden* i liv efter liv efter liv utvecklas vår *intelligensenergi*. Det låter väl också logiskt?

Att ställa frågor

Det finns tusentals frågor att söka svar på, när vi väl börjat ställa frågor. Utmaningen är väl just att börja ställa frågor och dessutom våga ställa de konstruktiva och utmanande frågorna, de frågor som riskerar att locka oss utanför vår *trygghetszon*. Men eftersom Livet är utformat så att vi alla, förr eller senare, tvingas börja ställa dessa besvärliga frågor, så är det lika bra att våga börja. Förr eller senare hamnar vi i situationer eller stöter på människor som gör att vi börjar undra vad som är på gång och varför händer detta just nu och just mig?

Tre typer av medmänniskor

Jag brukar säga att vi samspekar med tre typer av medmänniskor i den fysiska världen:

- 1) De människor som vi blir irriterade på, arga på, besvikna på, bittra på, ja till och med hatar. De är faktiskt våra främsta och viktigaste lärare i det fysiska livet, eftersom de aktiverar och avslöjar för oss själva vilka primitiva, obearbetade sidor vi fortfarande har att bearbeta i vår personlighet. De avslöjar vår brist på tolerans, vår oförmåga att förstå andra människor och varför ”dom är som dom är”, vår oförmåga till empati och nästakärlek m.m.

En viktig insikt för mig blev när jag insåg att när jag kritiserade andra människor så ”lekte jag Gud”. Men vem är jag som anser mig ha rätten att döma och bedöma hur *andra* människor ska vara och tänka och säga? Det är faktiskt inte *min* uppgift, det är *Guds* uppgift.

Martinus har vid ett tillfälle sagt att den absolut främsta undervisning som någonsin bedrivits på planeten Jorden var när Kristus, torterad och uppspikad på ett kors bad till Gud: ”Fader, förlåt dem, för de vet inte vad de gör!” Det är ett fantastiskt ”mantra” som det händer att jag försöker använda, ”Fader förlåt mig för jag förstod inte...” och då brukar jag

lägga till ”ännu”, eftersom jag, med stöd av Martinus världsbild, förstår att det kommer en dag, någon gång i framtiden, när jag kommer att förstå både vad dom gjort och varför dom gjort som dom gjort. Och detta gäller ju naturligtvis även mig. Det jag inte förstår idag kommer jag att få undervisning om för att förstå någon gång i framtiden. Så låt oss försöka leva efter Kristi budskap: ”Älska era fiender och be för dem som förföljer er...” (Matt. 5:43).

Det finns ytterligare en anledning att försöka älska sina ”fiender”. Utifrån reinkarnations- och karmalagarna finns det ju annars risk att de i nästa liv kanske blir våra föräldrar, eller våra barn eller syskon eller grannar eller arbetskamrater. Vi ska ju, förr eller senare, lära oss älska dem.

Martinus menar att vi föds tillsammans av tre anledningar, av kärlek, hat och gemensamma intressen enligt *attraktionslagen*. Det kan låta konstigt att vi ”attraheras” av hat, men syftet är ju att vi ska älska våra medväsen.

2) Den andra gruppen medmänniskor är de vi älskar, beundrar och ser upp till. De fungerar som våra modeller, våra förebilder. De inspirerar oss att vilja bli som dem. Jag hörde nyligen en lärare som brukade låta sina elever beskriva sina ”idoler” och berätta vad det är som gör just dem till ”idoler”. Det var ett sätt att få eleverna att reflektera över sig själva, sina drömmar och önskningar. En mycket klok pedagogik!

3) Den tredje gruppen medmänniskor är alla andra, dem jag brukar kalla ”statisterna”. De gör livet meningsfullt och innehållsrikt. Kanske några av dem i våra tidigare liv har varit ”ettor” eller ”tvåor”, men idag är de bara våra älskade medmänniskor.

Personliga berättelser

Eftersom denna resa även varit en personlig resa för mig så har jag då och då stoppat in mina egna personliga upplevelser och erfarenheter. Jag hoppas det varit OK för mina medresenärer och läsare? Jag brukar själv tycka om när författare stoppar in sig själv i sina berättelser och man ska ju behandla andra så som man själv vill bli behandlad.

Varningar

Jag hoppas att mina läsare uppfattat de varningar jag försökt framföra. Den andliga världen är inte att leka med. Vi har ännu inte förmåga att bedöma vilka som kontaktar oss eller vilka vi kontaktar.

Dr *Steven Greer* som är läkare och forskar bland annat om UFO, d.v.s. ”*unidentified flying objects*” (oidentifierade flygande objekt), och *extraterrestrials*, ETs, d.v.s. utomjordingar, förklarar i en föreläsning på YouTube att det är viktigt för de som forskar om överlevnaden efter ”döden” och om UFO att förstå skillnaden mellan de olika varelser som vi kan få kontakt med när vi experimenterar med olika andliga övningar, exempelvis utomkroppsliga övningar, meditation, frigörande andning och liknande. Vi kan möta *mänskliga* andeväsen, d.v.s. de som ”för tillfället är döda”, men också *astrala* väsen (icke-materiella väsen som bor på det astrala planet), *utomjordiska* väsen (besökare från andra planeter och galaxer och som är osynliga för oss), *interdimensionella* varelser (de som lever i andra dimensioner här på Jorden) och *konstgjorda* väsen (artificiell intelligens).⁸⁸ Han är inte ensam om att varna, vilket jag berättat om, bland annat när det gällde

⁸⁸ *Contact and the Cosmos* – Steven Greer - Sirius Disclosure - Publicerades den 25 sep. 2018

experimenten med *ouijabordet* (kapitel 5).

Vi bör nog nöja oss med att läsa, studera och diskutera och undvika alltför avancerade experiment, i synnerhet om vi inte har vägledning av lärare och vägledare som kan hjälpa oss att undvika obehagliga upplevelser. Vissa försök till ”andliga genvägar” kan bli ”andliga senvägar”.

Martinus menar att vi alltid kan be till Gud om beskydd. Vi kan också alltid be om kraft, mod och vägledning. Det finns alltid skyddsandar som är beredda att hjälpa, när vi ber om hjälp. Det enda som hindrar att vi får hjälp är vår egen karma och då är det ju ändå den undervisning vi behöver gå igen.

Framtiden

Ett område som jag gärna och ofta funderar över är hur framtiden kan komma att se ut när majoriteten av mänskligheten förstår att vi föds igen och igen och igen som en evig utveckling, att vi alla får ”skörda det vi sått” som en kärleksfull undervisning och att vi alla är delar av detta oändliga, kärleksfulla ”medvetandeshav”. Martinus beskriver sin logiska framtidsvision i *Livets Bog I* kapitel 4, *Ett internationellt världsrike under skapande*. Vi kan inte veta om det är vår framtid. Vi kan bara studera och hoppas och samtidigt leva på det sätt som för tillfället känns rätt och sant. Leva som om vi kommer att födas igen och dessutom ta konsekvenserna av allt vi gjort och gör. Alla indicier pekar ju på det.

Martinus förmedlade en morgonbön som jag gärna avslutningsvis vill delge:

"Fader vår, Du som är i himmelen, Du som är hos mig, jag ber Dig att Din vilja ska ske i mitt liv hela denna dag och natt, och att det ska läggas hinder för mig på vägar där jag inte bör gå, och att du öppnar vägen där jag skall gå! Amen!"

Att leva är att stå i relation till allt

För att leva i denna världen måste vi leva i gemenskap med andra. Vi kan inte existera i isolering. Att stå i relation innebär också att samarbeta - arbeta tillsammans. Samarbete existerar endast när där finns en känsla av samhörighet, när du visar omtänksamhet.

Det ordet har en djup innebörd - att bry sig om någon, att t ex ömma för en fågel, att sköta om ett träd. Det är betydelsefullt att leva i denna värld med hänsyn, att ge akt på hur ditt uppförande är, att ge akt på hur du äter, att vårda det rum du bor i.

Du måste förstå innebörden i detta lilla ord "to care" - att ge akt på hur du talar, hur du klär dig, hurdana dina gester är, hur du behandlar din granne, hur du ser på livet, hur du uppfostrar dina barn. Att ge akt på - från denna känsla av uppmärksamhet kommer sympati, kommer ömhet, och du kan flyta på den, du kan bli buren på denna känsla och du ser vad kärlek är. –

Du måste förstå sanningen i detta att vara hänsynsfull, att lyssna och förstå, att vara sensitiv mot andra, mot fågeln, mot trädet, mot skönheten i solnedgången, mot solskenet på ett vackert moln. Om du inte är sensitiv till sårbarhet, kan du aldrig förstå vad kärlek är.

En människa, som vill förstå vad Sanning är, måste börja med sig själv, måste börja med att känna sig själv. Därför måste du börja med att ge akt på de saker du gör, vad du säger, hur du uppför dig, på det sätt du är artig, hur du anpassar dig, hur du talar till din tjänare, hur du talar till din överordnade.

Vishetsläraren *Krishnamurti*

Referenslista

- Adelskog, Lars (1991) *Förklaringen*, Foinix förlag.
- Alexander, Eben (2012) *Till himlen och tillbaka – En neurokirurgs nära-döden-upplevelse*, Forum.
- Andersen, Ross (2012) *How Engineering the Human Body Could Combat Climate Change*, The Atlantic.com – mars.
- Borgia, Anthony (utan år) *Life in the World Unseen*.
- Braude, Stephen E. (2003) *Immortal Remains – The Evidence for Life after Death*, Rowman & Littlefield Publ. Inc.
- Browne, Sylvia (2003) *Book of Angels*, Hay House Inc.
- Buhlman, William (2001) *The Secret of the Soul – Using Out-of-Body Experiences to Understand Our True Nature*, Harper One.
- Busch, Oscar (2005) *Hur människoöden tvinnas*, Vattumannen.
- Byskov, Else (2002) *Death Is an Illusion – A Logical Explanation Based on Martinus Worldview*, St Paul Minnesota, Paragon House.
- Cardoso, Anabela (2017) *Electronic Contact with the Dead – What do the Voices tell us?* White Crow Prod. Ltd.
- Cockell, Jenny (1993, 1995) *Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv – en sann berättelse*, Forum. (Intervju och dokumentär med Jenny Cockell finns på YouTube).
- Conan Doyle, Arthur (1926, nyutgåva 2009) *The History of Spiritualism*, Cambridge Scholars Publ.
- Cranston, Sylvia & Williams, Carey (1984) *Reincarnation – A New Horizon in Science, Religion, and Society*, Julian Press.
- Dalzell, George E. (2002) *Messages – Evidence for Life after Death*, Hampton Roads Publ. Company Inc.
- Drake, Matt (2019) *Immortality Hype: Humans To Download Souls Onto Microchips*, 20 januari, Technocracy.news.

- Dubois, Allison (2005) *Don't Kiss Them Good-Bye*, Simon & Schuster.
- Edward, John (1999) *One Last Time – A psychic medium speaks to those we have loved and lost*, Berkley Books, New York.
- Edward, John (2001) *Crossing Over – The Stories Behind the Stories*, Jodere Group Inc.
- Edward, John (2003) *After Life – Answers from the Other Side*, Pricess Books.
- Evans-Wentz, Walter Yeeling - Rechnung (1954) *Milarepa – Tibets store yogi*.
- Evans-Wentz, Walter Yeeling (1979) *Den Tibetanska Dödsboken*, Berghs.
- Eördögh, Fruzsina (2013) *Russian Billionaire Dmitry Itskov Plans on Becoming Immortal by 2045* – 7 maj.
- Fenwick, Peter & Nils-Olof Jacobson (2004) *Engelsk psykiater och psykologiprofessor markerar öppenhet för 'liv efter döden'* – Parapsykologiska – Notiser och Nyheter, nr 25/2004.
- Fenwick, Peter & Fenwick, Elizabeth (2013) *Att Möta Döden med Tillit och Hopp – Forskning i Medvetandets Gränsland*, NCP, New Cosmic Paradigm.
- Fiore, Edith (1995) *The Unquiet Dead – A Psychologist Treats Spirit Possession*. Random House USA Inc.
- Freeman, Virginia (1981) *Reinkarnation och Livets Mål – Det finns idag vetenskapliga bevis för liv före födelsen, liv efter döden och reinkarnation*. Summit University.
- Fridegård, Jan (1963) *Den gåtfulla vägen – Ockulta upplevelser*, Zindermans.
- Garland, Hamlin (1939) *The Mystery of the Buried Crosses*, E. P. Dutton & Co.
- Grind, Sören (2008) *Livet din spegel – om mänsklig utveckling i ett reinkarnationsperspektiv*. Världsbild förlag.

- Grip, Göran (1994, 2013) *Allting finns*, Bokförlaget Forum.
- Guirdham, Arthur (1975) *De återfödda – ett fall av gruppreinkarnation*, Lindqvist.
- Haraldsson, Erlendur (2012) *The Departed Among the Living – An Investigative Study of Afterlife Encounters*, White Crow.
- Hellertz, Pia (2002) “*Världslärare*” eller “*Falsk profet*” – *En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi*, Världsbild förlag.
- Hellertz, Pia (2002) *Personlig Utveckling genom Mental Träning*, Veje International AB.
- Hellertz, Pia (2012) *Paradigmskifte på gång?* Skandinaviska Ledarhögskolan, Örebro.
- Hellertz, Pia (2015) *Att leka Gud – Om klimatdebatten, geoengineering och en ny världsordning*, DeSaMek-Publ.
- Hellertz, Pia (2015) *Den Mentala Träningens Historia* – Lars-Eric Uneståhl berättar.
- Highfield, Roger (2002) ‘*Spider-goats*’ start work on wonder web, 18 januari – Telegraph.co.uk.
- Hunt, Stoker (1985) *Ouija: The Most Dangerous Game*. Harper & Rowe.
- Istvan, Zoltan (2014) *A New Generation of Transhumanists Is Emerging* - Huffington Post - 10 maj.
- Jacobson, Nils-Olof (1995) *Rösterna från rymden – Om det elektroniska röstfenomenet och instrumentell transkommunikation*, Del 1 och 2, publicerade i tidskriften *Gränsöverskridaren* och senare i *Sökaren*.
- Jacobson, Nils-Olof (1971, 1979) *Liv efter döden? Om parapsykologin, mystiken och döden*, Zindermans.
- Johannesson, Göran (2018) *Barns minnen från tidigare liv – forskning i livets gränsland*. Egia förlag.
- Johansson, Sture (1985) *Möte med AMBRES*, RAM-Stiftelsen

Jürgenson, Friedrich (1964) *Rösterna från rymden*, Stockholm: Saxon & Lindströms.

Kampman, Reima (1974) *Du är inte ensam – En undersökning av människans sidopersoner*, Askild & Kärnekull.

Kent, Richard (red) (1997) *Glimtar av nästa liv – 25 personer om sina nära-döden-upplevelser*, Gospel Media Sweden.

Kittler, Glenn D. (1978) *Edgar Cayce och Dödahavsrollarna*, Larsson.

Kuhn, Thomas (1992) *De vetenskapliga revolutionernas struktur*.

Kuhn, Thomas (2017, ny utgåva) *Vetenskapliga revolutionernas struktur*, Thales.

Kübler-Ross, Elisabeth (2005) *Is there Life After Death? Celestial Arts*.

Käck, Max (1993) *Varat och medvetandet - En introduktion till metafysiken i Martinus Kosmologi*, Göteborg: Stiftelsen Informationscentrum för Martinus kosmologi.

Leopold, Anders (2014) *Min vän på andra sidan – Boken om Friedrich Jürgenson som upptäckte röstfenomen från en fjärde livsdimension*, Parthenon.

Lindblom, Torbjörn (2018) *Slagruta och Pekare - ett universal-instrument?* DSM nr 3, s.21–22.

Long, James A. (1984) *Den Goda Lagen – Samtal om karma och andra livsfrågor*, Larson.

Lönnerstrand, Sture (1994, 2007) *Shanti Devi – en berättelse om reinkarnation*, Larson.

Mann, Tad (1995) *Reinkarnation*, Forum

Martinus (u.å.) *Livets Bog*, band 1–7, Världsbild förlag.

Martinus (1949) *Genom Dödens Port*, Hälsans förlag.

Martinus (1943) *Bönens mysterium*, Världsbild förlag.

- Martinus (1936) *Kring min missions födelse*, Världsbild förlag.
- Martinus (1943, särtryck 1969) *Reinkarnationsprincipen*, i Kosmiska lektioner, Världsbild förlag.
- Martinus (år okänt) *Bortom dödsfruktan*, i Kosmiska lektioner, Världsbild förlag.
- Martinus (1941) *Vad är livet?* Publicerad i KOSMOS nr 1/2018.
- Martinus (1950) *I livets förgård eller dödsriket*, KOSMOS nr 6, s. 163–166. Artikeln är en återgivning av ett manuskript som Martinus skrev som förberedelse till ett föredrag på Martinus Institut, söndagen den 11 december 1950.
- McTaggart, Lynne (2016) *Fältet - jakten på universums hemliga kraft*, Vattumannens förlag.
- Monroe, Robert (1977) *Journeys out of Body* – Pdf.
- Moody, Raymond A. (1977) *I dödens gränsländ*, Natur & Kultur.
- Moody, Raymond A. (1990) *Ljuset ur tunneln – Nya rön om näradöden-upplevelsen*, Natur & Kultur.
- Morse, Melvin (1992) *Förvandlad av Ljuset – Nära-döden-upplevelsens genomgripande verkan*, N&K-pocket.
- Müller, Edgar (2017) *Att erkänna EVP*, hämtat ur *Parapsykologi – forskning och nyheter* – Nr 88.
- Nevett, Joshua (2019) *Have sex dolls driven down the population of Japan?* DailyStar.co.uk/news.
- Newton, Michael (2008) *Själarnas resa – Fallstudier om livet mellan livet*, Ponto Pocket.
- Newton, Michael (2010) *Själarnas öde*, ICA Bokförlag.
- Northorp, Suzane (2002) *Everything happens for a reason – Love, Free Will, and the Lessons of the Soul*, Jodere.
- Palmer, Kate (2016) *Media mogul Dmitry Itskov plans to live forever by uploading his personality to a robot*, 13 mars, Business,

Pilotti, Jan (1986) *En ny syn på medvetandet och nära-döden-upplevelser – Tolkat i en möjlig utvidgning av Einsteins speciella relativitetsteori till sex dimensioner*. Paper to Nordic Conference on Exploring the Spiritual dimension.

Pilotti, Jan (1987) *En ny syn på medvetandet och nära-döden-upplevelser – Tolkat i en möjlig utvidgning av Einsteins speciella relativitetsteori till sex dimensioner* (tid. publicerad som *Medvetandet och hjärnan* i den utgångna boken *Nytänkande* red N-O Jacobson, Norstedts 1987).

Pilotti, Jan (2015) *Hjärnmaterialismen är en obevisbar tro!* Tidskriften Svensk Psykiatri nr 3/2015.

Pilotti, Jan (2018) *Medvetandets återkomst i vetenskaplig forskning – Men vad är och var finns medvetandet?* Parapsykologi – forskning och nyheter nr 94, november.

Puharich, Andrija (1974) *Mysteriet Uri Geller*, Askild & Kärnekull.

Purucker, Gottfried de (1948) *Ockult ordbok*.

Querido, René (1994) *Reinkarnation och karma*, Nova Förlag.

Randall, Edward C (1995) *The French Revelation*, Morris Pub.

Rechung (1954) *Milarepa – Tibets store yogi*. (Se även Evans-Wentz, Walter Yeeling).

Roberts, Jane (1970) *Seth Speaks – The Eternal Validity of the Soul*, Amber-Allen Publ., New World Library

Roberts, Jane (1978) *The Nature of Personal Reality – A Seth Book*, Bantam Books.

Robertson, Tricia J. (2013) *Things you can do when you're Dead – True Accounts of After Death Communication*, White Crow.

Sabom, Michael B. (1982) *Vi upplevde döden*, Natur & Kultur.

Sassersson, Torbjörn (2017) *Remote viewing används i affärslivet och av polisen* – 20 oktober – NewsVoice.

Sauder, Richard (1998) *What Is NASA Up To? And Who Was Robert Monroe, Really?*

Sheldrake, Rupert (2000) *Dogs That Know When Their Owners Are Coming Home*, Broadway Books.

Sheldrake, Rupert (2004) *The Sense Of Being Stared At*, Arrow Books Ltd.

Schwartz, Gary E. (2002) *The Afterlife Experiments – Breakthrough Scientific Evidence of Life After Death*, (med William L. Simon), Pocket Books.

Schwartz, Gary E. (2004) *Kontakt med andra sidan? Banbrytande vetenskapliga experiment om fortsatt existens efter döden*. Veje International AB.

Schwartz, Gary E. (2005) *The Truth about Medium – Extraordinary experiments with the real Allison DuBois of NBC's Medium and other remarkable psychics*, (med William L. Simon), Hampton Roads Publ.

Shakhnazarova, Nika (2019) *'John of God' cult leader allegedly ran child sex slave farm* – The Sun.

Silve, Ulla & Sven-Arne (1987) *Livets Skola – En bok om Reinkarnation*, Livsfilosofiskt Forum.

Smith, Susy (1999) *Life is Forever – Evidence for Survival After Death*, Excell Press.

Smith, Susy (2000) *The Afterlife Codes – Searching for Evidence of the Survival of the Soul*, Hampton Roads.

Stevenson, Ian (1988) *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation*. University Press of Virginia, Charlottesville

Swann, Ingo (1998) *Penetration – The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy*, hämtad som pdf från Internet.

Teosofiska Rörelsen (1989) *Reinkarnation – En ständig pånyttfödelse*, Nr 4 - Årgång 10 (häfte).

Tucker, Jim B. (2008) *Children's Reports of Past-Life Memories: A Review*, Explore July/August 2008, vol.4, no. 4.

Wadensjö, Bengt (2015) *Växande tro på återfödelse utmanar kyrkan*, SvD

Walia, Arjun (2016) *Boriska – The Extraordinary Boy from Russia Who Remembers His Past Life On Mars*.

Wennergren, Kristina (1988) *Inre harmoni: den nya tidens sätt att tänka*, Tariso AB.

Wilkerson, David (2015) *Syner*, Marcus förlag.

Wistrand, Kersti & Pilotti, Jan (1982) (red.) *Medvetandet och döden – En antologi om nära-döden-fenomen och utomkroppsliga upplevelser*.

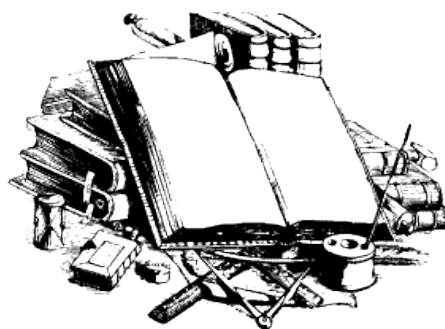
Wistrand, Kersti (2018) *Högkänslighet i dödens närhet – Humanism & Kunskap*, 16 mars.

Wretman, Johan (1984) *Kommer vi tillbaka? Om reinkarnation i terapeutisk behandling*, Zindermans.

Wretman, Johan (2004) *Har vi varit här förut? Om reinkarnation och sökandet efter livsmening*, Richters.

Zammit, Victor & Zammit, Wendy (2013) *What Happens when we Die? - A Lawyer Presents the Evidence for the Afterlife*, White Crow.

Zammit, Victor - *Friday Afterlife Report* – veckorapport som man kan prenumerera på gratis - victorzammit.com/archives/

Beppo Gatsoparen

”Du förstår Momo”, ... ”Ofta är det så att man har en väldigt lång gata framför sig. Då tänker man att den är allt förfärligt lång, den klarar man aldrig, tänker man.”

Han satt tyst ett litet tag och såg framför sig,
och fortsatte sedan:

”Och då börjar man skynda på. Och man skyndar sig mer och mer. Men varenda gång man tittar upp, så ser man att det som fortfarande är kvar inte alls blir mindre. [...] Så får man bara inte göra.”

Han funderade litet igen. Sedan fortsatte han:

”Man får aldrig tänka på hela gatan samtidigt, förstår du. Man måste nöja sig med att tänka på nästa steg, på nästa andetag, nästa tag med kvasten. Hela tiden bara på nästa. Plötsligt märker man att man har sopat hela gatan.”

Beppo Gatsoparen
i *Momo och kampen om tiden*⁸⁹

⁸⁹ När jag startade min första forskarkurs år 1987 inför mitt avhandlingsarbete och min forskning läste min professor *Harald Swedner* denna text för kursdeltagare – som ett sätt att mentalt förbereda oss för våra mångåriga och intensiva studier och vår forskning. Den har sen dess varit lite av en ledstjärna i alla mina studier.